

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

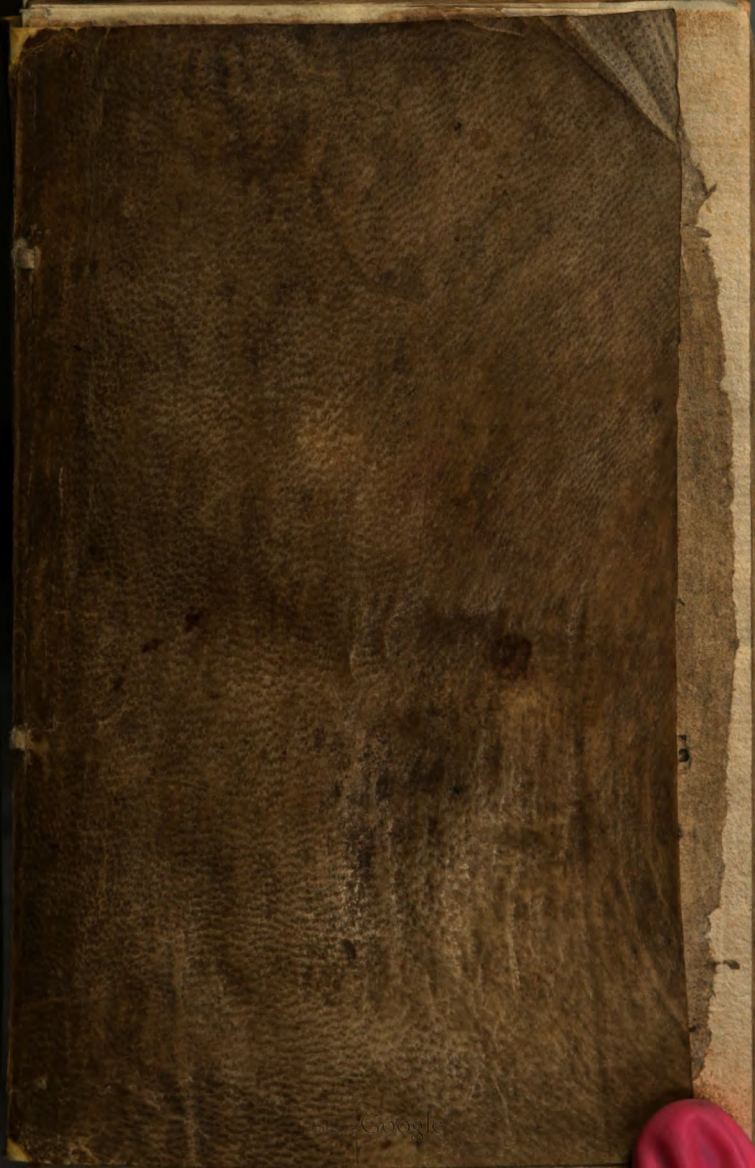
Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijk en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

XP. 066

DEN GEZALV
CHRISTEN.

Begrijpende veele Christelijke Gezan-
gen en Digten * op de best bekende Voizen.

Den Tweeden Druk.

Ruim de helft vermeerderd met een
tweede deel, onder den naam van

Den

ZEEUWSCHEN
AKKER.

Door

ADRIAAN de VIN.

Schoolmeester en Voorzanger tot St. Laurens
in den Eylande van Walcheren.

1 Johannis 2 vers 10. Dog gy hebt de Zalvinge
van den Heiligen: en gy weet alle dingen.

TE MIDDELBURG,

Gedrukt by JACOBUS PAUVELSEN, Boek-
drukker en Verkooper, in de Kortendelft. 1737.

**Uitgegeven agtervolgens
de ordre der Kerken de-
zer Landen.**

Aan de SCHOOLMEESTEREN

En VOORZANGERS

Binnen Walcheren.

WEERDE VRINDEN.

HEt is een algemeene Lesse, die den Apostel voorstelde Kol. 3:16. Leerd en vermaand malkanderen, &c. en Hebr. 3:13. vermaand malkanderen alle dage. Hy bepaald het tot niemand in 't byzonder, dewijle hy wil dat men malkanderen zoodanig zal doen: derhalven raakt het een yder Christen: niemand heeft hier de vryheid om te zeggen, ben ik mijn Broeders Hoeder. Maar ook agten wy het een pligt te wesen, die voornamelijk kan, en moet betracht worden, van die, die van God daar toe gesteld zijn zoo in de Kerken, als in hooge en lage Scholen, dierhalven en zie ik geen reden, om onze Perzoonen daar uit te sluiten, aangezien wy ook van God op een wettige wijze geroepen zijn, tot onderwijs der aankomende Jeugd, die de hope van de Kerke is, om de zelve niet alleen te leeren in die eerlijkke en zeer nuttige konst der Letteren, maar ook te vermanen, ende (dès noods zijnde) door de roede der tugt te dwingen

VOORREDEN.

gen tot de deugd, en de vreeze des Heeren: en door onze School oeffeningen ende Katechizatiën onderwijzen in alle Christelijke pligten. Daar by komt nog onzen algemeinen pligt, waar door we gehouden zijn benevens elk Christen om ook malkanderen te leeren en te vermanen, als zulke die malkanders zaligheid beminnen en zoeken te bevorderen, het welke het voorname oogmerk is geweest oock van alle mijne geschreven verzen, die ik UE. van tijd tot tijd hebbe aangeboden. Mogt oock deze weynige en zeer geringe Zangliederen en Gedigten daar toe strekken, zoo hadde ik mijn oogmerk in dezen oock bereikt, ofte indien het te geringe is voor de bejaarde, laat het ten minsten van de Kinderen worden gebruikt, op dat dezelve van jongs op al zingende haare pligten mogen leeren. En op dat deze Gezangen tot meerder nut zoude zijn, hebbe ik die gesteld op zoodanige Voizen die onder het gemeen de meeste bekend zijn. Een iegelijk make der zijn gebruik af, zoo voor hem zelve als voor zijne Kinderen. En geve God de eere.

St. Laurens den
30 Juni 1723.

UE. aller Vriend en
Dienaar,

ADRIAAN de VIN.

SCHOOL.

VOORREDEN.
SCHOOLMEESTEREN ENDE
VOORZANGEREN.

Door Letter verzettinge, ofte Naam Letterkeer

O!MANNEN, LEËRTER GO-
DES VREEZE SCHOON.

OM elk getrouw te wezen in het werk,
M et welke hy belaft is in dit leven,
A gt dat het u is van boven gegeven:
N eemt op des Heeren order u oogmerk;
N eigd uwen will' na 's Heeren will' verheven,
E lk in die staat die hem is voorgeschreven:
N eerstig te zijn in dienst van School of Kerk.
L eerd in de School de jeugd, op dat zy sterk
E n welgemoed den Heere leeren vreezen,
E en ider na dat zijn Jaren zoude wezen:
R igt uwe less' na 't groot of klein verstand.
T ot d'eene past de tugt, d'ander wil zijn gepresen,
E een ider heeft verscheide aard in dezen:
R egeerdse zoo voor al, dat haar word ingeplant,
G ods vreeze, die by haar blijft haar leven dagen.
O mannen, op die wijz' zult gy den Heer behagen,
D oet maar u best en bid dat God zijn zegen,
E n bystand u verleen: spreekt tot haar; kind'-
ren kom,

S et u eens by my neer. ik zal u wederom
V an Godes vreeze leeren en vermane,

VOORREDEN:

Rigt uwen voet al vroeg op deugdens bane,
En wagt daar op een lang en vreedzaam leven:
Eer en aanzien zal u dan zijn gegeven;
Zoekt God in uwe jeugd dan zult gy zéker gaan,
Erd hem terwijl' gy leevd, dat is uw' pligt
Schouwd zonden, en wat u daar toe zoude raan
Cierd uw jeugd met deugd voor iders gezigt,
Hoord na mijn raad en na mijn onderrigt.
Okend den Heer in all' uwe wegen,
Om hem te dienen: zó zal u zijn zegen
Na dezen tijd ook leiden in 't zalige ligt.

Ai iverd dan na.

Ag!

VOORREDEN.

Ag! dat des Heeren volk nu al,
Ad og waarlijk Christ'nen mogten wezen.
R egt zoo 't behoord, in elk geval,
I mmers zoo na als 't mogte wezen:
A ls een Propheet zou ider zijn,
A ls Priest'ren en Koningen t'zamen:
N iet met de naam alleen; die schijn,
D ie zoud haar zonder daad doen schamen.
E en igelijk die daar na tragt,
V ind in deez' bladen onderrigting:
I s 't weinig; zingt het met aandacht:
N u geef ik 't ider maar tot stigting.

ADRIAAN de VIN.

A D R I A A N . de V I N .

Door letter verzettinge

A I I V E R D D A N N A .

Aanschoud de wandel van vrome menschen,
Ai n't spoor der deugden en vreeze des Heeren
I ndien gy zoo een uitkomst' zoud wenschen,
V olgd haar geloove na: wild u bekeeren.
E i laat het kwaad, wild goed doen leeren.
R aakt gy dus op den weg der deugden,
D oor neerstigheid, en des Heeren zegen:
D an raakt gy ten top van volle vreugden,
A I I V E R D D A N N A die goed doen plegen,
N eemt

VOORREDEN.

N eemt agt op Jezus, en der vromen wegen
N u dat het nog tijd is, eer 't is te spa
A l dus besluit ik,

AI IVERD'DAN NA

Een ander Letterkeer.

ADRIAAN DE VIN.

Anagramma

DRAAV NA DIE IN.

D ie nu een lid van Christi Kerk,
R eeds is geworden, hier beneden:
A l word hy veeltijds sterk bestreden,
A g! 't is zijn lot: en 't regte merk
V an die, die Jezus toebehoord:
N iet is haar werk, als kruicen dragen.
A l dus zoo luid zijn eigen woord.
D og die dit doen zonder vertragen,
I n zwakheid zal hy z' onderschragen.
E n zal eens tot haar zeggen mijn kind'ren hoord.
I k weet uw arbeid, en u trouwe min:
N u, hier is 'teinde.

DRAAV NA DIE IN.

Den

Op den tweeden druk, van het Boek
genaamt den

GEZALVDEN CHRISTEN,

Vermeerderd met een tweede Deel, genaamt den

ZEEUWSCHEN AKKER,

D O O R

A D R I A A N de V I N,

Schoolmeester en Voorzanger tot St. Laurens
in den Eylande van Walcheren.

Het is nog niet zeer lang geleden,
Dat hier, in een der Zeeuwſche Steden,
In Middelburg kwam uit de pers,
Dit werk, beſtaand' in menig Vers.

In Liederen en in Gedigten,
Die ſaam vermaken ende ſtigten,
Genomen uit Gods heilig Woord,
't Geen ider leerd zijn pligt, zoo 't hoord'.

Het draagd ook wel en zeer bekwame
En t'allen opzigt regt den name
Van den GEZALVDEN CHRIST', en wat
Die naam ook in zig zelfs bevat.

Hier leerd men hoe een Chriſten menſche,
Die zaligheid voor zig zouw wenſche,
Moet wand'len weerdig ook die naam,
En die niet make tot een blaam.

Maar hier (als reeds geſalvde leden)
Haar gantsche kragten te beſteden

Te

Te volgen haar gezalvde hoofd,
 Met al die regt in hem geloofd.
 Haar groot geluk word uitgemeten
 Buiten die, die zig zelfs vergeten,
 Of die hier ook in 't openbaar,
 Maar wand'len als een huichelaar.
 Wie deel wilt hebben aan dit zalven
 Van Christus, moet heel, niet ten halven,
 Met 't geloov als zijn overstort,
 Waar door men die deelagtig word.
 Dit middel word ook aangewezen:
 Wild all' dees blad'ren vry doorlezen:
 Elk lied, blad, vers dat wijsd ons aan
 Het geen ons noodig diend gedaan.
 Hier vind m' ook goed' en kwade kruiden;
 Haar naam, en kragt, wat zy beduiden
 De goede worden u geraan,
 De kwade, gantsch'lijk te versmaan.
 Men ziet ook hoe 't niet zonder vrugten,
 Geweesd is: waarom 't zonder dugten
 Ten teiken dat 't wel is gelukt
 Ten tweedemaal ook werd herdrukt.
 Op het verzoek van veele menschen,
 Die om dit werkje nog zeer wenschen,
 Als ziende 'teind' waar toe gerigt.
 Naam'lijk daar door te zijn gestigt.
 Waarom d'Autheur 't ook niet belet heeft,
 Maar 't hem te meerder aangezet heeft,
 Met grooten ernst, om tot Gods eer
 By dit te zoeken nog iets meer.
 Als tot een toegift op het eerste,
 Waar door een ider op het zeeftste,
 Word opgewekt tot 's Heeren lov,
 Door vrugtbaarheid van 't Zeeuwsche hof.
 Waarom 't ook heet den Zeeuwschen Akker,
 Door Gods goeddaad'ge hand zeer wakker,
 Bezaaid

Bezaaid, beplant en vrugtbaar staat
 Met boomen, kruiden, graan en zaad.
 Zoo dat ons Zeeland ook in dezen.
 By Holland wel geschat mag wezen
 Van vrugten en van veldgewas,
 Daar Holland niet by komt te pas.
 Hier ziet g' hoe Zeeuwsche Tarw en boonen,
 En and're vrugt haar komt vertoonen,
 En worden hoogelijk geroemd
 En Holland zelfs, het beter noemd.
 Holland roemd zeer in alle leden,
 Op haar groote vermak'lijkheden,
 Maar 't geen Zeeland steld tot iets groots,
 Is den voornamen staf des broods.
 Geloutert met Gods milden zegen,
 Als in dit boek ook t'allerwegen,
 In vele stukken werd erkend,
 Den zegen die ons God toezend.
 Die (zoo genoemd) vermaaklijkheden
 Zijn (op zijn best) maar snaak'lijkheden,
 Een vreugd' die haast verdwijnen zal,
 Honing, die keerd in bitt're gall'.
 Men hoeft ook daar niet te gaan zoeken,
 Of in de Vlaams' of Brabands hoeken,
 Om eenig boek of goest'lijk lied,
 Als of de konst daar al' heen vlied.
 En dit ons land wierd leeg bevonden,
 Van menschen, die op tijd en stonden.
 Te schrijven, hadden geen verstand
 Als Holland, Vlaender of Brabant.
 God dank: in d'Zeeuwsche Landgehugten,
 Wassen ook geestelijke vrugten,
 Gods Geest wil in zoo eng geen band,
 Nog blijven alleen in een Land.
 Hy wil ook, gantsch met regt en reden
 Niet zijn besloten in de Steden,

Maar

Maar rukt de poorten aan een kant,
Bezoekt de Dorpen op het land.
En maakt de geest'lijk' aard' en boomen,
Vruchtbaar door zijn geestrijke stroomen,
In welken zoete buiten lugt
Ook is gewassen deze vrugt.

Plukt deze vrugten tot uw voordeel,
Maar wacht u van te haastig oordeel,
Voor dat gy 't pit en kern genaakt,
En oordeeld dan na dat 't u smaakt.

Koopt dan dit boekje zonder vreezen,
En wild het dikwils over lezen,
Of ook zingen, zoo gy best kond,
Maar laat het zijn uit 's herten grond.

Die niet kan zingen dat die leze,
't Zal u in alles dienstig weze,
Die niet kan lezen dat die hoord,
Zoo gaat het ligt tot allen voort.

Ik wensch u veel te obtineren,
En dat u ook den HEER der Heeren,
In 'thooren, lezen, zingen b'werk
Na het regtmarig oogemerk.

Geevd voor zijn arbeid, dank, den maker
Maar weest daar in geen God verzaker,
Kond gy daar door maar zijn gestigt,
Zoo agt hy al zijn arbeid ligt.

Maar wild voor al den Schepper eeren,
Die zijne Schepzels zoo wil leeren,
Ja geevd den HEER der Heerlijkheid,
Hier van den lof in eeuwigheid.

HENDRIK de VIN.

DEN GEZALVDEN CHRISTEN ,

Begrijpende veele stigtyke en Chri-
stelykke Gezangen , aangaande den
Pligt der ware Christenen , &c.

INLEYDINGE.

Voig: Ontwaakt schoon Herderinne.

1. Elagelykhe dagen /
 Nu zoo veel Christen volk /
 Den Christen naam // maakt tot een
 blaam /
 o Wat een duist're wolck!
 Vol van onguure blagen /
 Hangd onwetend' oer 't Hoofd!
 Dat het vele zagen /
 o Van wierd 't maar eerst geloofd.
 2. Elk wild een Christen heeten /
 En daar voor zyn geagt;
 Daar men dog iet // niet merkt of zied
 Daar van de minste kragt.
 Hoe zouden zy het weten /
 Daar geen neer stigheid geschied?
 En zeer ligt vergeten /
 Die haer daar van kenniss' bied,

Den Gezalvden

3. De Christelijke gronden.
In 't minst zp nict verstaan:
Dat zp dierhalv // de Christen zalv
Door eerst moeten ontvaan:
Die Christus heeft gezonden;
'k Meen de gaven van den Geest?
Die maar word gebonden /
Daar men zijn woord hoorde / en leest.

4. Wat zynder vele lieden /
Die al voor Christ'nen gaan /
Die nog van God // of zijn Gebod /
Het minste niet verstaan;
Getuigen / zijn haar monden /
Die vol zijn van idelheid:
Maar gansch stom gebonden /
Zoo men van Gods woord iet zeid.

5. Dit is dog 't eeuwig leven /
Dat men God Vader kende:
En zijnen Zoon // die uit zijn Troon /
Ons zynen Geest toezend.
Zonden veel' komen geven
Van derz' / Waarheid rekenschap:
Meen / maar onbedrogen /
Ous in Gods-dienst slaauw en slap.

6. Ei vraagd eens / een van dezen /
Of hp den Geest ontfing /
Als hp het woord / ook heeft gehoord
In de vergadering?
De antwoord zal ligt wezen:
Ik weet van geen heil'ge Geest /
Ja / als of voor dezen
Nimmermeer geen hadd' getweest.

7. o Mensch! wild gp beminnen /
U eigen zaligheid;
Ziet u gebaat // en bled van daar;
U zelven niet en bled.

Wid

CHRISTEN.

Wild heden nu beginnen:

Zoekt den Heer // en hem dog vreeft:

Bid / met hert en zinnen /

Om de gaven van zijn Geest.

8. Wild gp een Christen wezen /

In daad / en niet in waan:

Beschoud u staat // en blied het kwaad:

Doet / dat moet zijn gedaan.

Wild gp een Christen wezen /

Zoekt gp daar toe onderrigt?

Wild deez' bladen lezen /

Hier leerd gp een Christens plicht.

9. Hier kond gp door het zingen /

Ook leeringen ontbaan:

Hoe gp terstond / op goeden grond /

A naam moogd weerdig staan.

Ja voor alle dingen /

Hoe gp Gode best behaagd.

Wild hem lob toebzingen /

Zoo g' hier voordeel van weg draagd.

Al iverd dan na.

Van den Goeden NAAM.

Wij: Als een uitgestorten Balsam.

1. Grooten Gijddom word geprezen /
Goede Gif word begeerd;

Maar de Naam is meerder weerd;

Beter / ja meer uit gelezen /

Als hier beider overbloed /

Is de Naam opzegt en goed.

2. Wie zou dan niet zeer verlangen?

Wie en doet geen neerstigheid?

Als hy dit maar overleid;

Den Gezalvden

Om een goeden Naam t'ontvangen /
Op den Heer / en 't vroom geslagt
Dat geen and're Rijkdom agt

3. 't Moet hoorwaar een zake wezen
Van een groote waardigheid
Die God zelf heeft toegezeid
Man zijn knegten lang voor dezen /
Als wat nieuws; en die zijn mond /
Zelf aan haar zou maken hond.

4. 's Werelds goed kan ligt verbliegen /
Als 't zig vleug'len heeft gemaakt /
En dus uit onz' handen raakt;
Rijkdom kan ons ligt bedriegen /
En verleiden tot het kwaad /
Die daar met zijn hert op staat.

5. Maar een regten goeden name /
Is 't regtbeerdige geslagt /
Tot een Zegening geagt
Schoon hen d'armoed overkwame;
Deugd word nog by hen gezien /
En zal nimmer van hen blien.

6. Goede Olf kan verzagten /
En berokken het lighaam /
Door zijn reuk zeer aangenaam:
Maar een goede Naam heeft kragten /
Om de ziel / in wat voor pijn /
Altijd hulpeljk te zijn.

7. Ja / in 't aldergrootst' benoutwen /
Heeft d'Regtbeerdige geen nood:
Op vertrouwd zelf in de dood.
Op bind hope van vertrouwen;
Ja een goede Naam die is
Dem een ruste voor 't gewiss'.

8. Op gaat voor den troon des Heeren /
Met barmhertigheid daar heen.
Maar in Jezus naam alleen:

Om

CHRISTEN.

Om van Gode te begeeren /
(In een goed' verzekerdheid)
't Geen hy hem hadd' toegezeid.

9. Wie zal ooit een Olp geven /
Wie heeft die ooit voortgebracht /
Die zoo groot is in zijn kragt /
Dat zy doode kan doen leven ?
Hogtans is een goede naam
Daar ten regten toe bekwaam.

10. Wel die ging zulke wegen /
Daar door hy nog dagelijks leevd !
En God tot getuge heeft :
En hy hem een naam verkregen.
Door 't geloob' dat in hem bleek /
Daar door hy nog tot ons spreekt.

11. Wie zou boven staat of eere /
Boven Rykdoms groote schat /
Die de weer'ld in zig bevat
Zulken name niet begeere /
Die ons troosten kan in nood /
En doet leven na de dood.

12. 'k Laat de weerdeld byp maar kiezen /
Al het kostelykhe t'saam :
Ik verkiez' een goede Naam
Die ik nooit en zal verliezen /
Schoon al 't aardsche my ontschoot ;
Deugd baard rijkdom na de dood.

13. 'k Ginn' de weerdeld byp haar wenschen /
Zoo zy my maar ginnen t'saam
Enen regten goeden naam /
Die by God / en byzome menschen
Hoog / en weerdig is geagt ;
Die is van zulken kragt.

14. Die kan een gerustheid baren /
Van 't getwisse van den mensch /
Dat hy niet en vreeft / zijn wensch

Den Gezalvden

Door den Heere te verklaren /
Maar hy eischt zijn deugdeng' loon;
Mit genaden / door zijn Zoon.

Ai iverd dan na

Van den Valsche NAME der HUICHELAREN.

Wolfs: Kersnagt.

1. **D**ie als hupchelaren wand'len:
En voor God bedrieglijk hand'len:
Een gebeinsden hypocrijt;
Die hier leven alle dagen /
Slegts om menschen te behagen;
Dat is maar voor een korten tijd.
2. Die hier dus bedrieglijk leven /
o Zijn roem zal hem begeben /
En zijn naam die zal vergaan:
Zoo 't niet in de deugd gezond is;
Maar alleen slegts in den mond is;
Die zullen maar haar zelfs vermaan.
3. Zou men 't aan de menschen stellen /
Om een oordeel te gaan vellen /
Oer ons / en onze daan;
Die niet na het herte kijkt /
Maar alleen na 't uitterlijkke:
Zulken lof die moet vergaan.
4. 't Is gezien in eenen Theudas /
Die meend' ook dat hy wat groots was;
Daar voor wierd hy ook geagt /
Van veel menschen: maar die allen
Zijn in 't kort tot niet vervallen /
En zelve is hy omgebragt.

5. Judas

5. Judas Galileus mede /
 Doe men een beschrijving dede :
 Kreeg een naam by zeer veel volk ;
 Maar zijn roem en lob bloog heenen /
 En zijn aanhang is verdwenen /
 Ja verstrooid gelijk een volk.

6. Soms tijds word wel iets bedrogen /
 Dat een goede naam kan geven /
 Wyl de daad / ja zelf is goet :
 Maar wat kan die lange baten /
 Die dien goeden weg verlaten /
 En hem weer in zonden boed ?

7. Die wel met den Geest beginnen /
 Door een tijd het goed' beminnen :
 Loopen ook den regten pad ;
 Maar zeer ligtelyk afwenden /
 En dan met het vleesch vol-enden :
 Ei liebe wat voor roem is dat ?

8. Jahu was in iver veerdig /
 En zijn daden zeer prijs weerdig /
 Als hy Achabs heel geslagt
 Gansch uitroeide zonder deeren /
 Daar door hy het woord des Heeren /
 Zeer getrouw'lyk heeft volbzagt.

9. Dies wierd hem een lob gegeven :
 Maar die is niet lang gebleven /
 Wyl hy ook niet waar en nam /
 Godes wet tot allen stonden :
 Maar hy wandeld' in de zonden /
 Van den kwa'en Jerobeam.

10. Zulke lieden worden t'samen /
 Metter tijd onrein van namen :
 Op het hoogste ongeagt :
 Tot een spot in alle hoekken /
 En haar naam tot een verbloekken
 Aan 't uitverkorene geslagt.

11. **W**ildd den mensch hem zelven prijzen /
 't Zijn zeer sobere bewijzen /
 Zeker / hier al meer behoevd :
 Maar die hier zig zelven dragen /
 Dat haar daden God behagen :
 Die is dan eerst regt beproevd.

12. **D**ie haar werken laten ligten /
 Om den anderen te stigten /
 En volherden tot den end :
 Die alzing / en t'allen tijden /
 God opzeggelijc belijden :
 Die worden maar voor goed bekend.

Ai iverd dan na.

Der Joden grooten NAAM, by de CHRISTENEN onweerd.

Dois: In 't Ruime leid een Stad.

1. **W**at roemd gp Joden t'saam /
 Op uwen grooten naam /
 En u al oud geslagte ?
 't Is maar hoogmoedigheid.
 Ja met idele gedagten /
 Gp maar u zelven bleid.

2. **G**p roemd op Abraham /
 Als kind'ren van zijn stam
 Daar mede gaat gp pralen :
 Maar laat van nu voortaan /
 Uwen hoogmoed by dalen /
 Of gp zult u bertaan.

3. **G**p zijt zoo zeer gezet /
 Zoo 't schijnt op Mozi wet /
 U van den Berg gegeven /

Daar

Daar gp zijt metter daad
 (Door het geen gp hebt bedreben)
 Maar als een slangen zaad.

4. 't Is waar / gp waard wel eer /
 Het volk van God den Heer :
 Maar om u booze daden /
 (Die weerdig zijn verfoeid)
 Heeft de Heer in ongenaden /
 U eenmaal uitgeroid.

5. Gp maakt u onbekwaam /
 Om vader Abrahams naam
 In u geslagt te dragen :
 Wyl gp zijn werken goed
 (Die den Heere wel behagen)
 In 't minste niet en doet.

6. Gp zijt een hoog gebroed :
 Wyl gp de wille doet
 Des duibels / uwen Vader ;
 Die van 't begin af aan /
 Als een menschen verrader /
 't kwade heeft booggestaan.

7. Gp hebt des Hemels God /
 In 't openbaar bespot ;
 De Heiligheid des Heeren /
 Die hem was lieb en weerd :
 Die hebt gp gaan onteeren /
 Ontheiligd en verneerd.

8. Gp hebt hem gansch veragt :
 Ja tot'er dood gebagt /
 Door d'Heidensche soldaten :
 En door haar handen snood /
 Hem aan 't kruice hangen laten /
 Met veel versmaathed groot.

9. Gp hebt door dees u schuld /
 De mate heel vervuld /
 Van u al oud geslagte ;

Die menigen Propheet /
Tot'er dood met boosheid bragten /
Alzoo gy zelve weet.

10. Gy zijt 't verbafterd zaad :
Een volk dat God verlaat /
Schoon gy het niet wild weten :
Gy hebt u Rotzsteen goed /
Door u weeld'righeid vergeten ;
Dat gy nu dzagen moet.

11. Nu zijt gy ook veragt :
Tot smaadheid ook gebragt :
Op al des Heeren knechten /
Hw naam in allen hoek /
Is by alle de opzegten /
Gelaten tot een bloek.

6. Op daar en tegen t'saam /
Hebben dien nieuwen naam /
Die onsen God van boven
Ons hadde toegezeid :
Dies wy hem te samen loben
Daar voor / in eeuwigheid.

Aiiverd dan na.

Het Hoogenpriesterlijkke Gebed , van
de Heere Jezus Christus , uit Johan.
nis Kapittel 17. In 3. deelen.

EERSTE DEEL.

Vois : Sion, lieve Bruid verkoren,

1. **O** Mijn Vader / die u woone
Boven d' Hemelen hebt gemaakt ;

kom /

Kom verheerlijkt uwen Zoon /
 Wyl zijn lydens uur genaakt :
 Wild door teekenen betoonen /
 Door elk's oog :
 Dat ik waarlijk ben u Zoon / en
 Nooit bedroog.

2. Op dat ik u ook vercre /
 Door het menschelijk geslagt ;
 En uw lob alzing vernieere.
 Ziet gp hebt my alle magt /
 Over allen bleesch gegeven /
 Om mijn zaad
 Te bestellen 't eeuw'g' leven
 Na uw' raad.

3. Dit is 't middel (zoo ik agte)
 Dit 's den weg ten leven hren ;
 Dat s' u kennen / en betragte /
 Als den waren God alleen :
 Die daar niemand hebt van nooden /
 Wat geschied ;
 By wien al de valsche goden
 Zijn een NUTT.

4. Dat zp ook tot allen stonden /
 My kernen als Middelaar /
 Die gp haar hebt toegezonden /
 Tot een Heiland ; die voor haar /
 't Werk dat by u was te doene /
 Metter daad
 Zoud' uitrigten / en verzoene /
 't Zonden kwaad.

5. Vader / 'k heb' u in mijn leven /
 Al verheerlijkt op der aard'
 't Werk dat gp my hadd' gegeven
 Om te doen ; ziet ik verklaar't
 't Is voleind na u behagen /
 Zonder schuld

'k heb

'k Hebb' in alles mijn gedragen /
 Na uw' will'

6. Nu verheerlijkt mp dan mede /
 Bp H zelv' met d'Heerlijkheid.
 Die ik al van eeuwigheden
 Hadde bp uw Majesteit :
 Die 'k in mijn verneberinge
 Niet genoot ;
 Om uw' wille te volbzingen /
 'k Mp aanbod.

TWEEDE DEEL.

Vois : Psalm 93.

Ofte : Al wat men hier in deze Weereld ziet.

Ofte : O Schoon Cato wat baat al u gelei.

1. **V**ader / ik hebb' u naam geopenbaard /
 Den menschen die gp mp hier op der aard'
 Gegeven hebt : d'uwe wel in 't begin
 Maar gab mp die / als tot mijn huisgezin.
2. **I**k hebb' haar alle dingen nu verklaard ;
 Zp hebben ook u woord zeer trouw bewaard ;
 Nu kemmen zp / en houden voor getuig /
 Dat / al wat ik bezitt' van 't uwe is.
3. **D**e woorden die gp aan mp gab wel eer /
 Die hebb' ik haar gegeven tot een leer ;
 Zp hebben g'aangenomen / en ontbaan
 En daar door met de waarheid aangedaan.
4. **W**ant nu hebben zp waarelijk bekend /
 Dat ik u Zoon / en gp mijn Vader bend :
 Zp hebben vast geloofd dat gp voor haar /
 Mp in de Weereld zond tot Middelaar.
5. **D**oor deze is ô Vader mijn gebed :
 Door deze / die gp mp hebt bp gezet ;

Niet

Niet voor de weereld / die in 't booze leid;
Maar voor die gp daar uit mp hebt bereid.

6. Die zijn de heilige hier op der aard
Die zijn mijn lust / mijn liebd' en boozsprak waard
Want zp zijn d'uwe / gelijk als te voor /
Toen gp haar al van eeuwigheid verhoor.

7. Al 't mijn is uw' en all' het uw' is mijn' /
Om dat ik met u / Vader / eenig zijn
Ik ben in haar verheerlijkt / wijl zp 't zaam
Zullen met kragt belijden mijnen naam.

8. Ik ben nu dog niet in de weereld meer:
Maar deze zijn nog in de weereld heer;
Ik kom tot u / Vader die Heilig zijt /
Verlaats niet / maar sterkt haar in den strijd.

9. Bewaardse dog / bewaardg' in uwen naam /
Die gp mp hebt gegeven al te saam /
Maakt haar eendragtig alle in 't gemeen /
Op dat zp een zijn / gelijk wp zijn een.

10. Doe ik nog met haar in de weereld was /
Bewaerd' ik haar zeer teeder als een glas:
Op dat niemand van hen ter neder viel /
Door zwaarigheid / na lighaam of na ziel.

11. Die gp mp hebt gegeven uit u hand /
Heb ik bewaard; en daar en is niemand
Mit alle die / verloren of verleid /
Van den Zoon / die 't verderb was toebereid.

12. t'Wijl ik hier ben nog voor een korten tijd /
Kom ik tot u / gp die mijn Vader zijt:
En spreek' dit in de weereld nog in 't kort /
Tot nut van die van u geliebet word.

13. Op datg' ik haar gevoelen t'aller tijd /
Dat ik om haren 't wille ben verblijd:
En dat zp ook een volle blijdschap zoet
Mogen hebben verbuld in haar gemoed.

14. Uw woord en leer / gab ik haar / na u raad:
De weereld heeft haar dies te meer gehaat;

Om

Om dat de wereld haar voor vreemd aanziet :
Ik ben ook zelve van de wereld niet.

15. Ik bidde niet dat gij haar van der aard'
Weg nemen zoud' / maar dat gij haar bewaard /
Door al wat in de wereld heeft zijn kragt /
Door Duivel / zond' / en al het booz' geslagt.

16. Zij zijn dog vreemd ; de aard' haar niet en ken /
Gelijk ik ook niet van de wereld ben ;
Heiligs' in uwe waarheid / voort en voort ;
De Waarheid / Vader / is u heilig woord.

17. Gij zond mij in de wereld nederwaard /
Op dat u woord door mij zoud' zijn verklaard ;
Alzoo hebb' ik haar ook gezonden uit.
Om ook uw woord te spreken overal.

18. Ik heilige mijn zelve nu voor haar /
Op dat ook zij geheiligt zij daar naar :
Niet door de schaduw / die henen gaan /
Maar in der waarheid / die nu zal bestaan.

DERDE DEEL.

Wds: Ag Izabel aanhoord mijn droevig klagen.

1. **M**ijn Vader ; 'k weet gij hebt een welbehagen
Mijn genomen / wijl ik ben u Zoon
Gij zult mijn bede / die 'k u nu opdrage /
Niet ontzeggen / want ik u geboon
Hebb' onderhoutwe ;
In alle Trouwe /
Met lust / en met plezier /
Nu trek ik weer van hier.

2. Terwijl ik nu de wereld ga verlate /
Zullen mijn kinderen nu droevig zijn :
De wereld zal haar nu te meerder hate ;
Ik bidd' u wild haar troost en hulpe zijn.

Wds'

Wils' in dit dit leven /
 De sterkte geven /
 Om u woord metter daad /
 Te spreken broeg en laat.

3. Ik bidd' o Vader niet alleen voor deze /
 Maar ook voor al de geen die door haar woord
 In my gelooven zullen; en u breeze
 Wanneer mijn woord van hen zal zijn gehoord;
 Joden / en Heiden;
 Zonder verscheiden:
 Op dat's al in 't gemeen /
 Te samen worden een.

4. Gelijk als gy / en ik te samen een zijn /
 Dat gy ook door 't geloof in ons staan:
 Laat van u uitverhooren volk der geen zijn /
 Die met de liefde niet zijn aangedaan;
 Om met malhanden /
 De een met d'ander
 Te blijven vast en sterk /
 In 't Goddelijke werk.

5. Op dat de wereld / die nog niet gelooven /
 Mogen bekenen nu voor vast en waar /
 Dat gy my dog gezonden hebt van boven /
 Tot een Messias / en een Middelaar;
 Gy hebt my even /
 De eer gegeven /
 Te zijn u Ervgenaam
 Ik geef 't haar ook te saam.

6. Ook al de gene die van alle kanten /
 Daar tot my boegen zullen groot en klein /
 Door 't woord / en arbeid van deez' mijn gezanten /
 Maakt haar tot een / gelijk als wy zijn een.
 Dat ik in haar gy:
 En gy ook in my:
 Op dat mijn volk zoo raakt
 In eenheid gansch volmaakt.

7. Wils'

7. Wilde in 't geloob en liefde dog versterken /
 Maakt haar eenparig tot mijn dienst bereid :
 Op dat de weerd zie / en mag bemerken /
 Dat g'p m'p uitzond / haat tot zaligheid :

En dat g'p Vader /

Die allegader /

Hic liefde / met m'p 't saam /

Maakt tot u Erbgenaam.

8. ô Vader ziet nu ga ik met u leven
 In eeuwigheid / maar 'k wil nu boven dien /
 Dat ook g'p m'p zijn die g'p m' hebt gegeven /
 Op dat z'p ook mijn heerlijkheid aanzien /

Die g'p te booren /

Als u verhooren /

Al voor des weerd's grond /

Hic liefde m'p hebt gesond.

9. Siegtveerd'ge Vader / ziet de meeste menschen
 Der weerd / hebben u dog niet gekend /
 Gelijk men van u kind'ren wel zoud' wenschen
 Maar ik hem' u zoo g' in u zelven bent :

En deze mede /

Die hebben heden /

Bekend / en ook verklaerd /

Dat g'p m'p zond op aard'.

10. Ik heb haar uwen name gaan verklaren /
 Als ik in 't vleesch met haar had mijn verkeer :
 En 'k zal haar die nog meerder openbaren /
 Als ik mijn geest op haar zal storten neer :

Op dat in haar z'p /

De liefde / daar g'p

M'p mede hebt bemind /

En ik in haar m'p vind.

Al iverd dan na,

Jezus

JEZUS de Heiligheid des HEEREN.

Voig: De Winter is voor by gestreken;

1. **O** Jezus / wie zoud' u niet minnen /
In Godbzugt / en in ned'righeid?
U lob word door de Cezaphinnen
Des Hemels / wijs en zijds verspreid:

Ma dien zy deilig /
Stadig galmen uit:
Dat oziemaal Heilig /
Met een zoet geluid;
Het welk u roem in sluit.

2. Gelijk Aaron in d'oude dagen
Het Priesterdom wierd toebetrouwd;
En moest ook tot een teeken dragen /
Van zijn boorhoofd een plate Goud:

Daar op geschreven
Stond: de Heiligheid
Des Heeren; even;
Zijt gy 't waar bescheid /
Van 't geen die schaduw' zeid'.

3. Als d'Heiligheid der Heiligheden /
Zijt gy Gezalb in uwen tijd;
Op word van U hinderen beleiden /
Als die beminneus weerdig zijt:

Wijl zy bevatten /
Dat een overbloed
Van wijsheids schatten
En van kennis goed /
In u verusten moet.

4. Hoe wel de Joden geen begeeren

Maan u en hadden op der aard' /
 Schoon g' als d' Heilichheid des Heeren /
 Dan God den Vader geliebt waart;

Dies z'p te zamen
 Door een g'bulwel daad /
 Ja zonder schamen
 A toebagten 't kwaad
 Des doods / met groote smaad.

5. Dus hebben z' A wel doen sterben /
 Maar hooren will' aan u voldaan:

Maar God en liet u niet verderben /
 In 't g'eb' / maar deed u weer opstaan

Op was volbeerdig /
 Tot u hulp na op:
 Sp'ak u Regtbeerdig /
 En van alles vrij

Waarom g' kwam in Ip.

6. Kom Heilighd g' mijn Hert en zinnen /
 Door uwen Geest: mijn Heer en God;

En komt dan zonder v'agen binnen /
 Is 't Hert gesloten / breekt v'p het slot:

Maakt m'p genegen /
 Om zonder verscheul
 Door uwen zegen /
 M'p te houden still'
 Te doen u Heiligen will'.

Ai iverd dan na.

DE

DE GELOOVIJGE,

Voor zoo veel zy als
de Kleederen van Chri-
stus kunnen worden aan-
gemerkt, ontvangen met
Hem de Zalvinge.

Wij: Hoort toe Matroosjes al te zaam.

1. **G**elijk den balzem Olj zoet/
Op Marons Hoofd gestort/
In een zeer grooten overbloed/
Zoo datze straks in 't hert
Van 't Hoofd in zijnen baard/
En op zijn kileed kwam loopen:
Dus wierd hy nederwaard/
Tot op den zoom bedrogen.
2. Zoo is ons Heiland en ons hoofd
Als 't ware tegenbeeld/
Gezalvd: en die in hem geloofd/
Die werden mee gedeeld:
Bewijz' hem tot Eernaad/
En kileed'ten zijn geworden/
Die hy dan metter daad
Hem zelven wil aangoeden
3. Zijn waarheid en gerechtigheid/
Zijn daer toe zeer behaagen;

Den Gezalvden

Hy zelve heeft die al bereid /
 Tot Gordels heid' te zaam /
 Daar door gord hy hem dan /
 Die door 't geloofte leven /
 Gelijk de kleed'ren an
 Een 'smenschen lichaam kleben.

4. Dan roepen zy in liebdens traan /
 ô Jezus; ô mijn Heer:
 Mijn ziele kleeft u agter aan,
 Ik u alleen begeer':
 ô 't is mijn ziel zoo zoet
 Zoo na by God te wezen;
 Mijn hert en mijn gemoed,
 Dat steld gy buiten vreezen'.

5. Nu zie ik klaar de trouwigheid,
 Van u belovten goed,
 Die gy my wel hebt toegezeid:
 Wat is u waarheid zoet!
 Het goddelooze Rot
 Wild gy nu gansch vertreden,
 Dat is ô Heer haar lot,
 Door u geregtigheden.

6. Gelukkig die door deze band /
 Aan Jezus is gehegt /
 De greft word haar tot onderpand /
 Des Hemels toegelegd;
 Die dreugde Olp / reeds /
 Op Jezus uitgegoten /
 Daar van werden zy steeds
 Ook mede deelgenoten.

7. Daar door worden zy een propheet /
 Wyl die t' verstand verligt:
 Als een die alle dingen weet /
 Door 's Geestes onderrigt:
 Zy doen ook dag en nacht /
 Als Priesters / 't werk des Heeren.

Zij zullen ook met magt /
Als koningen regeeren.

Ai iverd dan na

Nog op 't zelve.

Vois: Psalm 77.

Oste: Van de Timmerman.

Oste: Van Graaf Jan de Mosselman.

1. **Z**iet / nu is de tijd gekomen /
Dat de zoete waterstroomen /
Zig uitspreiden t'allen kant /
Op een dor / en dorstig land.
Al des Heeren bondgenoten /
Worden nu als overgoten :
Zelv' die lagen in den kuil
Zonder water ; egter buil.
2. Hier is nu het lang beloobde /
Dat de oude vast geloobde /
Alle volken / en geslagt /
Word verkwikking toegebragt.
Door dien overbloed van zegen /
Die als een vrugtbaaren regen /
In zoo rijkkelijken maat
Vold / dat elk verwonderd staat.
3. Dien gezalbden Hemel koning /
Die in 't vleesch eens hadd' zijn woning /
Na den troost die hy ons gav /
Zend zijn Geest van boven af.
Al zijn kleed'ren zijn bedropen
Ziet de Oip nederloopen
Lievlijk / als een Dierthenstroom /

Op zijn kleet / tot in den zoom.

4. Koning Jezus / ziet u kleden /
 Zijn van boven tot beneden /
 Kasse / Mirrh' en Aloë /
 Die een reukke brengen mee :
 Als wy door een Heilig leven /
 Als gezalbde ons begeben
 Tot de Godbrugt / en al wat
 Dit gezald in zig bebat.

DE GELOOVIGE,

Voor zoo veele zy gezalvde Prophe-
 ten zijn, weten alle dingen.

Dois : Doet u oogjens open.

1. **A**llec Heeren Heere /
 Op belast ons dit :

Die wijsheid begeere /
 Dat men u dan bidd' :
 Maakt op ons propheeten /
 Bzengd ons aan u wijsheids dis /
 Dat wy alles weten /
 Dat ons nut en noodig is.

2. Laat dien Geest der zalven /
 In ons wezen sterk :
 Bzengd het niet een halven /
 Maar volvoer u werk :
 Maakt ons wijs / by trappen /
 Leid ons hoog / en hoogt op ;

Dat

Dat wy lengkhens stappen /
Tot des wijsheids hoogsten Top.

3. Wild onz' oogen klaren :

Ons verstand verligt :
Wild ons openbaren /
Een regt ziels gezigt ;
Op dat wy bekomen
't Regt verstand ; geef ons u Geest /
Die in and're vromen /
Is een helder licht geweest.

4. Geef ons uwen Zoon

Christus : dat hy by
En in ons mag woone /
Ons tot wijsheid zy :
Die van u o ! Vader /
Ons toekomt / als uit een bloed :
o ! Fonteyn en ader /
Die ons alles weten doet.

5. Laat dien vrom eens springen /

Maakt ons daar door nat :
Gy weet alle dingen ;
Laat u Geest ook wat
Ons daar van vermonden /
Die 't verstand der vromen is /
Laat die ons verkonden
Jets / dat nog toekomend' is.

6. Geef dat wy u kennen /

Een'ge waare God ;
En ons aan u wennen :
En u Zoon / die tot
Ons is afgezonden
Van den Hemel ; om u raad
Aan ons te verkonden /
Mit een vrie genaden daad.

7. Van zijn wy Propheten /

En daat door bekwaam

Om

Om het al te weten;
 Dan zal ook u Naam
 Daar door krijgen eere:
 En wy zullen door 's geestes kragt /
 Andere ook leere /
 Dat z' u worden toegebragt.

Christenen weten alle dingen om datze ook Gezalvde Priesteren zijn.

Dois: Schoon Katrijn, o! beeld.
 Este: Waarom heetje mijn Man Kalebasje.
 Este: Hoe dan zoud gy my.
 Este: De blaauwe vlagge.
 Este: Van 't Maagdeken vol benouwen.

1. **W**ereld / wat zijt gy verwonderd /
 Over die / wie gy veragt?
 Weet dat zy zijn afgezonderd /
 Tot een Priesterlijk geslagt:
 Gy kond haar verstand niet meten:
 Schoon gy 't nog zoo overlegt:
 Want zy konnen alles weten /
 Door haar Priesterlijk voorregt.

2. Wyl zy gaan om God te dzagen /
 Die haar goede antwoord geeft;
 Door den Ephod die zy dzagen /
 En daar toe bekwaamheid heeft:
 Voor d'Arin en Cummin beide
 't Oud' en 't Nieuwe Testament:
 Daar binden zy haar bescheiden

Daar

Daar maakt God haar vzaag bekend.

3. Die dragen zp / als een schakel /
Aan den hals en op het hert :
Dat haar diend tot een Orakel /
Waar door haar geantwoord werd /
De verborgentheid des Heeren
Word hen daar geopenbaard :
Daar komt hp hen alles leeren /
En zijn will' aan hen verklaard.

4. Priesters moeten neerstig wezen /
Immers het is haaren pligt :
Dat zp 't Werboek diktwillig lezen /
En het leggen voor 't gezigt ;
Op dat zp met lip'en monde /
Als die 't eerst hebben ontsaan /
And're / Wetenschap verkonden /
En de wet ook doen verstaan.

5. Geeb ons Heer / een regt gezigte /
In u woord / zoo veel 't ons raakt /
o! Die groot' en held're ligten /
Zijn door u goedheid volmaakt :
Want het kan de ziele geven /
(Zoo gp met u geest mee werkt)
De bekeeringe ten leven :
't Herte werd'er door gesterkt.

6. Doet ons aan / is 't u behagen /
Met dit klaar / en helder ligt :
Dat wp 't and're ook voordragen /
En onz' naasten word' gestigt /
Dat wp / waar wp zijn gezeten /
Waar wp wandelen of gaan,
Toonen dat wp alles weten /
En u woord en wet verstaan.

Ai iverd dan na,

Wat gelegenheid de Koningen hadden, in het Oude Testament, om alle dingen te kunnen weten.

Wijz; Van 't Leeuwerkje.

1. **K**oningen konden gaan /
Tot Priesters of Propheten :

Die deden haar verstaan /
Dat noodig was te weten ;
Die dan den Heere vraagden :
Dies hoorden zy 't vermaan /
Het gene God behaagde /
Hoe / wel / of niet gedaan.

2. Achab die zou eens gaan /
Ten strijd' in zijne dagen :
Maar hy met zorg' belaan /
Wil eerst den Heere vragan ;
Daar toe hy de Propheten /
Doet voor zijn aanzigt staan /
Om van haar stip te weten /
Hoe 't met hem zoud' vergaan.

3. David die vraagde God ;
Maar deed den Priester komen :
Door middel van d'Ephod /
Heeft hy antwoord vernomen ;
Ook wel door nacht gezigten :
En droomen in het still' /
Kwam God haar onderrigten /
En roonen zijnen will'.

4. Den Koning moest ook wel /

En

En dat voor alle zaken /
 Door Goddelijk bevel /
 Door hem een afschijbt maken /
 Van 's Heeren Wet verheven /
 Op dat hy daar ook zou /
 In lezen al zijn leven /
 En Gode zijn getrouw.

Ai iverd dan na.

Wat voor middelen te ge-
 bruikken om de Zalving van Chri-
 stus deelagtig te worden.

Vois: Ag Izabel aanhoord mijn droevig klagen.

1. **A**l die den naam van Christus geerne roemen /
 En hem erkennen voor hare Opperheer /
 En na zijn zalving haar ook willen noemen /
 Houd u gestadig by zijn woord en leer :

Want daar de vrome /

Te samen come /

Al zijn zy weping maar /

Daar is hy ook by haar.

2. Komt in zijn huys by zijn vergaderingen /
 Daar hy voornamentlyk gebonden word :
 Hoord daar zijn woord / en loofd hem door het zingen
 Daar word de Grest onzienlyk uitgestort.

Wild hem aankleben /

Zoo zaf hy evert /

Als hy aan andere dee /

Daar van u deelen mee.

3. Daar word ge dan des geestes ook deelagtig /
 Als

Als in des Hoofdmans huis gebleken is:
 Daar is het woord zeer levendig en kragtig;
 Terwijl dat Petrus daar aan 't spreken is:

Want die zijn woorden /

Op die tijd woorden /

Zijn met den Heil'gen Geest

Al straks bestort geweest.

4. Wanneer wy met malkand'ren zoo vergaren /
 Zoo zit men daar / al wagtend' dat gereed
 De Salve die Jesus op zijn dienaren
 Laat loopen / ook zal dalen op zijn kleed.

En datze komen

Zal / tot de zomen:

Ja tot op 't minste lid.

Die 't kleen geloob' bezit.

5. Geen tijd en moet men laten voor by sleuren /
 Als de gelegenheid ons daar toe nood't /
 Is 't nu niet / 't kan ons naderhand gebeuren /
 Dat God zijn Geest ook over ons uitgoet;

Die zulke tyden /

Laat henen glijden /

Als God zijn Geest uitstort

Komt namaals wel te hoort.

Aiiverd dan na.

Een Christen als Propheet voegd hem
 om andere te leeren na het voorbeeld
 van Jakob Gen. 35: 2 en 3.

Ons: Psalm 107.

Ofte: Van Helena.

Ofte: Rein Maagdecken met eeren.

1. Kom hier mijn huisgenoten /
 En luisterd eens na mijn;

Op

Op kleine / met den grooten /
 U Leeraar zal ik zijn;
 Ik zal u met bescheed /
 Met leering onderschragen /
 Op dat g'p alle / weet
 Den Heere te behagen.

2. Doet weg de vzeemde Goden /
 En diend den Heer alleen:
 Betragnet zijn geboden
 Al t'zamen groot en klein:
 De zond' u beste vziend /
 Die g'p nu vele Jaren /
 Zoo neerstig hebt gediend /
 Voor viand wild verklaren.

3. De weereid / en al 't gene
 De idelheid ombat /
 Verlaat in 't algemeene
 Waar toe u afgematt' ?
 In 't geen het minste niet
 U Ziel kan verzaaden:
 De wellust teeld verdziet:
 En baard u eeuw'ge schaden.

4. Veranderd ook u kleden /
 Verlaat de Hoobaardi:
 Op dat aan al u leden /
 Geen teiken meer en zij /
 Van 't geen g'p hebt bemind /
 Al waren 't uwe Goden /
 Die daar zoo veel als wind
 De ziele zijn van nooden.

5. En laat ons opwaards treden
 Tot Bethel; diens Gods huis /
 Die ik hebb' aangebeden /
 Als ik lag onder 't krups:
 Die is de waare God /
 Die mijn smeeken verhoorde:

En die hem neigde tot
 Hy / en in gunst antwoorde.

6. Hy wil de zijne wezen
 Een toevlugt in de nood :
 Hy redze uit haar vreezen /
 Al was 't gevaar al groot ;
 Hy maakt zijn woorden waar /
 Die Hy eens heeft gesproken ;
 't Beloovde allegaer /
 Woerd van hem nooit verbroken.

Ai iverd dan na.

Een Christen onderwijst zij-
 ne Kinderen na het voorbeeld van
 David, Psalm 34: 12. en 1 Chron.
 28: 9. &c.

Wois: De winter is voorby gestreken.

1. **H**oor kind'ren / luisterd na u pligten /
 Die ik u nu voorstellen zal :
 En laat u willig onderrigten /
 Wildt gij geluk / op 't aardsehe dal ;
 Ik zal u leeren
 Hoe gij in uw' Jeugd
 De vreez' des Heeren /
 Door u kiezen moegt /
 Tot u eeuwige vreugd'.
2. Indien gij lust hebt lang te leven /
 Gelijck de Heer u heeft beloofd :
 Wildt gij / dat God u veel dagen geve /
 En dat u 't goede niet werdt ontrouwd ;

Woerd

Wild g' u verlusten /
 In de zoete vree :
 Zoekt g' te rusten /
 In het goede mee /
 Bezijdt van alle wee.

3. Bewaard u tonge / van het kwade :

Bemind de waarheid / en het regt :
 Wild ook u naasten nooit beschaden :
 Tot niemands nadeel bedrog aanlegt :
 Die 't kwade houtwen
 Berre van u zet :
 Maar wild u houtwen /
 Zuiver / rein en net /
 Dat g' ook niet word besmet /

4. Aldus zult g' het kwade blieden :

Maar dat en is nog niet genoeg :
 Wat meer moet nog van u geschieden /
 Betracht het goede / laat en vrog :
 Zoekt altijd vrede /
 Al was 't tot u schaa ;
 In allen steden /
 Jaagte stadig na ;
 Doet twisten van u ga.

5. En kend den Heer in al u wegen

En doet alleen 't geen hem behaagd :
 Is 't vleesch tot zondigen genegen /
 Ziet dat g' altijd zorge draagd ;
 Weest op u hoede ;
 God de zonde haat :
 Hy loond het goede :
 Maar die hem verlaat /
 Die vallen in het kwaad.

6. Zijt g' in nood ofte zwaarigheden /

Kend dan den Heere in zulken tijd :
 Kend hem door vierige gebeden :
 Wordt g' verlost / dan dankbaar zijt.

Wilt hem beminnen /
 Als u hoogste goed ;
 Met hert en zinnen /
 Diend hem / wat gp doet /
 Met een opzegt gemoed.

7. Gp kond den Heer dog niet bedriegen ;
 Laat dog u ziele gewillig zijn /
 Zoo gp door beinzen / voor hem zoud liegen /
 Hp zal gewis ontfleken zijn :

Hp kan door zoeken
 De verholentheid ;
 Wat in de hoekken
 Van het herte leid
 Weet hp met klaar bescheid.

8. Zoo gp hem zoekt t'eenigen stonden /
 In ootmoed / en in ned'righeid ;
 Hp word gewis van u gebonden /
 Zijn hulp en troost is u bereid :

Maar zoo gp d'Heere /
 Immermeer verlaat ;
 Hp zal hem keere /
 Tegen u / en 't fitwaad
 Zenden in grooter maat.

9. Daarom mijn kinders / wild u begeben /
 Tot Godbzugt in opzegtigheid ;
 Diend hem met breezen / en met beben ;
 Ontziet zijn tegenwoozdigheid :

Wilt hem dog kennen /
 In al wat gp doet /
 En u gewennen
 Zijn geboden zoet
 Te doen met alle spoed.

Ai iverd dan na.

Een

Een Christen als Priester , brengd hier aan Gode verscheide Offerhanden.

Dois: Eilaas! wat pijn.

1. Vader der ligten:—

Ik kenn'mijn pligten /
Vader der ligten:
Van eeuwigheid.

Ik heb my tegen u misdagen;
Dies is mijn Offer voor u bercid;
Og / mogt het u o Heere behagen /
Het te ontfangen / na u goedigheid.

2. Heer al mijn leden /

Wil ik besteden /
Heer al mijn leden /
Van mijn lichaam /

Tot uwen dienst ik u overgebe /
Een offer u Heer aangenaam /
Om voor u Heiliglijk te leven /
Opzigtelyk / tot eere van u naam.

3. Een hert verslage /

Ik u opzage:
Een hert verslage /
Op niet veragt;

Een geest door ned'righeid gebroken /
Door 't boelen van der zonden kragt /
Dat doet uw' ingewanden koken /
Als 't u door waer berouw word toegebracht.

4. Wat zal ik Heere /

U nog vereere?
Wat zal ik Heere /

C

Door

Door Offerhand'

U brengen? ziet gij eischt het Herte:

Daar is't; ik geve het in uwe hand/

Niet al mijn utterste begeerte/

Bezigt geheel mijn hert/ will' en verstand.

5. U naakite leden/

Die wil ik kleden:

U naakite leden/

Hier op der aard

Uw heil'ge die mijn hulp behoeven/

Die u o Herte zijn lieb en waard/

Die wil ik ook minnernermeer bedoeven/

Maar helpen: na den regten liebden aard.

6. Ik legge neder/

Met herten teeder:

Ik legge neder/

Mijn offer daar;

Op Christus/ dien gij al over lange

U hebt gegeven tot een altaar/

Op dat gij door hem zoude ontfangen

Mijn offerhande/ of 't zijn eigen waar.

7. Laat mijn gebeden/

Die 'k doe op heden/

Laat mijn gebeden/

Van mi voortaan/

Die 'k door u Zoone aan u opdrage/

Als een reukwerk tot u opgaan/

Mijn hand op heffinge laat u behagen/

En als een avond offer voor u staan.

8. o God van boven/

Ik wil u loven/

o! God van boven/

Op zijt mijn lof;

U name zal ik altijd belijden/

Dat is een offer dat gij niet bespot:

De vugt der lippen tot alle tijden/

Wij

Wil ik u geven o! mijn Heer en God.

9. Kom Jezus / broeder /

En zielen hoeder /

Kom Jezus broeder /

Doet mijn bijstand:

Wilt die mijn offer u Vader opdragen /

Hij zal 't niet weigeren van uwe hand

'Ontfangen met een welbehagen /

Want hij zijn welbehagen in u band.

Ai iverd dan na.

Hoe de Christenen als geestelijke Koningen ook moeten strijden tegen haar vianden.

Dofs: De winter is voorby gestreken.

1. Hogd'abend' menschen die steeds Jagen /
Na grootheid / heerschzucht / Heerschappi;
Kom hier / voldoet by u behagen /
Bedwing met kragt u weerpatti:

Die u vervoigen

Met veel listigheid /

En als verbolgen

A veel lagen leid /

En staag zijn netten spreid.

2. Den Quibel zoekt u te verfinden /
Gelijc een Leeuw / die om u gaat:

Wilt u toerusting en aabinden /

Door 't zweerd des geestes hem verstant;

Staat in 't geloof;

Gessend het gebed;

Zoo zult gij dooven /
 Zijn pijlen vol smet /
 Die op u zijn gezet..

3. Dal aan kloekmoedig / wild beginnen /
 In dien gij als een Christen leevd :
 Gij zult gewisselijk overwinnen
 Door Christus die u sterkte geeft :

Ik zegge / gaat dan
 Als een vorst vol moed :
 Zegt tot den zatan ;
 o ! Diand verwoed /
 Ik trapp' u onder voet.

4. De werelddingen / Satans knechten /
 De booze wereld als een zee /
 Willen een Christen steeds bevegten :
 Ei maakt u tot het strijden Ree /

En steld u tegen
 De begeerlijkheid ;
 Die aller wegen
 Door het oog u bleid /
 Of door het vleesch verleid.

5. Berwilligd haar tot geen en sonden.
 Neemt tegen haar een vast besluit ;
 Hebt ook een afkeer van alle zonden /
 En zegt tot elk van dien : t'sa, henen uit
 Wild niet betrouwen /
 Zelf u eigen hert :
 Want 't zoud' u rouwen /
 Zoo gij eenmaal werd
 Daar door gebragt in smert.

6. Heerscht zoo als koningen / over alle
 Hwe vianden in 't gemeen :
 Bestrijdse zoo / datg' onder ballen /
 Geeft geen kwartier / aan groot of klein :
 Wild u niet schame /
 't Geen u Heer bejaagd /

Dat

Dat gij u name
 Niet vergeeft en dwaald /
 En daarom niet vertraagd.

Ai iverd dan na:

Een Christen leerd zijn naa-
 sten, door een drievoudig snoer,
 gevlogten uit een Christelijke A.
 B. C.

Alleen maar om te lezen.

Adam en Eva / door den duivel aangedreven /
 Aan 't mensdom hebben een oorzaak des doods
 gegeven :

Alleen in Christus is de grondslag van het leven.

Op Gode was van ouds / ja al van eeuwigheid /
 Besluit gemaakt / en zoo den vreden raad geleid :
 Bevest / als daar de Zoon op Ainen heeft gezegd.

Christen zielen / die in Adam zijt geschonden /
 Christus bleef van doe al borge voor uw' zonden ;
 Gierd zoo u zelven / dat gij 't weerdig zijt bevonden.

Door schaduwagt'ge leer / en duisterlijke dingen /
 De oude Vaderen al wetenschap ontvingen ;
 Dat Jezus t'zijner tijd de waarheid zou volbringen.

En als de volheid van de tijd nu was gekomen /
 Een helder licht heeft doe de schad'wen weggenomen ;
 En Jezus kwam in plaats / den wensch van alle vromen.

Fraai onderrigt daar van / vindmen by d'Evang^l
listen /

Fabels en zijn het niet / want zp't door aanzien
wisten ;

Flp preekt het aan een moor / waar op hy wierd een
Chyisten.

Geboren uit een Maagd wierd Jezus na het woord /
Geluk van den Propheet van ouds al was gehooft /
Gansch zonder pragt ; uit Bethlehem was zijn ge-
boort'.

Herodes tragt al straks dit kind te gaan verdelgen /
Hier tragt de Jalouzie hem teffens op te zweigen ;
Heeft daarom wreed vermoord zoo veel jonge tel-
gen.

Jeruzalem / wel eer een Stad Gods sijn in orden /
Jeruzalem moet nu een Stad vol moorders worden ;
Jezus is 't doel der Joon / die t'zaam hem tegen
morden.

In al het liiden dat nogtans hem over kwam /
Is hy gelijk een schanp : verdraagzaam als een lam.
In 't zwaarste liiden hy tot God zijn toevlugt nam.

Kom eens in 's Priesiers zaal ; ziet hoe hy word ge-
smaad /

Kom ziet / hoe hy in 't hov Gods toorne op hem
laad ;

Kom ziet / hoe Jezus hier in 't bloedig zweed zig
baad.

Leerd hier o ! Chyisten ziel u zelven dog mishagen /
Leerd hoe d'Heiland om u Gods toorne moesle dra-
gen ;

Leerd

Leerd / hier door lijden ook zijn lijden t'onder schragen.

Maar op den Berg / daar hy gepzangd wierd bo-
ben maten /

Miet 't lijden van de dood / riep hy (als uitgelaten)

Mijn God ! mijn God ! waarom hebt gij mij nu bet-
laten ?

Miet om zijn eigen schuld heeft hy zoo veel geleden /
Meen / 't was om tusschen God en ons te maken
vrede.

Ma 't geen' hy hadd' beloofd' / ja al van eeuwighe-
den.

Om zijn's doods zekerheid / is hy gekid in d'aarde /
Op dat / het geen van ouds de Godspreek ons ver-
klaarde ;

Ook zeker waar / maar God hem voor 't verderf
bewaarde.

Dag / op den derden dag doe is hy weer verrezen /
Vraald ober dood en hel / niet al dat han doen vree-
zen ;

Pzangd in de hoepen / die de Heer des doods woude
wezen.

Quam het geweld des doods den Duivel toe ten reg-
ten /

Quansuis na zijn vermoen ; nu ziet men hem beveg-
ten ;

't Quade / en helsche rijk werd slaven / en zijn kneeg-
ten.

Hust nu / gelobig volk : u Heer heeft overwonnen /
Nietveerdig overheerscht / wat u zou schaden konnen ;
Roep / lof ó held / die ooit dit stryden hebt begonnen.

Stapt met hem na den berg / en ziet hem henen va-
ren /

Schoon / in Triumph / om u een plaats te gaan
bewaren ;

Spreekt : Jezus / zend u geest / die mij troost in
't bezwaren.

Tot troost van 't vroom geslacht / is hij nu hoog ver-
heven /

Ter rechterhand van God / die hem ons heeft gege-
ven ;

Tot eenen Advokaat / door wiens voorpraak wij
leven.

Vader (zegt hij) 'k wil niet dat derz' die mij toeb'-
hooren /

Verderben zullen / en in 't kwade zullen smoren ;

Verlost haar / en vergeeft ; zij zijn mijn uitverkoren.

Wagt dan ô mensche Gods / ja wagt ô alle vromen /
Waar utwen Heiland is / daar zult gij ook haast ho-
men ;

Wanneer gij door de dood zult wezen weggenomen.

Zal iemand zalig zijn / zoo moet hij leeren kennen /
Zijn zaligmaker / en zich steeds aan hem gewennen ;
Zoo zal hij t'zijner tijd hem te gemoete rennen.

Den

Den Autheur heeft hier in gelast, als hier ter plaats dienende, een lied van het lijden Christi.

Vois: Eilaas wat pijn.

1. **W**at gaat gp treden /
Met droeve leden?

Waar gaat gp treden /

O Jezus vziend?

Ik zie u oogen vol tranen hier hangen /

Mu ik u hier in 't Dolkien vind /

Daar gp u laat als een lammeken vangen /

Om dat gp d'aarsche mensch zoo zeer bemind.

3. Kan niet verdwijne /

Deez' zwaare pijn?

Kan niet verdwijne

Dien kelk vol Ball?

Die nu eilaas doet schudden en beben /

Door grooten schrik / den vorst van all' /

Og boozen zondaar op dat gp zoud leven

Hem Jezus tot den grond uitzinkliken zal.

3. Hp word gevangen /

Men kust zijn wangen /

Hp word gevangen /

In droeve smert:

Staat op Apostels / ziet Judas eens komen /

Hp kust zijn Meester met een valsche hert.

De Joden hebben doe Jezus genomen /

Van wien hp doe ook streng gebonden werd.

4. Ag ziet / gp treden /

Met dulligheden /

Ag ziet / gp treden /

Hier voor den raad :

Daar zy 't onnoozle Lammetken betigten ;
En zeggen van den Heer veel kwaad :
Die daar den zondaar zelf zal rigten /
Hier voor den Zondaar nu verwezen staat.

5. Ziet heele nagten /

Zy hem veragten ;

Ziet heele nagten /

Werd hy geblind :

Zy slaan den Schepper met vuisten in d'ogen
Spouwen in 't aanzigt onzen vriend :
ô Zondig mensche / dit woud' hy gedoogen /
Om dat hy u zoo hertelyk bemind.

6. Zy gaan hem binden :

En als verflinden /

Zy gaan hem binden /

Nan een pilaar :

Met zweepen ende met scherpe roeden /
Dallen zy hem aan 't slaan te gaar ;
Dat Jezu ledelieng scheurden en bloeden /
Als of hy een gepersde druive waar.

7. Mensch komt dan baden /

Wilt u verzaaden :

Mensch komt dan baden /

In dezes bloed :

In dit koraal moet g' u zonden afwasfe /
Die Adam onze ziel aandoet ;
Want door de zee van deez' bloedige plasse /
Op na het eeuw'ig leven varen moet.

8. Men gaat Gods Zone /

Met doornen kroone ;

Men gaat Gods Zone /

Doortwinden 't hooft ;

Ag ! ag ! wat groutwel / besthouw dog o ! menschen
Hy is van 't mensche gedaante beroofd ;
o ! kruist hem / kruist hem ; dat is nu haare wenschen /

Endank-

Ondankbaar mensch wie had dit ooit geloofd.

9. Ziet Jezus treden /

Met bloedend' leden /

Ziet Jezus treden /

Na 't d'orv' kalvaar;

Zijn teere schouders bezwijlen / wat plagen!

Og! og! het kruis val hem te zwaar /

Kom / kom dog zondaars / en helpt hem draagen:

O! Meen / gp vlugt / en laat hem in 't gevaar.

10 't Lam sterbd! wat pijn!

't Ligt gaat verdwynen /

't Lam sterbd! wat pijn!

Kom zondig mensch /

Wilt nu met Jezus u zonden afsterben;

Verbergd u in zijn wondchens:!

Op dat gp meugd 's hemels vengde be-erven:

En eeuwig welvaard na u zielen wensch.

Een Christen spreekt zijn Viand aan.

Dit: Psalm 138.

Ofte: o! Zalig, heilig Bethlehem.

Ofte: Ie Vlielingen, leit een jacht bereid.

1. Schoon gp o! mensch mijn viand zijt /

Dog wil ik u viand niet wezen:

Maar blijv' u dienaar t'aller tijd;

Gelijkt ik lange was voor dezen.

2. Ik hebb' u nooit geen kwaad betoond:

Dat kan mijn hert / en gp getuigen;

Of

Of schoon gy my met kwaad doen loond /
En werpt de vriendschap heel in duigen.

3. Indien gy hadd' mijn dienst van doen /
Ik zoud' my van u niet onttrekken :
In d'honger zoud' ik u nog voen /
In naaktheid zoud' ik u nog dekken.

4. Alwaard gy met een bitt're haat /
Ten uittersten op my verbolgen /
Als een / die na mijn leven staat :
En tot'er dood my ging verbolgen.

5. Zoo zoud ik nog by God den Heer /
Door u ook mijn gebed uitspreken :
Op dat hy u eens regt bekeer /
En u 't gedane niet toereken'.

6. Een / die onschuldig lijden moet.
Zijn viand heeft daar van geenoordeel :
Die als een Christen 't zijne doet :
Zijn regt word openbaar in 't oordeel.

7. Wilt gy dan nu nog niet afstaan /
Maar blydd mijn viand / als voor dezen :
Ik blyb' u vriend : en wil voortaan /
Nog mijnen Viand Dienaar wezen.

Adriaan de Vin.

Ana gramma, Viand Dienaar.

Het uit einde van een op-
regte en ware Gezalvde.

Psalms 37: 37. Let op den vromen, en ziet
na den opregten; want het einde van
dien Man zal vrede zijn.

Wijf:

Vois: Hoord toe mattröösjes al te zzaam.

1. **Z**oo gp hier als gezalbde leebd /
 Weerdig eens Christen naam:
 Als 't zaad / dat God gezegend heeft /
 En tot zijn eer bekwaam;
 Op die met alle bliet /
 A aan den Heer gewennet:
 Zoo dat / al wie u ziet /
 A daar voor ook erkennet.

2. Wanneer gp blijken laat al om /
 Dat gp zijt van 't geslagt /
 Dat God eens tot zijn eigendom
 Verhoor en tot hem vragt /
 Een Priester koninkrijk /
 Op dat gp zoud' met vzeugden /
 Verhonden al gelijk /
 In heiligheid zijn deugden.

3. Zoo zult gp als u sterb uur komt /
 En gp vertrekt eens heen;
 De dood zeer vze / en onbeschroomd /
 Ook te gemoete treen:
 Dien vorst der duisterheid;
 Die and're doet verschromen /
 Diend u tot heiligheid:
 En tot een zoet verkwikken.

4. Van hond gp zeggen in die tijd /
 In een gewisse hoop'
 Nu heb ik vast den goeden strijd
 Gestreden: 'k heb den loop
 Beleindigd na veel druk:
 Ik hebb' 't geloob behouwen:
 Het geen tot mijn geluk /
 Op nooit en zal berouwen.

5. Doorts is nu voor mijn arrebeid /
 Als een genaden loon /

Van

Van mijnen God ook weggeleid /
 Des levens vreugde kroon :
 Die na mijn scheiden / zal
 Mijn Rigter aan my geven :
 My niet alleen / maar all'
 Die hem door liend' aankleben.

6. o! Wat is u verwagting schoon /
 Veel meerder als men weet :
 Gp zult dan ook 't Propheten, loon
 Der zingen / als Propheet ;
 Als gp in 's Hemels zaal /
 In blijdschap ongemeten /
 Zult houden 't vreugde maal /
 Met alle de Propheten

7. Als Priestren / en Koningen /
 Zult gp daar binden stoff' /
 Om in die zal'ge wonningen /
 U God te zingen lob :
 Gp zult dan in die stant /
 Door een zeer klaar beseffen /
 Van God / gelykerhand /
 Dreez' lob zang t'saam opheffen.

8. Hem die ons steeds heeft liev gehad :
 En altijd heeft behoed :
 En die ons wiesch, in 't dierbaar bad
 Van zijn geheiligd bloed ;
 Die ons gemaakt heeft goed,
 Tot Koningen verheven :
 En ons als Priest'ren doet
 Met God zijn Vader leven.

9. Hem zy de eer en heerlijkheid
 En d'aldergrootste kragt ;
 Van nu tot alle eeuwigheid,
 o! Zulig gp geslagt /
 Tot overwinnens loon /
 Zult gp na u begeeren /

Met

Met Christus op zijn thoon
Ook eeuwig triumpheeren.

Draav na die in.

DE WYZE UYT HET OOSTEN.

Matth. 2: 2. Wy hebben gezien zijn
Sterre in 't Oosten.

Welke woorden gelezen kunnen worden
in de kant letteren van dit gedigt.

Wat was u Amalek / waarom gy dus zoo ver-
re.

Ylende herwaards snel? wy zagen daar een sterre.
Hem wonderlijk op doen / in 't oosten: waar door
wy /

Een teiken zagen / van een nieuwe heerschappij:
Bewoog u dit zoo zeer om dus te komen draben /
Bezagt met kost'lykhe'en / en koninklyke gaven?
Een heiden / zoo als gy met u gezelschap zyt:
Nu weet gy / denk ik wel / hoe dat van ouden tyd /
God het geheel geslagt van Amalek gesproten /
En zijn nakomers al / met bloek heeft overgoten.
Zoo is 't ook; maar van ouds is al een oud ge-
schyft /

In d'oude Propheetie; dit maakt ons deze dzyt:
Een sterre zoud' men eens uit Jacob zien voortko-
men;

Dog

N og hebben wy gehoord / en van ter zijde vernomen /
 Z oo als het nu geschied : hoe dat voor alle ding /
 Y zraëls heerscher zoud hebben een eersteling /
 N iet van het Joodsche volk / maar uit d'Amalekkiten :

S choon dat wy heidens zijn : wie kan het ons ber-
 witen /

T e zoeken na 't geen ons lange is voorgezeid ?
 E n nu wy door deez' sterr' daar heen worden geleid .
 R eizende komen wy het kind der Joden zoeken /
 R egt daar 't te vinden is : deez' sterr' wees ons de
 hoekken

E n leid ons herwaards aan / tot datze stille stond /
 I n Bethlehem de Stad / daar men deez' Koning
 vond /

N u 't Joodsche volk hem staat / gelijk als met de
 vorten

T oonen wy hem veel eer / en komen hem begroeten /
 O penen onse schat / en doen hem offerhand' /

O f schoon Herodes nu daar ober knettertand.

S teld u dan nu te vreed' / zijn wy de eerstelingen /

T e zijner tyd zult gy ook zien nog wond' ter dingen /

E en ligt voor 't heidendom is Jezus; Israëls troost :

N a d'eersteling gemeen wel volgd een volle oogst.

Draav na die in

Op een Mugge die my op
 de hand kwam zitten.

' K En weet wat lust my leestmaal dreeb /
 Tot 't een of 't ander 't geen ik schreeb /
 Wanneer ik letted' met verstand /
 Hoe dat een mugge op mijn hand

Kwam

Kwam blicgen / en zig zettend' neer /
 En neerstig zогte gints en weer /
 Om 'twijl het her-en derwaards ging /
 Te vinden een'ge opening /
 Of eenig gaatsen in mijn vel /
 Om met zijn sijne snabernel /
 Zig zelv te voeden met mijn bloed /
 Gelijkt dat soort van beesjes doct :
 Ik liet het diertjen zagt en still' /
 Volvoeren zijnen lust en will' /
 Al kitteld het somwijlen wat /
 Ik liet het zitten zoo het zat :
 Terwijl 't zoo bezig was in 't werk /
 Wadd' ik daar op mijn oogmerk /
 Het stak zijn lervjen in het gat /
 En zoop zig zelven vol en zat /
 Tot dat het haast niet meer en kon /
 Want 't wierd zoo dik gelijkt een ton :
 Nu dagt ik zal het zijn gedaan /
 Maar 'thield nog even gretig aan /
 Het 't wierd zoo rood en dik van bloed /
 Zoo dat het moest zijn overbloed /
 Van agter laten vallen af ;
 Het geen mi dit bedenken gab :
 Te veel genut is ongezond /
 Verzadigd slegt den buik en mond /
 Maar zijt niet vrek tot overdaad /
 Neemt van u nooddruft tegte maat :
 Want 't overschot hier blijven moet /
 Wie leeft 'er van zijn overbloed ?
 En zoo ik zat op deze klugt
 Te klijken / meend het beest de vlugt /
 Te nemen / zoo het was gewoon ;
 Maar eer het 'twist was 't hem verboon :
 Ik dagt wel / arme beesje lieb /
 Je weet niet datje zijt een dieb /

En datje met mijn eigen bloed /
 Al grage lusten hebt geboed /
 Al hebb' ik dus lang still' gestaan /
 Ik laatje zoo niet heenen gaan ;
 Met leid ik maar mijn vinger op
 Zijn vollen buik / zijn dikken kop /
 Dat het zijn leven daar in schoot /
 En op dees wellust / volgd de dood.

St. Laurens den 19. Mey 1722.

Aanmerkinge op het voorgaande.

Wat is dog van den mensch? wat zijn zijn groot-
ste kragten?

Veel minder dan een mugg' ja min dan niet te agten :
 Wat is dog al zijn doen / en dagelijks bedrijs /
 Van met veel moept' en angst te zorgen voor zijn
 lijf?

Hy bleeft / hy loopt / hy dwaald / na oost / west /
 zuid' en noorden /

Zijn dinsten trekken hem gelijk met sterke koorden
 Tot iers dat hier zijn vleesch en lust vernoegen mag
 Hy zoekt al heen en weer zeer neerstig nacht en dag .
 Het scheeld hem somtijds niet als hy maar kan ge-
 winnen /

Het zo of met geweld / of met listige zinnen ;
 Al zoud hy als een mugg' die dog niet beter weet /
 Zijn rijkdom halen uit een anders bloed of
 zweet :

En zoo 't hem eens gelukt dat hy voor hem mogt
 binden /

En openinge zag / tot 't geen hy zoo beminden /
 Daar

Daar zet hy hem dan neer en nipt eens gezellig
toe;

Want die het geld heeft liebt die wordt het geld niet
moe /

Nu leed hy zeer gerust / nu kan hy hem verzaden /

Maar dat is niet genoeg / hy moet hem overladen /

Belijk met dikken slyk / zoo dat hem als een byaat /

Daar van een goed gedeelte van agter hem uitgaat :

Hy weet niet dat zijn tijd zoo weynig maar zal duur-
re /

Wisschen geen jaar / geen maand / geen week / geen
dag / geen ure /

Wisschen geen oogenblik / want zoo maar eens de
Heer /

Zijn vinger op hem legt / zeer haast valt hy ter neer ;

Wat zijn zijn kragten dan / meer als die van een
mugge ?

Of schoon hy voor den slag schijnt moedig en zeer
blugge :

Het is voor God geen werk / zeer ligt wordt hy
versloofd /

Daar hoed geen vinger / 't kost den Heere maar
een woord :

Wat heeft hy dan aan 't goed dat hy in grooter ma-
ten /

Heeft ingeslokt ? hy moet het alles agter laten ;

Want 't was het zijne niet / het kwam hem maar
ten erbe /

Door list of door geweld van zijn subtile lere ;

Zijn rijkdom / zijn plaizier / en al zijn groot ver-
maken /

Moet hy dan te gelijk hier met zijn ziel uitbaken ;

God zegt o ! mensch / deez' nacht is d'leste dat gy
leed.

Door wen zal 't dan al zijn 't geen hy verzameld
heeft ?

Leer ons o! sterke God van onze kragten afzien
Want zoo gp maar en spreekt / straks moeten wy
na 't grab blien /

Leer ons tot matigheid ; genoeg dat zp ons veel
Geen grooten overloed ; geef ons 't bescheiden
Decl.

St. Laurens den 19 Mey 1722.

Andere aandagt op het zelve.

Wij: Schoonste Nymphje van het wout.

1. **A**arme zielen die getorst /
Door den dorst /
Zeer Amegtig schijnd te klagen /
Komt tot Jezus / o! die zal
U wel al /
t'Saam verkwikken / niet behagen.
2. Hebje maar / gelijk een mugg'
Op uw' rugg'
Bleug'len om tot hem te vliegen :
Komt maar d'ijbtig / neemt u heer /
Tot dien Heer :
Op en zal u niet bedriegen.
3. Neemt 't geloob aan d'eene zp /
d'Hoop daar bp /
Als twee bleug'len 't uwer baten :
Zijt gp arm / gering en slegt /
Zijt opzegt /
Dan en zal bp u niet haten.
4. Vlieg zoo heen tot Jezus d'Heer /
Zet u neer :

Neemt

Neemt de liefde tot u lere:
 Zukt die in zijn wonden diep/

Want hy riep/

Wie geloofd en zal niet sterbe.

5. Gaat tot hem/ ja gaat/ en gaat/

En verzaad

Al in zijne wonden bloedig/

Want gy zietze van nu aan

Open staan:

Neemt u nooddruft overbloedig.

6. Als gy u dan met zijn bloed

Hebt geboed/

Tot hegtveerdiging van zonden;

Lust u water/ neenit'er van/

Dat g' ook dan

Heilig voor hem zijt bevonden.

7. Maar of hy u eens verliest;

Breest dat niet:

Hy is vriendelijk in wezen:

Zinkt zijn bloed/ en bloedig zweet/

Gansch geen leed

Hebt gy ooit van hem te breezen.

8. Bietigheid is hier niet kwaad/

Want u staat

Is/ om eeuwiglijk te ieven:

Last maar toe/ verzoekt nog wat/

Boven dat:

Hy zal 't u gewillig geven.

9. Zegt tot hem/ o Heer mijn daad/

Zij niet kwaad/

Wilt my daarom niet verschrikken/

Dat ik als een arrem dier/

Kom my hier

Met u bloed en zweet verkwikken.

10. Ngt my dog niet/ Jezus lief/

Als een dieb/

Schoon ik hier uw bloed hom roove;
 't Is my dog van eeuwigheid /
 Al bereid /

't Is nu 't mijne / door 't geloove.

11 Daarom zal ik ook geen schand
 Van uw' hand /

Wagten / om my te verderben;

Want gy zult my tot een lot /

Heer mijn God /

't Geurige leven doen be-erven.

St. Laurens den 19 Mey 1722.

Christelijke

HERBARIUS of Kruidbeschrijver.

Op de wijze; Zion, lieve bruid verkoren.

1. **K**ruid beminner; Herbaristen /
 Die daar op u zinnen zet /
 Hobenieren / en Bloemisten /
 Die op alles neerstig let :
 Om de kragten na te speuren /
 Van elk zaad /
 En het best daar uit te keuren /
 Na uw staat.

2. Wild gy iets voor u gaan zoeken /
 Ziet ik raad' u als een vriend /
 Zoekt in Godes heil'ge boekken /

Dat

Dat 's een Akker die u diend;
 Heilzaam Kruid tot medicijne /
 Nuttig zaad,
 Goed voor alle soort van pijn /
 Daar in staat.

3. Maar vermijd voor all' het booze /
 En verderbelijk gewas /
 't Geen de wereld der godlooze /
 Zeer bemind / maar schaad al ras:
 Wortelen der bitterheden, Hebr. 12:15.
 Werpt die uit Deut. 29:18.
 Cerze met zeer raffe treden
 Opwaards spuit.

4. Want die zouden u beroeren /
 En u alsing's schad'lyk zijn /
 Hert en Ziel tot kwaad verboeren /
 't Is niet anders als fenijn:
 Al' die daar niet tegen poogen /
 Groot of klein /
 Worden daar door in Gods oogen /
 Gansch onrein.

5. Wild van Ezaus vrugt niet proeben /
 Want die is te ongezond: Gen. 25:29.
 Zeker / 't zouje maar bedroeben / Heb. 12:16-17.
 Alsje 't niet herdoen en kond:
 Draagd van zorge voor de dzyten /
 Van u Hert /
 Want zy zouden u vergiften /
 Tot uw finert.

6. 't Na berouw zou u niet baten /
 En gy raakt'er door in spot:
 Wild de Wilde kruiden haten /
 Denkt / de dood is in die pot, 2 Kon. 4:40.
 Kruiden van des weerelds akker
 Deugen niet /
 Want zy brengen u al wakker

In 't verdoet.

7. In de plaats van 't kwaad te stelpen /
 Dat in ziel en ligchaam leyd /
 Zou het u ten kwade helpen /
 Tot uwer Rampzaligheid :
 Daarom wild u wel berispen
 Wat gij doet :
 Wild gij u wel zijn beminnen /
 Zoekt het goed.

8. Zorgzaad, wild ook neerstig mijden /
 Want dat is u geensins nut Matt. 6:28-40.
 't Zou uw voeten doen uitglijden /
 En doen vallen in een put /
 In een put van misvertrouwen /
 Onberaad
 En gij kreeg maar eens 't berouwen /
 Al te laat.

9. Zorgzaad, kan u veelsins deeren /
 Weetje wat'er al uit spijuit ?
 't Werkte meest altijd een begeeren /
 Na Goud bloemen, Penningskruid,
 Zilver schoon, en munte bladen,
 Eeren prijs :
 Kruiden die veel konnen schaden
 Benje 't wijs.

10. Want al die dit kruid najagen /
 Zijn ziek om te worden rijk : 1 Tim. 6:9.
 Maar zoo zij 't gevaar eens zagen
 Dat haar dreigd geduuriglijk ;
 't Is maar dulkruid, 't doet hem vallen
 In den strik
 't Zoet word bitter / honing / galle /
 't Hart vol schrik.

11. 't Doet den mensch nog meer ontrusten /
 Dat hij ziet na erger uit ;
 Tot volvoering van zijn lusten /

Maag-

Maagdelieven, boelkens kruid,
Appelen der liefde komen
Hier ook by.

Met Imeerwortel ingenomen Spreuk. 23:20.
Sp! ag sp.

12. Die onmatig banquetteren /
Smeeren / teeren; ag wat is't?
En den Wijngaard diktwils eeren /
Waar door 't geld en tijd verkwist /
Daar door word het hert ontfleken
Tot ontugt /

't Geen men diktwils ziet doorblyken /
In kwa bygt. Spreuk. 23:33.

23. Vrienden die Herbarizeren /
Kan u nergens maken veyl,
Volgd u ydel dwaas begeeren /
't Is dog al maar guichelheil,
Dat u nimmer kan genezen /
Waar op 't end'
Zal het all' Mezerie wezen /
Waar g' u wend'

St. Laurens den 14. July 1722.

Goede Kruiden.

Vois: Schoon Karrijn o! beeld der beelden.

1. Zoekt g' boomen / bygten bladen /
Dat u maken kan gezond /
Zoekt g' kruiden / bloemen / zaden /
Zoekt g' balzem voor een wond /
Kom / ik zal na uw' begeeren /
Wijzen u een akker aan:

5

Gaat

Gaat doorzoekt het woord des Heeren/
Daar zult g' wel zeker gaan.

1. Daar vind g' de wortel Davids, Openb. 22: 16.
En met dien zijn heel gesl'gt

Die den kwaden ook wel kwaad is / Ps. 18: 26-

Maar den goeden / zoet en zagt.

Deze wortel die kan make /

Watje d'and're ook wel vind

'k Meen de Wortel van de zake, Job 19: 28.

Die g' schenkt / aan die g' mind. Eph. 2: 8.

2. Beter boom is nooit gebonden /

Dan uit Jesse's Tronk opschiet / Jez. 11: 1.

Dan all' die in Eden stonden / Gen. 2: 9.

Was g' verr' de minste niet ;

Die in hem wil zoeken 't leven /

In geloov'ge nedrigheid /

Is g' magtig om te geven /

't Leven tot in eeuwigheid.

4. Plukt zijn vruchten en zijn bladen /

Want z' zijn al 't saam gezond :

Vruchten zijn om te verzaden / Ezech. 47: 12.

Blad'ren voor die zijn gewond :

Zoo voor Joden / als voor Heiden /

Ieder trekt hier voordeel uit.

Wild den Joden hem afscheiden /

't Is een Heidens wonde kruid. Openb. 22: 2.

5. Zoekje na eenige Zaden,

Om te dienen tot gebruik /

Maan dit zaad zoud ik u raden /

Want daar is'er geen zoo puik ;

Wat beloofde zaad der Vrouwe,

Een recept voor alle leet /

Alle kwale en benoutwe /

't Tegen gibt van duivels beet.

6 Laat dat Penningkruid maar blijven /

Smijtse g' die Judas oor,

Goud-

Goudsbloem, Munte, Maagdelieven,
 Zilverſchoon, met Ridderſpoor,
 Laat maar heen gaan / en verdwijnen /
 Het en diend tot geen behout /
 't Is 300 veel niet als 't wil ſchijnen /
 't Is maar al ſinkende Gouw.

7. Dit zal regt de plante wezen / Matt. 16: 24.
 Dit is 't kruid dat ſ' hebben moet : Marc. 8: 34.
 Gaat dat kruis kruid wat op lezen / Luk. 9: 23.
 Want dat diend tot uw behoed ;
 Wild daar van 300 veel weghzagen /
 Als den meester u toevoegd,
 Meer / of min na zijn behagen /
 Weest met zijn beleid vernoeqd.

8. Daar van maakt men ſtoriffen /
 Want het haald de wond wel uit : Pi. 119: 67-71.
 Maar om 't ſcherp wat te verdrijven /
 Mengtſe met patientie kruid,
 Heemt dan van die balzem blad'ren,
 Gods genaden kruid zeer weerd / 2 Kor. 12: 9.
 o! Dat trekt door all' de ad'ren /
 Zoog 't wel word geappliceerd.

9. Zeker zulke kruiden heeft men /
 Altijd en alſing van doen /
 o! By deze dingen leevd men, Jez. 38: 16.
 Want het kan zeer ſterklijk voen; Heb. 13: 9.
 Speerkruid, en te ſaam Bloedblad'ren,
 Waſſend aan een klare vliet. Joh. 19: 34.
 Moet men bp 't water vergad'ren /
 Want men vindſ' overal niet.

10. Hemels douw, en gulden regen,
 Hier in deſen akker groepd :
 Dat 's een kruid dat 't allerwegen /
 Word begeerd wannert het bloepd.
 Kleevkruid diend voor alle zaken /
 Want dat word al veel geroeind :

't kan

't kan den mensch beminlijk maken /

Als hy by den meester komt. Ps. 63:9.

11. Boven dien / wild niet vergeten /

Lieve app'len, reine vaar, Hoog. 1:4. en 2:

Kuisboom, melde om te weten / 5. en 4: 1.

Waar gy toe genegen waart:

Oogen troost, u heil beduiden: Openb. 21:4.

Suiker wortelen daar by /

Peerle kruid, en kroontjes kruiden, 2 Tim. 4:

Maken u in 't einde blij. 7/8.

St. Laurens den 14 July 1722.

Kwade Kruid bemin- ders.

Dois: Poliphemus aan de Strande.

1. **K** Wade menschen gaan de paden
Van de kwaden /

Want gy zijn die meest gewend:

Daarom zal ik kwade luiden /

Kwade kruiden /

Geben / die haar zijn bekend.

2. **P**luht maar by en onbedwongen /

Adder tongen;

Want gy hebtse dog zeer graag;

Tot gebruik om kwaad te spreken;

En te steken

Spreuk. 23:32.

Als een adder alle daag.

Matt. 12:34.

3. **D**rakenbloed wild gy vergad'ren /

In u ad'ren /

Want gy zijt dog van 't geslagt;

Beyren

Beyren klauwen, Leeuwen bekken, Spreuk.
Om te trekken / 28:15. Hoz. 13:8.

Scheuren / rooven / met veel kragt

4. Op beloerd u 's naasten paden /

Want nagt schaden,

Zoekt gij met een snellen loop /

Om / wanneer het in u magt is /

't Zp of 't-nagt is /

Hem te werpen over hoop. Job 24: 14-17.

5. Als veel distelen en doornen,

Staan u hoornen / 2 Sam. 23: 6/7.

Die u maar van verre ziet ;

Daarom hebje alle dagen /

Gzont behagen /

In die kruiden : doetje niet ?

6. Die u over een'ge zaken /

Zal aanraken /

Die berziet hem met geweer :

Maar men zal (dit staat voor handen)

H verbanden /

En in 't vuur u werpen neer.

7. Netels zijn u regte kruiden /

Want zij duiden /

H natuur en regten aard ;

Die haar aanraakt met de handen /

Doen zij bidden ;

Ieder is daar af verbaard.

8. Katte kruid, is zonderlingen

Van je dingen /

Daarje magtig veel van houd ;

Want je lust is Tieren / maauwen /

Wpten kraauwen :

Zoo gij maar u zelf beschouwd.

9. Dulle kervel, wat te plukken /

Dat zal lukken /

Zoo je voorstel niet geschied :

Of wie u een weinig dzinget /

Ag gp springet /

Als een kruidje roerd my niet.

10. 't Is of gp waar van 't geslagte /

Der veragte /

Schiet komkommers, ezels kruid ;

Die om een gering aanraken /

Strax los braken /

En den mensch in 't aanzigt spuit.

11. Maar je zult (dat moetje weten)

Ook nog eten

Duivels brood, want dat is regt

Dat u boben and're winste /

Door het minste /

Ook de host word toegelegt.

| St. Laurens den 14 July 1722.

Aandagt op het aanschouwen van de Bloemen en and're Hov gewassen.

Kan gezongen werden op de

Vois : Ps 77.

Oste : Van de Timmerman.

Oste : Ik moet rijden ik moet jagen.

Bloemtjes / plantjes / groene kruiden /

Wat kond gp ons al beduiden ?

Zotte bloemtjes van den hob /

Wat verschaft gp ons al stoff,

Om den maker van de hoben /

Met

Met verwondering' te loben :

Die ons kruiden / bloem / en gras /

En wat ons meer dienstig was

Tot vermaak en steun van 't leven /

Mildelijken heeft gegeven :

Die 't gezigte / reuk / en smaak /

't Mensdom boed , en geeft vermaak /

Oder kruidje / pder grasje /

Tot het minste hob gewasje /

Roept ons toe met vollen mond /

's Heeren lob te maken kond.

Als ik zie die bloemtjes groepen /

En zoo lievelijk zie bloepen /

Die zoo fraai en Eerlijk staan

Maar in 't korte ook vergaan :

Wat kan ons een leering' geven /

Hoe het menschelijke leven /

Laas ! maar is een korten tijd /

Wat God als een bloem afflijdt.

't Leerd ons afzien / alle morgen /

Van het overbloedig zorgen

Die men veel onnut besteed /

Hoe wij zullen zijn bekleed :

Zou de Heere onze leden

Niet veel meer willen bekleeden /

Daar hy zulken brooschen bloem ,

Overdekt met zulken roem ?

Zie ik Lelien of Rozen /

Die zeer lieblijk staan en blozen :

Van zoo neem ik dit besluit /

Hoe dat Jezus lieve Bruid /

In Eieragien opgetogen /

Lievelijk is in zijn oogen :

Gelijk Sarons rozen all'

En als lelien in een dal.

Roz'marijn / en Virtus struiken /

Die

Die zoo lievelijcke ruiiken :
 Bzengeu my ook in gedagt /
 Hoe de Heer van ons verwagt /
 Dat wy door een heilig leven /
 Ook een reuke zullen geven /
 Die tot stigting is bekwaam :
 En voor God ook aangenaam.
 Bloemen van een schoon' coleure /
 Nogtans zonder reuk of geure /
 Die verbeelden my ook maar /
 Een volkomen luichelaar ;
 Die een schijn van Godsdienst maken /
 Maar de kragt van die verzaaken /
 Schoon voor 't ooge / en niet meer ;
 Zonder reuke by den Heer.
 Bloemen zoud' ik niet begeeren /
 Die den mensche infecteren
 Door haar stank onzagelyk /
 Niemand schiet behagelyk :
 Regte teekens van de booze /
 Attheisten en godlooze /
 Die door een byzonder dybt
 Wyd uitspreiden haar vergift.
 Maar den Palmboom / die in d'hoven /
 Altijd groen staat / moet ik loven /
 Die bzengeu my in mijn gedagt /
 Het regtveerdige geslagt :
 Die als Palmeboomen bloeien /
 En als Cederboomen groeien /
 En meer and're kruiden doen /
 's Winters / 's Somers / altijd groen.
 Boomen / vol van groene bladen /
 En met byugten overladen /
 Byugten van een groot vermaak
 Van een goede reuk en smaak ;
 Doet my denken met behagen /

Hoe wy moeten vugten dragen /
 Waar door dat men 't zeker heeft /
 Dat men door 't geloove leevd.
 d'Appelboom die is bijzonder /
 Wy tot nut: daar schuil ik onder /
 En zijn aangename vugt /
 Daar in schepp' ik groot genugt:
 Zoo is Jesus aan de zijne /
 In de heete zonne schijne /
 Dan ellend en tegenspoed /
 Is hy haar een schuilplaats' goed:
 En zijn vugten / die zeer goet zijn /
 Haar gehemelte zeer zoet zijn /
 Dat m'er door voor eeuwig leevd /
 Die hem door 't geloov' aankleeft /
 Zoete boontjes / bloemtjes / kruiden /
 Wat konb gy ons goeds beduiden!
 Ward' gewassen van den Hou /
 Wat geev'd gy al leerzaam stoff'.

Al iverd dan na.

KERS-LIED.

Op den Lovzang der Engelen, Lukas Kapittel 2.

Wol: Wanneer de Zon in 't Morgenrood.

1. Een bode uit des Hemels troon /
 Werd nederwaards gezonden /
 Om de geboorte van Gods zoon /
 Op aarden te verkonden;
 Van d'Herders met een luid're stem /

In de velden van Bethlehem;
 Het geen haar bragt in vzezen;
 Maar hoor'd wat d'Engel haar bedied /
 Ik zegg' u Herders / vzeest dog niet.
 Wild liever blijde wezen

2. Want ziet ik make u bekend /
 't Geen aangenaam zal wezen /
 Door al die zitten in ellend /
 U / en al 't volk na dezen;
 Een heilzaam' tijding overgroot /
 Die is / als 't leven uit den dood /
 Door / die den Heer verwagten:
 Des Weereids Heiland / lang' voorzeid /
 En van de Vaders lang verbeid /
 Met hert / en ziele kragten.

3. Op die zijn volk nu zal'gen zal /
 De Christus is geboren:
 De Heere van zijn volk / en all'
 Die hem ooit toebehooren;
 De rijkste / en de grootste schat /
 Der Weereid / is in Davids stad /
 In Bethlehem geboren;
 Gelooft s'et / of geloof s'et niet?
 Gaat heen / en ziebe het beziet:
 Op zult het zien en hooren.

4. Op bind daar van de zekerheid /
 Al konse zelf' niet spreken:
 Het geen u van my is gezeid;
 Neemt dit u voor een teeken /
 Op zult het kleen en teere Wigt /
 Aanschouwen zelf met u gezigt /
 In doekken in gewonden:
 En in de kribbe neergeleid;
 Gaat heen / en ziet het vast bescheid /
 Van 't geen ik u verkonde.

5. Verwyl den Engel deze re'en /

Nan

Want d'Herderen vertelde /
 Een menigte daar nog verscheen /
 Van deez' Hemelsche helden /
 Die met zoo lievelijk akkoord /
 Als ooit ter weerd is gehoord /
 God loobden met gezangen :
 Een Hemels nooit gehoord muzijk /
 Van Eng'len scharen / die geijk
 De lugt hier als bevangen

6. Hoord wat dog zy geweest de stoff'
 Van deze Muzikanten /
 Gezonden van het Hemelsch Hob /
 Als Hemelsche gezanten :
 Zp zongen met een zoeten toon ;
 Eere zy God in d'Hoogsten I roon ,
 Des Hemels , hoog van waarden ,
 Door 't welbehagen dat hy heeft ,
 In 't Mensdom , hy alzins nu geeft
 Den vrede op der aarden .

7. O Zalig ! die met dit gezang /
 En melodie der Eng'len /
 Met zulk een zoeten zoet g'klank /
 Zijn stemme eens zal meng'len :
 O Zalig ! die des Heeren lov /
 Zal zingen in des Hemels Hob /
 Met deze Hemelscharen ;
 In volle volheids vzeugde stant /
 Met d'Engelen gelijkerhand /
 Haar stemme zullen paren .

8. Kom laat ons t'zamen galmen uit /
 Die Godes lov beminnen /
 Dit zoet en Heerelyk geluid /
 Aanvangelijk beginnen :
 Want God die heeft ons vzeugd' bereid /
 Ons hert verbuid met vzelijkheid /
 Door 't zenden van zijn Zone ;

Dies zingd met my van herten bly;
 Eere onz' God en Vader zy,
 In d'hoogsten Hemels Troone.

9. Hy heeft tot een genaden loon/
 Hier in deez' aardsche stede/
 Door 't zenden van zijn lieben Zoon/
 Geschonken ons den vrede:

Dien vrede Gods in hooger maat/
 Die all' verstant te boven gaat/
 By ons zal vrede woone/
 Dies zingd met my van herten bly/
 Eere ons God en Vader zy,
 In d'Hoogsten Hemels Troone.

10. Dien vreed is ons zoo vasten band/
 Geen twyflust kan die splisse:
 Hy schenkt ons vred' in ons verstand/
 Vrede met ons gewisse;

Onz' Jezus die geboren is/
 Toe vrede voest verkoren is/
 Hy zal ons vred' vertoone.
 Dies zingd met my van herten bly;
 Eere onz' God en Vader zy,
 In d'Hoogsten Hemels Troone.

11. Dien middelmuer is weg geraakt/
 Die daar was tusschen beiden:
 Twee volken zijn tot een gemaakt/
 Den Jode met den Heiden:

Hy die door zijne komst op aard'
 Alzins den vrede heeft verklaard/
 Na zijnen raad al booren:
 De viandschap stond in den top/
 Maar ziet die krigd nu haast de schep
 Nu Jezus is geboren.

R U S T E.

o! Hoog-

12. o! Hoogste God in 's Hemels troon /
 Wie loofd u dog na waarden;
 Dat gp u wel geliebden Zoon /
 Ons toezend op der aarden;
 Wat is de oorzaak lieve Heer /
 Dat gp den vrede ons zoo zeer /
 Aanbied in deze dagen?
 Of was 't om dat gp t'eeniger tijd /
 Van ons verwagten kond' profijt
 Daar op u oogen zagen.

13. o! Heen / 't was u barmhert'gheid /
 En utwe goedigheden;
 Op dat ons 't middel wierd bereid /
 Om tot u toe te treden:
 Al 't Schaduwagtig Offerwerk /
 Eertijds gepleegd in d'oude kerk /
 Was geen volkomen reden /
 Om tot voldoening van de schuld /
 Te strekken / maar in Jezus zult
 Op ons bestellen vrede.

14. Geen stieren vleesch / geen bokken bloed /
 Als in de oude dagen /
 En lust u niet tot zonden boet;
 Maar hebt nu een behagen.

Van Jezus als u Zoon / en kind /
 Wiens offer gp zoo zeer bekind
 Als zind' u uitverkoren:

Dies zingen wy / met herten blij /
 In eeuwigheid u d'eere zy,
 Nu Jezus is geboren.

15. Op / die daar is den lust en wensch /
 Van / die in droefheid lagen /
 Die maakt nu dat gp in den mensch /
 Ook neemt een welbehagen;

Daar doot gp / als / u gramschap breekt /
 En tot u volk van vrede spreekt /

Dat lag / gelijk / verflagen ;
Dies zingen wy nog dezen toon ;
 Eere zy God , die om u Zoon ,
 In 't mensdom hebt behagen.

16. **W**y zagen tot ons zonden lot /
Niet als 't verderb bereiden :
De zonden deden ons / o ! God
Zeer verr' van u afscheiden.

Dies al wat menschelijkheid bezat /
Hoogen zeer verbitterd had
Door 't kwade na te jagen :
Daarom zy u die eeuw'g leevd ,
 Eere , die om u zoon nu heeft ,
In 't mensdom een behagen.

17. **O**g honden wy u lof en **E**er /
En heerlijkheid vermelden :
Die uwen Zoon zend tot ons neer.
Die alles weer herstelden :

't Verballen menschelijk geslagt /
Met zijne komst te regte bragt /
Door haare schuld te dragen :
 Eere zy u dan God en Heer ,
 Die om u Zoon in 't mensdom weer
 Genomen hebt behagen.

18. **V**erbuld o ! Heer ons hert en mond /
Met uw' lof veelboudig /
Op dat wy nu / nog t'geenen stond /
H daar in blijven schuldig /
Maar stadig zingen d'Eng'len toon :
 Eere zy God in d'Hoogsten troon
 Des Hemels , hoog van waarden ,
 Door 't welbehagen dat hy heeft ,
 In 't mensdom , hy alzins nu geeft
 Den Vrede op der aarden.

19. **O**p dat wy hier op 't aard'sche dal /
H lof alzoo beginnen /

Om

Om namaals met het zoet geschal /
 Der heilige Cerafhinnen /
 Keer / en gzoote heerlykheid /
 Te zingen tot in eeuwigheid /
 En met een klaat beseffen /
 Afgalmen; hem die op den troon
 Gezeten is, en 't Lam, zijn zoon,
 U roem wy steeds verheffen.

den 13. Meert 1723.

Aandagtige opmerkinge op den tegenwoordigen tijd, by gelegenheid van deze groote droogte.

Vois: Hoe leg ik hier in deez' elende.

1. **I**s 't nu ook nog geen tijd om weenen?
Of is den mensche van metaal?

Zijn alle herten nu van steenen /
 Hard / en onbuigzaam t'eenemaal?
 Waar zijn der oogen Waterbeken /
 Kan der nu geen en traan oorbekken?

2. **G**od eyscht de vogten uit de ad'ren
 Van onze oogen / op dat hy Pl. 56:9.
 Die in zijn flesschen zoud' vergad'ren /
 En dat hy ons genadig zp /
 Maar ag / wie gaat hem voor den Heere /
 Met zulken ootmoed dog verneere?

3. **S**choon dat Gods hand is opgeheven /
 Tot wraake over het zondig land:
 Wp zien't wp leven zoo wp leven /
 Wp leven na den ouden trant;
 Zeker / onz' werken in deez' stonden /
 En zijn voor God niet vol gevonden.

4 Daarom zijn ook nu ingehouden / Jerem.
 De regens dropp'len / op dat zp 3:3.
 De aarde niet verkwikken zoude /
 Al! brengt het aan u herte by:
 Onthoud den Hemel nu den regen /
 De schuld die is by ons gelegen.

5. Wat heeft ons lang de Heere goedig /
 Met zegeningen overlaan:
 Met veld gewassen overbloedig /
 Van Boombzugt / gras / en tarw' en graan /
 Zoo dat het veele gung vervelen /
 Het walgde veel als uit der helen.

6. Zp zeiden niet in allen dezen / Jerem. 5:
 Op 't minste in hare herten niet:
 Laat ons den Heer onz' God nu vreezen /
 Die al het goed dat ons geschied /
 Toezend / by geevd ons tot een zegen /
 Den vroege / en den spaden regen.

7. Hy laat ons niet met al ontbreken.
 Hy stierd het alles op zijn tijd /
 Tot onzen nutte / ook de welken /
 Des oogstes vast gestelden tijd /
 Bewaard hy in haar staat en wezen /
 Daarom laat ons dien Heere vreezen.

8. O! 't zijn ons ongerechtigheden /
 Die deze dingen wenden af:
 Onz' zonden / die wy niet beleden /
 Die brengen ons tot deze straff':
 Wy zijn zeer schraal in 't geest'lijk leven /
 Daarom komt God ons doxheid geven.

9. Hy laat ons somtijds wel eens blijken /
 Dat hy hem nog een zegen is:
 En laat ons wel van verr' eens kijken /
 Een wolk die vol van regen is:
 't Is of'er dit op stond geschreven /
 Bekeerd u, ik zalje regen geven.

10. Og was'er nu nog een Elias,
 Die God eens ernstig bidden wou:
 En dat ook Samuel daar by was/
 God dan haast regen geven zou:
 Maar waar zijn zulke bidder's heden
 Met haar kragtige iver beden?

11. Verlang is onzen oogst aanstaande/
 Met groot verlangen word die begeerd/
 Het zijn nog heden nu drie maanden / Amos 4:7.
 Maar God den regen nog afweerd;
 Dit doet alleen dien Heer der Heeren/
 Op dat wy ons zonden bekeeren.

12. Op kan zijn hemel slesschen slupten / Job
 En doen de wolken een verbod / 38:37/38.
 Dat zy des aardrijks vassie klupten
 Niet en besproepen / o! wat lot
 Zal God ons geven met malhand'ren!
 Zijn zegen in een vloek veranderen!

13. Hoe ligt'lyk kon het wel gebeuren/
 Dat God zijn wolken (vol gelaan)
 't Ontrijde zoud' aan stukken scheuren/
 En deed eens onzen oogst vergaan;
 Wie heeft geen reden om te breezen/
 Dat dit zijn meening' niet zoud wezen?

14. Og Heer behoed ons voor die smerte/
 Wantziet u volk genadelijk:
 En geerd ons all' een buigzaam herte:
 Op zijt een God / in goedheid rijk:
 Laat van u nimmer zijn geleden/
 Dat ons het brood' word afgesneden.

15. Wy hebben al te saam gezondigd/
 Door 't overtreden van u woord/
 Dat ons zoo dikmaal is verhoondigd/
 Maar / met onachtzaamheid gehoord/
 Maar / Ei wild goediglyk vergeven/
 Laat ons nog voor u aanschijn leven.

Den Gezalvden

16. Geebd ons een hert dat beebd en 't zitterd
 Dooft uwe hooge Majesteit /
 Om dat wy hebben zeer verbitterd /
 De oogen uwer heerlijkheid :
 Waarom gy tot vergelding weder /
 Ons hert door zwaarigheid verneder ?

17. Hoe ziet men nu veel ommeloopen /
 En als met ledige vaten gaan /
 Ons water moet men voor geld hoopen / Klaagl.
 En 't komt ons nu op prijs te staan 5:4.
 Ons akkerland moet gantsch verdroogen /
 Og Heer ! staat eens op ons u oogen.

18. Geebd regen / en vrugtbaare tijden / Act.
 Laat uwe gunst ons zinn bereid / 14:17.
 Op dat wy ons in u verblijden /
 Verblijd ons hert met vrolijkheid ;
 Op dat wy u voor allen dezen /
 Ook regt'lijk dankbaar mogen wezen.

Op een aangenaamen Regen na een langduurige droogte.

Vois : Reveilie vous.

1. O ! Aangenaamen gulden regen /
 Wat zyt gy willekom over al /
 In Boschen / weiden / velden / wegen /
 Op mensch en vee in groot getal.

2. Het aardryk lag met op'nen monde
 En snakte na een weinig vogt /
 Geen kruid nog gras dat leven konde /
 Tot dat gy haar verkwikking brogt.

3. O Zoete lieve zilt'le druppen /
 Waar toe dit uw' zoo lang uitsfel :

Wijl

Wijl beld en boombzugt / bloem en knoppen /
Op na verging van dozste fel.

4. De Runder kudden in de weiden /
Plukten de wortelen van het gras :
Zp zugt' den / ja nog meer / zp schreiden /
Om dat'er geen jong gras en was.

5. Ons heele land begon te wezen /
Gelijk een Gilboa wel eer /
Maar door den zegen over dezen /
Als Hermon en als Zion weer.

6. 8 Dieren regen / die de menschen
Verkwikt / en redd' uit breeze groot
Weest welkom / gp voldoet de wenschen
Van mensch en beest in dezen nood.

7. Ei weest niet dankbaar aan den regen /
Maar aan die God die regen geeft :
Die ons bezoekt met zijnen zegen /
Want niemand zulk vermogen heeft.

8. 't Is God alleen / die om het klagen
Van zijne gunstgenoten / doet
Heerdalen na zijn welbehagen /
Deez' regens droppelen zeer zoet.

9. Op danken u 8 Heer der Heeren /
Dat gp onz' bidden hebt verhoord /
En nu deez' dozheid doet verheeren /
En tot ons spreekt een gunstig woord.

10. Geneest de dozheid van onz' ziele /
Die lang is droog en schraal geweest :
Dat eens dien regen op ons viele /
En dauw van uwen goeden geest.

11. En doet ons altijd op u hopen /
Als gp u aangezigte keerd ;
Doet ons door boete tot u loopen /
Zoo word het kwaad ons afgeweerd.

St. Laurens den 18. Juni 1723.

Klaag-

Klaaglicd van den Autheur over
't verlies van zijnen Zoone

NEHEMIA de VIN,

Die uit Oost-Indien komende, op
de Reize is gebleven met het Schip de Samson,
in 't Jaar 1722. op den Januari.

Vois: Philippus Koning van Spanjen goed.

1. **N**u ben ik als geheel verstonc /
Mijn tonge kan niet spreken /
Door 't geen dat my nu overkomt ;
Mijn herte schijnt te breken ;
Waar zal ik klagen ? en aan wie ?
Waar dat ik met mijn oogen zie /
Mijn troost is weg getweken
2. **M**ijn Zoon / mijn lieb' en weerde Zoon /
De lust van mijn gedagten :
Die ik als een dierbare kroon
Mijns Ouderdoms / verwagten /
Die is door 't water van de zee
Verstonc / 't geen my zulken wec
Aanbrengd by dag en nagten.
3. **'t** Is meer als vijf Jaar al geleen /
Dat ik hem mogt aanschouwen /
En by van my ging trekken heen /
Met een zeet vast vertrouwen
Op zijnen God / zoo by beleed /
Aan wie by onderwerping deed :
Wie dagt op zulk benoutwen ?

4. **Wg!**

4. Ag / hy had zulken tegenheid /
 In dat scheeps godlooz' leven :
 Dat heeft hy in dien Brieven gezeld /
 Die hy toen heeft geschreven ;
 Maar zeide ook ; aangaande mijn :
 De Heer die kend die zijne zijn ,
 'k Heb my aan hem gegeven.

5. Zijn schribten die hy in het land
 Van Indien / heeft geschreven /
 Die klagen algelijkerhand /
 Van die manier van leven :
 Want die daar spreekt van Gods gebod /
 Die word in 'topenbaar bespot /
 En van haar weggedreven.

6. Ik schreef hem eens een trouwen brieven /
 Die hy zeer naauw bewaard heeft /
 Hy had die zoo uitnemend lief /
 Zoo hy my selv' verklaard heeft :
 Van was het / als hy daar in lag /
 Of hy in 'n and're weerd was /
 Daar men meer onbeswaard leeft.

7. De laatste brieven die 'k van hem hadd'
 En van hem selv' geschreven /
 Was 't dat hy om vergeving bad /
 Zoo hy iets hadd' misdreven ,
 Het zy met woord , of een'ge daad ,
 Og Vader , en gedenkt geen kwaad ,
 Maar ei wild dog vergeven.

8. ik zal , zoo ik met God t'huis kom' ,
 Nu over korte tijden ,
 Mijn Vader wezen wederom :
 Een oorzaak van verblijden :
 Maar ziet des Hemels Majesteit /
 Die had dit anders overleid /
 Tot dit mijn droevig lijden.

9. Ag ! als ik denk met wat plezier /

Hy

Op is na boord geweken :

Ik weet zijn Hert was als een bier /

Door vrolijkheid ontfleken ;

Maar laas ! hoe haast is blijdschaps lust

Door 't woedend' Element geblucht /

Geljk 't nu heeft gebleken.

10. Ag ! ag ! mijn zoon / mijn liebe kind /

Dit raakt mp aan het herte ;

O ! nate golven / gp verslind

Mijn ziels zeer lang' begeerte :

Maar ag / dit doet dien grooten God /

Die 't alles heeft in zijn gebod /

Het zp tot vreugd' of smerte.

11. Nu moet ik klagen overluid /

Maar / wat zal 't mp ook baten ?

Dan hem is mijn verwagting uit /

Mijn hoop heeft mp verlaten :

Ik vind' geen troost waar ik mijn heer' /

Mijn Zoon / mijn trooster is niet meer ;

O ! Ozebheid boven maten.

12. Het hadde nog al wel gegaan /

Zoo ik siegts maar mijn oogen

Eens hadde mogen op hem staan /

Of een woord spreken mogen :

Maar niet ! gansch niet ! in 't minste niet !

Mijn Zoon zoo weg / ik in 't verdriet !

Mijn hoop heeft mp bedrogen.

13. Eilaas mijn Zoon NEHEMIA,

Mijn zeer dierbaren Zone !

A beeldemist' en wederga /

Komt steeds zig mp vertoone :

Ik ben om uwen 't will' benoutd /

Mijn Zoon / gp waard mp meer als goud /

Ja dan eens Konings kroone.

14. Hoe smerteljk bald' mp uw' dood /

Ik kan het niet vergeten !

Au

Du moet ik niet als tranen brood
 Geheele dagen eten;
 Des nagts en hebb' ik ook geen rust /
 In treuren vind ik steeds mijn lust /
 Waar dat ik ben gezezen.

15. Mijn ingewand! mijn ingewand!
 Ik lyde barens smerte /
 Ik ben vol droefheid t'allen kant /
 O Wanden mijnes herten!
 Mijn herte maakt getier in my /
 Ik kan niet zwijgen hoe het is /
 O Wanden mijnes herten!

16. Stil oogen / stil / houd op van traan /
 Over dien wel geminden /
 Ik zal nog wel eens tot hem gaan /
 Daar ik hem weer zal vinden /
 Als God eens uit dit tranendal /
 Na zijnen raad / en wel geball' /
 Mijn ziele zal ontbinden.

17. Verli'z' ik nu mijn oogenwit /
 Schijnd hoop / en troost verdoeven:
 Ik weet / de Heer heeft meer als dit
 Om my te konnen geven;
 Hy is dog rijk in overbloed /
 Van tijdelijk en van geest'lijk goed /
 Door die die hem aankleven.

18. Ik dwing mijn tranen / ik schep' wat moeds
 In dit mijn zwaar verzeeren /
 Ik denk / daar wierd in hem wat goeds
 Bevonden boot den Heere:
 Hy hadd' geen lust nog ruste meer /
 Op 't ruwe volk: dies heeft de Heer
 Hem van haar doen afkeeren.

19. O Heer! op kend mijn zwakheld groot /
 Kom wild my dog versterke /
 Komt my te hulpe in dezen nood /

WMD

Wilt kragten in my werken:
 Doet my verstaan u Heil'gen will'
 Dat ik my onderwerpen sijn' /
 Als ik u hand aanmerke.

20. Niemand kan uwe hand afstaan /
 Of uwen wille keeren:
 Al wat gy doet is wel gedaan /
 Gy zijt dien Heer der Heeren;
 Gy zijt u schepzel niet verschuld /
 Te vragen hoe gy werken zult /
 Gy doet al u begeren.

21. Ik weet / gy zijt Begheerdig Heer /
 In 't geen ik nu moet vragen:
 Al sloeg gy my nog al veel meer /
 'k Moet u geen reden vragen;
 Ik hebb' o! Heer / ik hebb' 't verdiend;
 Og mogt ik voorts maar als een vriend /
 Leven na u behagen.

22. Gy hadd' my veele kind'ren Heer /
 Door mijnen loon gegeven /
 Maar als gy wild gy haaldse weer
 Van een tot een uit 't leven:
 Dit 't leven? neen / maar in een staat
 Die dit leven te boven gaat /
 In heerlijkheid verheven.

22. Daard wel mijn kind / blijft daar gy zijt
 En wild niet wederkomen:
 Heeft uwen God u nu verblijd /
 En by hem opgenomen;
 Van zijt gy tot uw wensch geraakt /
 Diend nu uw God / by / en volmaakt
 Met al de Zal'ge vromen.

St. Laurens den 10 Augusti 1722.

Een

Een gedeelte van eenen BRIEF,
die mijn Zoone

NEHEMIA de VIN.

Aan my schreef wanneer hy op het
vlakke lag, om voor derde Meester na Oost-
Indien te varen, na dat hy alvorens op
zijn geloofs belijdenis was aangenomen,
tot een lid van de ware Christelijke
Gereformeerde Kerk, tot St. Lau-
rens.

Ze luid onder andere als volgt.

Mijn Vader / wist het my vergeben /
Al is deez' brieu wat slegt geschreven;
Zeer ligt geraakt men hier Consuig.
't Is hier niet als in Vaders huys.

Daar ik in stilheid kon mijn zaken
Derrigten / en mijn geest vermaken:

Met eenig schryvelijk opstel /
Ook zonder hinder of gekwel.

o! Daar kon ik gerust mijn boekken /
Nebens den Bibel / stil doorzoekken /
Daar kon ik ook met groot plaizier /
Mijn pen doen loopen op 't papier.

Daar hoorde' ik noit geen bloekwoord melden:
Ik hoorde d'een d'and're niet scheiden:
Was ik ergens verlegen; en
Waard my met uwe hulpe by.

#

Maar

Maar ziet / hoe is het hier gelegen?
 Al was ik duizendmaal genegen
 Om eens te lezen een'gen boek:
 Daar is geen silt' in eenigen hoek.

Of wil ik 'teen of 't and're schrijven /
 Tot oeffening' of tijd verdoen /
 Straks is'er zulk een groot geloof /
 Van rouwe maats / een heelen hoop.

Al wou ik mijn pijnen en kwellen /
 Om iets in ord're voor te stellen;
 't Is niet om doen want elk is baas /
 En ider toond om 't meest geraas;

Met tieren / schelden / bloekken / zweeren
 Met 'tlast'ren van den naam des Heeren:
 Met lijven / begten / en al 'tgeen'
 Een godlooz mensche heeft gemeen.

Ja Vader / 'k moet het u verklaren /
 Ik word' al bange om te varen
 Met zulke menschen / die den Heer /
 Zoo godlooz tergen eben zeer.

Og! og! met zulk' ontaarde volken
 Te reizen door de nare kolken!

Was God niet goedertier / ik zeg't
 Niet een zulk schip en kwam te reg't.

Maar dan zoo denk ik met bedaren /
 Ik weet / God wil de zijn' bewaren;
 Want onder alle volk dat leebd /
 Gewis ook God de zijne heeft.

Laat vry de God verget'ne woelen:
 Laat smetten zullen zy geboelen:

Die op den Heere vast vertrouwd /
 Krijgt troost wanneer hy is benoud.

Ik hebbe God eens hooren spreken;
 De blanne zal u niet aansteken /
 Alwaard dat gy met zorg belaan /
 Door 't midden van het vuur moest gaan.

Gaat

Gaat gy door 't water / wild niet schyomen /
De bloed zal u niet overstroomen /
In alles wat u dog geschied /
Ik helpe u: en bzeest maar niet.

Wanneer ik ook daar by aanmerke /
Dat ik een lid van Christus kerke /
Nu nieuwelijks geworden ben;
Doe ik gelijk met hand en penn'.

Met vollen wille en begeeren /
Geschreven hebb' / ik ben des Heeren.
En by my nam in zijn verbond.
o! Dat's my zulken vasten grond.

Daar ik geloobe en vertrouwen /
Gerustelyk wel kan op bouwen;
Ik denk / ben ik des Heeren dan;
By is 't die my bewaren kan.

By is mijn God die alzing goed is.
Die ober al tot mijn behoed is /
Hier op vertrek' ik / en ben still'
Ik geef my in des Heeren will'.

Hier mede eerwaarde Vader, &c.

UE. gehoorzamen Zone

N. de Vin.

Een gedeelte van een Brief die
den zelve

NEHEMIA de VIN,

Aan my ſchreef van Batavia op den
18. Meert 1721. Alwaar hy onder andere
redenen aldus ſchreef.

BEminde Vader, gy vermaand my in uwe vorige brieven, dat ik my zoude mijden van oneerlijke gezelschappen en Vrouw lieden: of anders, het gene ik hadde, te verkwisten met dobbelen, of speelen, of diergelykke onbehoorlijkheden, waar voor ik UE. zeer hertelijk bedanke, en verzoeke dat gy in't toekomende uwe vermaningen niet wilt na laten: door dien het my al veel wederhoud van zulke verfoeylijke dingen —————

— Als ik UE. brieven ſomtjids eens doorleze dan is het my zulke hertsterkinge, dat ik daar door als verrukt en ſtom blijve zitte, beeldende my zelve dan in, dat ik in een heel andere weerd ben: want ik hier niet anders en hoore dan dagelijks vloekken en zweeren, en van alle onbehoorlijke dingen redeneren, die ooit een menſche zoude kunnen bedenken. Ik ſta verwonderd datter zulke menſchen op den aardbodem zijn, of dat haar een oogenblik tijds yergund word

word om het licht des Hemels te aanschouwen : datze ook niet en denken datter een is die haar zal kastijden als het hem behaagd, en die haar kan laten verzingen in de diepte der zee : en og was het dan al daar mede genoeg , maar vele , ja ik vreeze , dat de meeste zinken wel tot in de diepte der hellen —————

--- Als ik dit al overdenke dan rijzen mijn airen te berge , wanneer zy —————

--- Deze dingen doen zy , in plaate van na de kerk te gaan tot de vergaderinge der Regtveerdigen : maar dit zouden zy haar schamen voor de menschen , want dan zouden zy van haar makkers bespot ende beschimpt worden , ende en zouden met haar niet meer mogen verkeerem : maar hoe zullen zy bedrogen zijn wanneer zy eens —————

--- Lieve Vader , 't is de pligt van een goedaardig kind , dat het zig zelve nederwerpe aan de voeten van zijn Vader , en waare belijdenisse doe van zijne misdaden , en hem aanzoekke en smeeke om met hem te verzoenen —————

nu doe ik ook een gedeelte van mijn pligt aan u mijn lieve Vader , als die wete dat ik ook al straffe aan u verdiend hebbe , als ik nog by u was , door dien ik UE. zoo dikmaal vertoornd hebbe , hoewel nog altijd verzoend ; daarom word UE. dezen brief van my toegezonden , UE. met eenen bedankende van herten , dat gy , niet tegenstaande mijne ongehoorzaamheid , my

zoo verre hebt gebragt, dat ik nu haest uit mijn kindse jaren zijnde, gelijk ook nu mijn oogen wat meer geopend zijn, nu beginnen te zien welke goed of kwaad zy, en daar een onderscheid van wete te maken ———

— Ook moet ik u mijn Vader hertelijk bedanken, dat gy my zoo verre hebt gebragt onder een goede en Christelijke opvoedinge, daar ik hier nu zie veele van mijnen ouderdom, die —

— En hebbe ik u mijn Vader zoo dikmaal vergramd het zy met woord ofte daad, verzoekke als nog met een oprecht herte, dat UE. daar niet meer aan gedenkt, verhope metter tijd nog eens oorzake te wezen dat gy u zelve in tegendeel over my zult verblijden ———

————— UE. Dienstwilligen en gehoorzamen Zoone

NEHEMIA de VIN.

Einde van den Gezalvden Christen,

Den Zeeuwſchen
AKKER,

Bezaaid met veelderhande
Chriſtelijke en Stigtelijke Gezan-
gen en Rijmdigten, van diver-
ſche nature.

Zijnde een tweede deel van den
GEZALVDEN
CHRISTEN.

Door
ADRIAAN de VIN,

Schoolmeester en Voorzanger tot St.
Laurens, in den Eilande van Walcheren.

VOORREDEN

Waarde Zangers en Zangereffen.

ALzoo den eerſten druk van mijnen Gezalvden Chriſten, nu al over lange tijd is uitverkogt geweest. Zoo is den Drukker (door aendrang van veele die daar nog begeerig na waren) te rade geworden om het zelve Boekje ten anderen male onder de perſſe te brengen, het welke hy aan my verzogt het zelve te willen toestaan; en met eenen hetzelve wat met dezen tweeden druk te vermeerderen, en alzo als een nieuwe ſpijze die (gemeenlijk nieuwen appetijt maakt) op te diſſen; welk verzoek ik hem (om redenen) niet hebbe willen weigeren, verhopende dat het zelve Ue. niet minder aangenaam zal wezen als het eerſte.

Ik hadde niet gedagt deze vermeerderinge van Gezangen ooit voor het ligt te laten komen, maar de reden waarom het evenwel geſchied, hebbe ik reeds gezegd: alleen moet ik maar dit nog zeggen; dat ik deze vermeerderinge daar aan late volgen als een Werkje op zig zelve, onder de naam van den ZEEUWSCHEN AKKER, &c. En als een tweede deel van den GEZALVDEN CHIRSTEN. Wy weten dat op een, en de zelve AKKER ſomtjids wel diverſche ſoorten van gewaſſen

F 5

ſtaan.

VOORREDEN.

staan. Hier (dit, daar wat anders en ginder
weer een derde. Ider van verscheide natuur;
alzo zult gy ook hier al eenige veranderinge ont-
moeten, en zoo gy geen plaizier vind in het eene,
zal ligt het andere UE. meer kunnen verma-
ken. Leest en Zingd dan daar het U best ge-
vald, beproevd alle dingen en behoud het goe-
de.

Ik blijve UE aller Dienaar,

ADRIAAN de VIN.

Noodi-

Noodiging om dezen Zeeuwſchen Akker te bewandelen.

Vois: Zoo haast deez' Vreugde was gedaan.

1. **K** Om hier die gzaag uit wandelen gaat /
Om u wat te vermeyden /
In beemd en weyden /

Daar het Cierlijk ſtaat :
Op die de bzugten van het veld
Tragt met vermaak t'aanschoutwen :
Komt dog alle hier /
En neemt u plaizier.

2. Kom wandeld dezen Akker door /
En wild u lust verzaden :
Bzugten en bladen
Komen u hier voor ;
En vele van verſcheiden aard /
Alzoo gp zult bevinden :
Het zp ryp of groen /
Om u te voldoen.

3. En zoo gp ergens vind een bzugt /
Die u mogt aangenaam ziju /
Of mogt bekwaam ziju
Tot uwer genugt :
Voldoet u lust vyz onbebzeefd /
Den Landman zal niet hijven /
't Is'er om gedaan /
Om u te verzaan.

4. Als Jezus door 't gezaaide ging /
Met die / die bp hem waren /
Plukten zp hairen /
Tot verzadeging :

Wrijven

Wrijvende die eerſt met de hand :
 Hebben die zoo gegeten ;
 Want den honger ſel /
 Vragt haar in gekwel.

5. Doet ook hier zoo met iber graan /
 Wrijft die eerſt met u handen /
 Eer gp uw tanden /
 Daar zult brengen aan :
 En vind gp 't dan van uwe ſmaak /
 Zoo eet na u begeeren ;
 Door wat ik u zegg' /
 Werpt het kwade weg.

6. Hoebd alle ding zijn onderscheid /
 Met opzegten gemoede :
 Behoud het goede /
 Zoo d'Apoſtel zeld.
 Bind gp iets op deez' Akker ſtaan /
 ('t Geen ligt'lijk kan gebeuren)
 Dat gp maar als wied /
 Ongeagt aanziet.

7. Zoo neemt de bypheid / laat het ſtaan :
 Gp zult ligt in 't paſſeren /
 Na u begeeren /
 Beter treffen aan ;
 Het zp voor 't oog / of voor den mond /
 Of wel voor beide t'samen ;
 't Geen de eene laakt /
 d'Wandere beter ſmaakt.

8. Waar is het ergens / zegget mi
 All' volmaakt / friſ / en wakker ?
 Den Zeeuſchen Akker
 Die is ook niet byp /
 Van miſgewaſſen / hier en daar /
 d'Een meerder / d'and're minder /
 Na 's Landmans verſtand /
 Of natuur van 't land.

9. De gaven die de Heere goed /
 Aan pder wil bedeele /
 Zyn in 't geheele /
 't Geen den Akker boed ;
 Wind gy hier dan uw' geest vermaak /
 In dezen Zeeuwichen Akker ,
 Zoo gebet den Heer /
 Van alleen de eer.

Behoud het goede.

DROOMLIED.

Vois : Petit Royaal.

Oste : Aurora brengt den klaren dag.

1. **D**E zon die was ter kinnne geglyd /
 En rende met haar paarden /
 Om het rond der aarden /
 Da de and're zyd :
 Al' de vogelen zwegen /
 'h Hoorde geen geluid :
 Het zwart getwaad ontregen /
 Zijbt het ligt ter vlugt /
 En liet een stille lugt.

2. 't Was alles door den slaap in rust /
 En zonder veel te zeggen /
 Ging ik my neerleggen :
 'h Hadd' ook slapens lust ;
 Maar wie kan hem wagten /
 Door het geen dat koomt /
 Als 't komt buiten gedagten ?
 Wie helpt dat hy droomd /
 't Zp blijd'igh / of beschroomd ?

3. Het

3. Het was in 't midden van de nagt /
 Dat ik my zonder zorgen /
 In mijn bedd' geboogen
 Hadde' / en sliep heel zagt :
 Ik begon te droomen /
 En mijn dogt / 't was waar ;
 Ik zag een Juffrouw komen /
 Die begeerde daar
 Een digt / of drie voor haar.

4. Zp sprak zp wilde my boldoen /
 En wel veel geld voor geven /
 En daar na / nog even /
 Met zoo veel vergoen :
 Maar ik zei / vriendinne /
 Zulks werd u vereerd :
 Maar zegd my in der minne /
 Welk is u zoo weerd /
 Dat gy in Rijn begeerd ?

5. Ik weet / zei zp / voor u geen stoff' /
 Van d'een nog d'and're zaken /
 Dat my zou vermaken /
 'k Weet van eer nog lof :
 Eventwel / 't moet blijven /
 't Geen ik hebb' gezeid :
 Gy zult een Rijmdigt schrijven /
 Al met haastigheid :
 Daar aan gelegen leid.

6. Daar is u geld / ey neemt het aan :
 Ik sprak : wat moet ik maken ?
 Ik en weet geen zaken /
 Om te vangen aan ;
 Wild u geld maar houden :
 Want kreeg gy geen digt /
 Van zoud' het u berouwen /
 En dan kwam ik ligt /
 Niet meer voor u gezigt.

7. Maar

7. Maar wat ik sprek / het was al wind /
 Ik moest / ik moest aan 't Digen /
 En haar will' verrigten :
 Maar 't was voor my blind ;
 Ik sprek / wild my toonen /
 Een gelegenheid /
 Of wild my dog verschoonen /
 Want het geen gy zeid /
 Dat heeft dog geen bescheid.

8. Komt gaat maar heen / en zwijgd hier of /
 Daar word haast wat vernomen /
 Dat in 't kort zal komen /
 Overbloed van stoff' :
 Vald dan maar aan 't digten /
 Doet het na mijn woord :
 Maakt digten om te sigten /
 Zoo als dat behoofd.

En toen ging Juffrouw voort.
 9. Doe wierd ik wakker / wat ontsteld /
 Ik tast' om my henen /
 Juffrouw was verdwenen /
 Ik en vond geen geld :
 Ik leid' mijn hoofd in 't kussen /
 Keerde my eens om /
 En 'k raakte ondertusschen /
 Buiten breez of schroom
 Weer aan een and'ren droom.

Vervolg van den anderen Droom.

Vois : Te Rijfel in 't vergulde rat :
 Ofte : Indien de Rijkdom maakt gerust.
 Ziet de Muzikke : Bellerophon , pag. 226.

1. **T**e nacht / wanneer ik lag en siep /
 Op 't zagte bedd' / kwam ik te droomen :
 Mijn

Mijn dogt dat iemand tot my riep /
 Op / op / de tijd diend waargenomen :
 Den Sabbath is gekomen aan /
 't Is tijd om na Gods huis te gaan.

2. Mits kerk ik eens rond om my heen /
 Zonder dat ik my lang verzinden :
 Ik zag een man ter kerke tre'en /
 Die hy bezwaarlijk konde vinden :
 Dies wierd hy by hem zelven gram /
 Tot dat ik eindelyk by hem kwam.

3. De deur was in de vlakke grond /
 Daar hy op stond met zijne voeten /
 Als of het waar een kelder mond :
 De tweede deur moest hy na troeten :
 Zp stond wel regt / en over end'
 Maar door zijn vuilheid naauw bekend.

4. Het slot dat stak vol aard' en slijk /
 De sleutel kwam haast niet te passen /
 Om te ontsluiten : zoo dat ik
 Het met mijn handen moest afwasschen ;
 En gab een harde slag of stoot /
 Waar op de deur zeer haast ontsloot.

5. Daar zagmen een zeer ruime zaal /
 Maar niemand zagmen daar van binnen :
 Zp was gebuld daar t'eenemaal /
 Met koopmanschap van woll' en linnen ;
 Gelyk een winkel voorgegaan :
 Dit deed my zeer verwonderd staan.

6 Het laken lag daar op een hoop /
 Van veel koleuren / door malkander ;
 Hier was weer and're stoff' te koop :
 Daar lag het een en ginder 't ander :
 Veel tafelkleeden van serbet /
 Konstig geboutwen / fraai en net.

7. Veel zijde doekken lagen daar /
 Bestriipt / gebloemd / van veel koleuren :

Deel

Deel broutw Cieraden eben raar /
 Op een gestapelt aan de deure :
 Men vond geen plaats van een stap /
 Of 't was gebuld met koopmanschap

10. Ik stond verslagen en verbaasd :
 Tot gramschap wiet d ik als gedzongen ;
 Ik wierd ontsleken metter haast ;
 Ik riep daar dadelijk een jongen /
 Gaat zegt den koster metter spoed /
 Wat hy deez' kramerie wegdoet.

9. Is 't reden dat men 't huys van God /
 Zoo oncerbiedig zal veragten ?
 En stellen tot een moorders kot ?
 Daar men den Heer te eeren plagten :
 Ja 't huis daar men den Heere bid /
 Geebd op den koopman in 't bezit.

10. Gaat jongen / zegt uit mijnen naam /
 Gaat zegt den koster / zoo hy daadlijk
 Deez' kramereien al te zaam /
 Van hier niet weerd / zoo zal hy smaadlijk /
 En schandelijk ten toone staan :
 Men zal de handen aan hem slaan.

11 Is 't Heiligdom nu zoo verwoest /
 Dat men het nauw'lijks meer kan blinden /
 Zoo dat men daar na zoeken moest /
 Als in het duister / of als blinden ?
 En als men 't vind zoo is 't verschalkt /
 Door aards gezindheid heel bezwalkt.

12 Terwijl ik aldus stond en keeb /
 Dol onlust / kreeg ik een verschrikken /
 Dat my den slaap zeer haast verdoeb /
 Als 't dagligt in mijn huis kwam blinken :
 Het is maar eenen droom / ik dagt /
 En daarom sloeg ik 't weinig agt.

13. Maar God / die niet vergeeft en werkt /
 't Ep buiten slaap / of in het droomen /

6

Heeft

Heeft mijn geheugen weer geſterkt /
 En deed mp weer te binnen kómen;
 Want na dien droom nagt was vergaan /
 Zoo brak des Heeren ruſtdag aan.

14. Den bode / die de Heere zond /
 Om tot zijn volk het woord te ſpreken:
 Hoord' ik (o wonder!) daar terſtond /
 Die plaats voorlezen om te preken /
 Daar Jezus was in een gekijb /
 Met 't Joodſe volk om zulk bedrijb.

15. Die oſſen / ſchape / ander vee /
 Op menigt in den Tempel bragten /
 Uit 't ganſche land / van doorp en ſtee /
 Die zp dan aan het volk berhogten:
 Hoe 't Jezus maakte daar ontrent /
 Behoord te zijn aan elk bekend.

16. Denkt / hoe ik wonder zat en keek /
 Gelijk met zinnen opgetogen:
 Dat 's Heeren dienaar door zijn preek /
 Het geen ik zag met ſlapend' oogen /
 Mp wou ten vollen doen verſtaan /
 Het geen mp nu was halb ontgaan.

17. Mijn / ziele neemt dog beter agt /
 Als God u door zijn geest komt leeren:
 Al is het in den zwarten nagt /
 Leerd dan u pligt in 't werk des Heeren:
 O Zalig / zalig! die 't zoo maakt /
 En daar de ziel geduerig waakt.

18. En of je door u zwakhed ziel /
 U zelven ſomtijds hadd' vergeten /
 God is getrouw: want die eens viel /
 En heeft hy noit te grond geſmeten;
 Is 't middel krank daar op leund /
 God zend zijn bode die u ſteund.

Op Actorem 17 vers 26.

Dois: Ay schoonste Nimph.

Ziet de Muzikke: Bellerophon, 3 deel pag. 41.

1. **D**es hemels Heer / heeft al van eeuwigheden /
 Een idet mens bepaald /
 De uur / en plaats van zijn geboorte steden /
 Dat nimmer ook en faald :
 Zijn spijs bereid / zijn kleet om aan te trekken :
 Zijn bezigheid daar toe besteld /
 't Zp in de stad / of op het veld /
 Of andere plekken.
2. **J**a ook de plaats alwaar hy zoude wonen /
 Heeft hy verordineerd :
 En metter tijd komt hy den mensche toonen /
 Hoe dat hy 't heeft begeerd /
 Wanneer de uitkomst alle deze zaken /
 Hem leeren Godes wijzen raad /
 't Zp 't wel / of kwalijk met hem gaat ;
 Hoe kan hy 't wreken ?
3. **H**y heeft het regt voor hem / om alle lieden /
 Des werelds / klein en groot /
 Na zijnen raad / en wille te gebieden ;
 Het leven en de dood
 Staan in zijn magt : wie kander tegen spreken ?
 Het gaat met pder zoo het gaat /
 Het gaat na Godes wijzen raad /
 Z' is niet te breken.
4. **D**e Heer heeft ons in deze Nederlanden /
 Doen wonen / na zijn will' :
 Hy zegend hier den arbeid onzer handen /
 En doet ons leven stih' :
 Hier haad hy ons voor 's viands onderdrukken ;
 Daar and're veel van ons gelijh /

Onder het Antichriſtens rijk /

Haar halzen bukken.

5. Wy woonen in 't Cieraad van alle landen /

Daar niet met alontbreekt ;

Den overbloed van zegens velerhanden /

Hier over ons iusteeht :

Wie kan het dog al noemen / en verhalen ?

't Geluk is zoo onmeet'lyk groot /

Haar wigt is zwaardet als het lood /

Ja zonder palen.

6. Lob / eer / en dank / zy u mijn God verheben /

Dat gy my hebt gemaakt

Een rebelyk mens / om tot u eer te leven /

En voor my hebt gewaakt /

En wel bezorgd dat ik met ſmaad en ſchanden

Niet dragen moet des viands laſt :

Maar ſield my hier geruſt en baſt

In dezen lande.

7. Een land / het welke gy nog dagelijks zegend /

Met allerlei gewas :

Een land / dat gy op zynen tyd beregend /

Tot groei van kruid en gewas :

Een land / waar over gy u zonn' doet opgaan :

Een land / dat u hand heeft bereid :

Een land / daar gy u goedigheid /

Doet in den top ſtaan.

8. Een land / verr' boven and're hoog verheben /

Om zijne blygten goed :

Die gy ons ſchenkt / en mildelyk komt geven /

In zulken overbloed /

Dat van ons land ook leven and're landen :

Want 't geen gy geeft voor ons ten beſt /

Verſpreid zig noo'd / zuid / oost / en weſt /

Door koopmans handen /

9. Een land / dat gy in neeringe doet bloejen ;

Want dat men hier niet heeft

Doet

Doet gy van and're oorden ons toebloeyen;
 Zoo dat / al watter leevd /
 Tot uwen lof zig schuld g moet verklaren:
 En roemen u alwijs bestier /
 Die ons / van onz' geboort' tot hier
 Steeds ging bewaren.

De Zeeuse Terwe boven andere geprezen.

Vois: Pl. 9. Heer ik wil uit 's herten grond.
 Oste: De Prince vlagge waayen af.
 Ziet de Muzikke: H. Zweerds Gezangen,
 pagina 273.

1. **G**ezegend is het Zeeuwsche dal,
 Met zijn inwoonders ober al:
 Onder veel groote koningryken /
 Heeft Zeeland al niet veel te wijkken.
2. Den akkerbouw staat hier soo schoon /
 Als ergens loffelijk ten toon:
 Veel schoone vugten kan 't ons geveh /
 Den menschen / noodig om te leven.
3. De Zeeuwsche tarwe word geroemd /
 Zoo verr' ons Zeeland word genoemd:
 Zijn blank koleur en bloem van binnen /
 Die zullen 't boven and're winnen.
4. 't Is waar / 't is ook bezet met klab;
 Maar wat is dat? men staat heef:
 Veel onkruid ziet m'er wel by wassen:
 Wat schaad dat als m'er op wil passen?
5. Terwijl het graan nog staat op 't veld /
 Den landman hem zeer neerstig seld /

Om met zijn hand / of and're dingen /
Het onkruid t'saam t'onder te brengen.

6. En 'tgeene dan nog overschiet /
Blijft daarom by de tarwe niet :
Den tyd van zuivering zal komen /
Dan word de reste weggenomen.

7. Het booz' onkruid / het ligte klab /
Gescheiden / en geslagen af /
Dan word het goede graan geborgen /
En is dan buiten alle zorgen.

8. Dan is het tot een nut gebruik /
Het beste voedsel voor den buik :
Het brood dus uit de aard gekomen /
Is dan een spijs' voor booz' en vromen.

9. Want ider mensche die daar leevd /
Zijn dag'lijks brood zeer noodig heeft :
Den bed'laar / met de grootste Heeren /
Zp kunnen beid' geen brood ontbeeren.

10. Ik lob' en dank' u / Heere goed /
Dat gp ons zoo rijkdhelyk voed /
Met tarwe nieren / 't inerg der aarden :
Lob zp u naam van grooter waarden.

Jezaia 28 vers 23. gerijmd.

Wols : Ps. 146. Wel op mijn ziel wild nu prijzen.
Ofte : Filis kwam Filander tegen.

1. Spotters / die des Heeren gangen /
Niet aandachtelyk beschouwd ;
Die den straf tyd altijd lang / en
Ontoekomelykhen houd ;
Om dat hy niet metter daad /
Wanstonde straft de booze daad.

2. o! Wat

2. o! Wat zult gp u bedrogen
 Binden / in dien boozen dag!
 Als gp 't kwaad met utwe oogen
 Zult aanschoutwen: o wat slag!
 Zal u treffen onverwagt /
 Daar gp nu dog maar om lacht.

3. Al wat God eens heeft gesproken /
 Zal altijd zeer vast bestaan:
 Zijnen raad word nooit verbroken:
 Maar moet zekerlyk voortgaan;
 God die geevd wel eens respijt /
 Maar doet alles op zyn tyd.

4. Hebje nooit gelet met zinnen /
 Hoe den Landman zig geneerd
 Op zyn land / om brugt te winnen?
 't Is tyd dat j' het nu nog leerd;
 Hoord mijn reden / merkt wel aan:
 Ik zal 't u eens doen verstaan.

5. Zal hp 't land bekwaam bereiden /
 Ziet hp doet het met den ploeg /
 Om alzoo van een te scheiden:
 Maar het is ook eens genoeg:
 Altijd ploegen agt hp kwaad /
 En onnuttig voor zyn zaad.

6. Maar dan gaat hp 't effen leggen /
 Ma dat ploegen is gedaan:
 Breekt / en opend met de egge:
 Maar dat ook niet altijd aan;
 Alles hp met ordze doet /
 Volgens als het wezen moet

7. Als de kluiten zyn aan stikken /
 En den akker sijn geleid /
 Van komt hp / en strooid'er wikkien /
 Of word met Comijn bespreid:
 Of wel tarwe / die in gzaad /
 Alle gzaan te hoven gaat.

8. Of het mag ook gerſte wezen /
 Van de beſte die men zag /
 Schoon gemaakt / en uitgelezen :
 Ook wel ſpelt' / of zulken ſlag ;
 Alles op zijn plaats' en tijd /
 En na dat den alker 't lijd.

9. En zijn God die konit hem leeren /
 Leeren hoe hp met elk zaad
 En op wat wijze verkeeren
 Zal / dat hp den aard verſtaat /
 Van 't zaad dat hp zaaien zal /
 Zoo hp vrugten maaien zal.

10. Zoo 't op 't dorſchen aan zou komen /
 Hier gebuikt hp ook verſtand ;
 Dit moet zoo zijn waargenomen /
 't Andere weer anders : want
 Alles heeft geen eene magt /
 't Een is hard / het and're zagt.

11. Tarwe word zeer klein gebroken /
 Gerze worden kan tot brood :
 Maar al dorſcht men 't datze rooken /
 Tarw' blijft tarwe even groot :
 Maar naar eiſch van 't tarwen gaan /
 Moet het door de meulen gaan.

12. Alzoo zijn des Heeren wegen /
 Die hp met den menſche gaat :
 Hp doet alles welgelegen /
 Na zijn wijsheid zonder maat.
 Hp voerd alles heerlijk uit /
 Na zijn eeuwig raads beſluit

13. O God ! wie zoud' u niet breezen /
 En niet beben voor u werk ?
 Wat wil dog den spotter wezen ?
 Op zijt dog een worm te ſterk :
 Op zijt wonderlijk van raad /
 Op zijt daar toe groot van daad.

Zeeland

Zeeland onvrugtbaar in 't geestelijke.

Vois : Ziet hoe veranderlijk zijn 's weerelds zaken.

1. **S**choon Zeeland / loobd den Heer der Heeren
goedig /

Die u bekroond met zegens overbloedig /

Die uwer handen werk /

Bevestigt en versterkt /

Die altijd / voort en naar /

U geevd van jaar tot jaar /

Zoo veel veldvughten / daar

Op niet op merkt.

2. **W**at word u land om zijn gewas geprezen /
Maar ag ! d'intoonders blyben dorr' in dezen :

Men zoek daar men wil /

Daar is geen rijpe vught /

Die God behagen kan :

Ia zoekt by ider man /

Els is verbzeemd daar van /

De waarheid bligt.

3. **W**ie heeft de vzeze Godes niet verkoren ?
Het hert is dorr' en leid als styb bezoren :

De akkerlieden zelv /

Die roepen / wee / o wee !

Zy vinden dubbel werk /

Om d'akker van de kerk /

(Die hard is als een zerk)

Te maken dwee.

3. **L**and ! dat gezegend word aan allen oorden /
Bedenk / gedenk / hoe zult gy 't verantwoorden /

God wagt de vughten / van

Zijn dieten arbeid /

Die lang aan u gedaan /
 Op uwe rek'ning ſtaan :
 Hoe zal 't met u vergaan /
 Zoo gp z' ontzeid ?

5. Eertijds hadd' gp een naam by de nabuuren /
 Dat de godbzugtigheid binnen uwe muuren /
 De hoogſte plaats bezat :
 Een zeeuw die wierd geagt /
 In alle land en ſtee /
 En Koningrijken mee /
 Ja zelve ook ter zee /
 Waar men hem bzagt.

6. Waar is die oude zedigheid gebleven ?
 Og ! zagmen eens die oude trouw' herleben ;
 Og ! zagmen weer in ſtaat /
 Die eerſt' opregtigheid /
 Met Godbzugt vergezeld /
 Die ons wel is verteld /
 En dikmaal van gemeld /
 Met bzolijheid.

7. Op / op weer Zeelands volk in deeze dagen ;
 Gp hebt een goed' landsdouw' / wild bzugten bzagen /
 Gp ziet dat uwen Heer
 Veel koſten aan u doet /
 Geen arbeid by en ſpaard /
 Zijn will' word u verklaard :
 Kom Zeeuwen / u bedaard :
 Doet ware boet.

Hoe een Landman hem in zijn arbeid op den velde kan bezig houden, met Godrugtige werkzaamheid in zijn herte,

1 Korinthen

1 Korinthen 10:31. Doet het al ter eeren Gods.

Voig: God groet u maget reine.

Ofte: Psalm 128 en 130.

Ofte: Vereende Nederlanden.

1. **W**ild iemand 't jok des Heeren /
Orpwillig op hem laan /

En leven tot zijn ere:

Den tijd die bied hem aan;

Ja schier tot elken stonde /

Zoo men daar wel op agt /

Kan tijd worden gebonden /

Op dagen en op nacht.

2. Al wat men met de handen /

Door werk verrigten zou /

Een Huisman op zijn landen /

Kan zijnen God in trouw

Wel dienen / en vereeren /

Als hy daar lust toe heeft /

Door 't neerstig mediteren /

Hoe 't uit Gods hand all' leevd.

3. Gaat hy zijn akker ploegen /

Of als 't ge-egget werd:

Hy denkt met ongenoegen /

Hoe zijn verwilderd heet

Gebroken diend te wezen /

Gelyk hy doet zijn land /

Op dat het woord des Heeren /

Ook daar in gyppe stant.

4. Gaat hy zijn akker zaaije /

Met tarw' of ander gzaan:

Op dat hy namaals maaije /

Het geen daar op zal staan;

Hy zal den Heer aansloopen /

't Land bogten met getraan:

Op dat zijn goede hope /
 Niet vzugt'loos zou vergaan.

5. Gaat hy zijn vzugten wieden /
 En zuiveren van 't onkruid :
 Wat zal hem dit bedieden ?
 Ik zal 't u leggen uit :
 Van kan hy daar uit leeren /
 Hoe dat hy 't zondig kwaad /
 Uit 't herte moeste weeren /
 Tot plaats voor 't godlijk zaad.

6. Gaat hy maaijen of snijden /
 En maakt de velden bloot :
 Hy denke in die tijden /
 Hoe God eens door de dood /
 Zijn leven zal afsnijden /
 Gelijk men doet het graan :
 Want niemand kan dat mijden :
 't Moet al dien weg inslaan.

7. Gaat hy zijn ſchooben dragen /
 En heeft hy vele vzugt :
 Zoo dat hy groot behagen /
 Daar in heeft met genugt ;
 Hy denke met verzugten /
 God heeft my wel bedagt :
 Maar waar zijn nu die vzugten /
 Die hy van mijn verwagt

8. Hy denke ook hy dezen /
 Daar 's nu mijn hope ſchoon /
 Die 'k langen tijd met vzezen /
 Verwagt hebt voor mijn loon ;
 Zoo zal de Heer ook 't herte /
 Dat nu hier treuren gaat /
 Verand'ren eens zijn ſinerte /
 In eenen blijden ſtaat.

9. Gaat hy zijn ſchooben menſchen /
 En beugen in zijn ſchuur :

Hy

Hy zal al straks bekenen /
 Dat hy na 't sterbens uur /
 Als zyn tijd is verloopen /
 Gerust ten grave zal gaan /
 Gelijk de hoorn hoopen /
 By hem werden gedaan.

Job 5: 25 en 26. Ook zult gy bevinden, dat u zaad menigvuldig wezen zal; ende uwe spruiten als het kruid der aarde..

Gy zult in ouderdom ten grave komen, gelijk de koorn hoop t'zijner tijd opgevoerd word.

Aanmerkinge op de Zecuwſche witte Boonen, zoo Hov als Veld Boo- nen.

Wois: Gy Kinders jong en stout.

1. **E**nzaam en wel gemoed /
 Ging ik door 't land pafferen /
 Om d'aliker brugten goed /
 Wat te bespeculeren:
 Ik zag hoe d'aard' haar schoot /
 Zoo middeſijk ontfloot /
 En aan ons ſchenkt het lieve brood.
2. Ik zag daar in het gaan /
 Daar ik bleef by ſtaan kykken /
 Een stukje boonen ſtaan /
 Zeer groen / in brugten rijkhe:
 Zp dwaiden om het hout /
 Met bogten menigbout:
 't Was alſ een bos in 't groene woud.

3. **D**e

3. De ſtokken / en het rijs /
 Waren geheel omweven:
 Een ider woud' om prijs /
 Zig na het hoogſte ſtreven:
 En als hy t'einde raakt /
 Al zijn z' al hoog geſtaakt /
 Hy dan nog nieuwe kronkels maakt.

4. Waar heen dug' / weeld'rig kruid /
 Blijft liever wat om lage /
 Wat loopt gy zoo hoog uit?
 Gy moegt 't u wel beklage /
 Want konk'er een orkaan /
 Der winden / op u aan /
 Die zal u haast te gronde ſlaan.

5. Daar op gy u vertrouwd /
 Dat is zeer haast bezweken /
 't Is zwak en hoozig hout /
 Dat ligtelyk kan breken:
 En ſchoon het hout blijft ſtaan /
 A vugten / bloemen / blaas /
 A kronkels / 't moet'er alles ſtaan.

6. Wat is dog van den menſch?
 Wat wild hy dog al maken?
 Nogtans / hadd' hy zijn wensſch /
 Hy kilom op 't hoogſte baken;
 Ja ſteekt hy niet den kop /
 Somtyds heel hooger op /
 Als boven 't hoogſte van den top?

7. Word hy niet onderſteund /
 Hy kan zig zelfs niet dzagen;
 En 't geen daar hy op leund /
 Dat zijn maar zwakke ſchragen /
 't Is rijkdom er en ſtaat /
 Daar hy zig op verlaat /
 Of op zijn kragt / die ligt vergaat.

8. Wanneer de Reer begint

Eng

Eens tegen hem te stormen /
 Door tegenspoedens wind :
 Van zijn 't maar aarde wormen ;
 Zijn roem die blugt al ras /
 Zijn rijkdom smelt als was /
 Zijn kragten bzeken als het glas.

VELD BOONEN.

Wois : Het was een fraay 'rijk borgers kind.

1. **D**En trots en groote weeld'righeid /
 Dedden my daar van heen blien ;
 Dies nam ik van haar mijn afscheid /
 En dagt / 'k zal na beneen zien /
 Begon het eens te waajen /
 Mijn hoofd begon te draijen /
 Die hooge dwaald /
 Zeer ligte daald /
 Als 't hoofd eens zwijmd of maald.
2. **I**k kwam tot aan een ander end' /
 Daar zag ik een stuk boonen /
 Die waren een voet hoog ontrent /
 Zijn buigten eben schoone ;
 Zeer ned'rig in het groejen /
 Maar mildelijk in 't bloeijen /
 Geen hout men vond /
 Dat daar in stond ;
 Maar kropen langs de grond.
3. **D**us preef ik haren goeden aard /
 En dagt ; deez' lage struikken
 Zijn beter voor een storm bewaard /
 Om die wat te ontduikken :
 Haar bloemen / bladen buigten /
 Zullen zoo ligt niet blugten /

Tot

Tot dat 3p zagt /
 Werden gebzagt /
 Daar men haar eens verwacht.

4. o! Ziele laat u herte niet /
 Te hooge zijn verheben /
 A ooge niet te hooge schiet:
 Wild na geen grootsheid streben:
 Houd u ned'rig en stille /
 En luisterd na Gods wille;
 Op hem maar leend:
 Houd u verkleend /
 Als 't kind dat word gespeend.

5. Bedenkt hoe dat den tollenaar
 Was ned'rig in zijn oogen:
 Die zig verneberd zal daar naar,
 Zig zelven zien verhoogen:
 Maar die zig zal verheffen /
 Een onweer zal hem treffen:
 Dus ned'rig zijt:
 In God verblijd:
 A lohn komt t'zijnert tijd.

Andere aandagt op de hov Boonen.

Dois: Het Nagtegaaltje kleine.

1. Ik wil na 't hooge zweben /
 En daar toe heb ik lust /
 Ik wil de laagte niet:
 In 't hooge is mijn leven /
 In 't hooge is mijn rust /
 De laagte mijn verdriet;

In

In 't hoog men Jezus ziet :
 In 't hooge zijn de zaken /
 De zaken die het hert /
 Op 't hoogst' kunnen vermaken /
 Wanneer 't hier bange werd.

2. 'k Zal my aan Jezus binden /
 Met liefde banden zoet /
 Zoo zal ik zeker gaan /
 Ik zal my om hem winden /
 Door het geloobe goet /
 Mijn streng'len vast daar aan :
 'k Zal onbeweeglijk staan :
 Want die op Jezus leunen /
 En aan hem vaste houd /
 Die hoevd geen sterker steunen /
 Maar leven onbenoutd.

3. Ik breeze voor geen winden /
 Door geen onguure lugt /
 Door stormen nog orkaan :
 'k Zal my om Jezus winden /
 Die sterke rotz niet blugt /
 Die altijd pal zal staan ;
 Daar houd' ik my vast aan /
 Laat komen / dat wild komen /
 Geschien / dat wil geschien ;
 Ik zal het zonder schzomen /
 En onbezweefd aanzien.

4. Laat lagelingen wroeten /
 Met die om lage zijn /
 Als molken in de aard :
 De hemelingen moeten
 Met die om hooge zijn
 Te samen zijn gepaard ;
 Kom Jezus / en verklaard
 't Bezigte mijner oogen /
 Op dat ik d'Heerlijkheid /

In d'hoogt' aanschoutwen moge /
Die gp daar hebt bereid.

Het Besluit.

Vois: Psalm 93. God regeerd, &c.

Oste: Al wat men hier in deze weereld ziet.

Ziet de Muzijk Kamphuysen. pag. 75.

1. **T**Erwijl ik hier in deze laagte woon' /
Zie ik in d'hoogt' mijn Jezus op zijn troon /
Wel op zijn troon: maar als voor my geslagt /
Oetwijl hp 't werk des lijdens heeft volbragt.
2. Mijn ziel begeertig na die zoete spijz' /
Hongerd na hem / om op een volle wijz' /
Een volle wijz' van hem te zijn verzaad /
Waarom mijn oog geduurig op hem staat.
3. Gelijk een Arend na het doode sneld /
Als hem den hunger op het hoogste kweld :
Zoo en begeerd mijn ziel ook anders niet /
Als Jezus / zoo men hem gekruicigt ziet.
4. Want zijne dood brengh my het leven aan /
Zijn vlees en bloed kan my alleen verzaan /
Waar door hp dan mijn ziele tot hem trekt :
En dus zo word ik met hem opgewekt
5. Ben ik dan met mijn Jezus opgewekt /
Als hp mijn hert en ziele tot hem trekt :
Hoe kan ik dan iets zoeken voor het mijn' /
Als al die dingen die daar boven zijn ?
6. O Jezus leid my dan op 't rechte pad ;
Brengh my na boven / want daar is mijn schat /
Kom Jezus grijpt my hp de regter hand /
Trek me om hoog / na 't Hemels vaderland,

Koll. 3: 1.

Koll. 3: 1. Indien gy den met Christus opgewekt zijt, zoo zoekt de dingen die boven zijn, daar Christus is.

Volle vaten bommen niet.

Wij: Ag Klarinde mijn uitverkoren.

1. **V**riend gy zijt te uitgelaten:
 Op verveeld u stadig praten /
 Met den mond / met den mond /
 Hebt' ook daar toe vaste grond?
 Waar de deugden binnen wonen /
 Moet men ook de daden toonen:
 Hoord en ziet / hoor'd en ziet.
 Volle vaten bommen niet.

2. Door den mensch is 't ligt te liegen /
 Maar wie kan den Heer bedriegen?
 Of je praat / of je 't laat /
 God die ziet hoe 't herte staat;
 Wie hem met den mond belijden /
 En zijn herte held ter zijden /
 Dat 's bedriegt / hoord en ziet.
 Volle vaten bommen niet.

3. Al u lezen / mediteren /
 Doet gy niet den Heer ter eeren.
 Dat is dog lieve maat /
 Al maar stoffe voor je praat:
 Om dat zoo te mogen kinnen /
 In 't gezelschap van de wijzen:
 Die gy dan alzo bespied.
 Volle vaten bommen niet.

4. Zingd gy liederen of psalmen /
 't Zijn maar uiterlijke galmen /
 Daar het heet / daar het heet /

Niet eens mee geraakt en werd:
 Gp vind geen vermaak in 't zingen /
 Van alleen tot t'oor te bzingen:
 't Is verdriet / maar ei ziet /
 Volle vaten bommen niet.

5. Zoo gp dikmaal gaat ter kerken /
 't Zijn maar uitterlijkke werken /
 't Is wel goed / dat j' het doet /
 Zoo 't geschied als 't wezen moet:
 Heeft je hert geen lust tot ſtigten /
 Of tot uwe Godsdienſt pligten /
 Dat geschied / zoo 't geschied;
 Volle vaten bommen niet.

6. 't Magtmaal word ook waar genomen /
 Zoo van kwaden als van bzymen;
 D'Quichelaar en d'Hypocrijt /
 Die zal ook al op zijn tyd /
 Deze monſtering paſſeren /
 En wel meest van diſcoureren;
 Maar ei ziet / maar ei ziet /
 Volle vaten bommen niet.

7. Geevd gp ook wat aan den armen /
 't Komt niet uit een regt ontſarmen:
 Heen ó neen / maar alleen /
 Om te doen gelijk 't gemeen:
 En dan zou je nog op ſtraten /
 Wel van uwe mildheid praten:
 Maar ei ziet / maar ei ziet /
 Volle vaten bommen niet.

8. Zoo gp eens opzegt bzyne /
 Ergens in 't gemoet zou home /
 Straks zoo is't / al verniſt /
 't Wanzigt als bedekt met miſt;
 Gp kund ook al ſtenen / klagen:
 Van u zielen ſtaat gewagen:
 't Schijnd al iet / maar ei ziet /

Volle

Volle vaten bommen niet.

9. Mond belyders' haar maar toonen /
 Als een dzooge blaaz' met boonen /
 Als een blaaz' / als een blaaz' /
 Redig / maar vol groot geraas ;
 Maar indienze vol van water /
 Is / dan maakste geen geschater :
 Daarom ziet / daarom ziet /
 Volle vaten bommen niet.

10. Want zoo haast gp van die brome /
 Alwen afscheid hebt genome /
 Toond g' u maar / zyt gp maar /
 Die gp van te boren waar /
 Straks ontballeit uw schijntappen /
 En dan gaanze u belappen /
 Daarom hoord / daarom ziet /
 Volle vaten bommen niet.

11. Gaat gp it goede hooglikcroemen /
 And're zullen 't roemen noemen /
 Maar in schijn / maar in schijn /
 Om in agtinge te zijn /
 Als maar beizers / en winden /
 Om haar oogen te verblinden :
 Want men ziet / want men ziet /
 Volle vaten bommen niet.

12. Daarom toond. in allen dezen /
 Altyd gelijc te wizen :
 Zyt gp boom / zyt gp boom /
 Houd u zeiben in den toom :
 Pronkt niet met u goede daden /
 Of gp zoudt u zelv verraden :
 Want gp ziet / want gp ziet /
 Volle vaten bommen niet.

12. Gaat in stilheid u verdecken /
 En aanziet het heil des Heeren /
 En gp zult / en gp zult /

Ook u ziele zien verbuld;
 Bid den Heer met innig wenschen:
 Klaagd aan God / en aan geen menſchen:
 Want gp ziet / want gp ziet /
 Volle vaten bommen niet.

14. Zingd een lobzang / maar in ſtilheid /
 Bid dat God u na zijn will' leid:
 Doet het niet / doet het niet /
 Dat het iemand hoord of ziet;
 Gaat in uwe binnen kamet /
 Daar bind gp u veel bekwaamer /
 Want gp ziet / want gp ziet /
 Volle vaten bommen niet.

15. Is uw ziel onſteid / t'ontrede /
 Als eens Anna's ziele dede /
 Heel bedroefd / heel bedroefd /
 't Is de Heer die u beproefd /
 Klaagd aan Eli niet u ſmerde /
 Opend God in ſtille' u herte:
 Want gp ziet / want gp ziet /
 Volle vaten bommen niet.

16. Gaat en leerd u Godsdiens pligten /
 Hebje ligt / ei laat het ligen /
 Maar u wagt / maar u wagt /
 Datje niet en word belagt;
 Datje door verwande winden /
 't Ligt niet nitgehuſt mengt binden
 Dan men ziet / dan men ziet /
 Volle vaten bommen niet.

17. Wld een ander niet beladen /
 Als ontbloet van genaden /
 Om dat hp / om dat hp /
 Juist niet zoo en is als gp:
 Want of 't ſchoon niet in den mond leid /
 Wie weet hoe het in den grond leid:
 Want gp ziet / want gp ziet /

Volle

Volle vaten bommen niet.

18. Ziet des Pharizeus byade /
 Ober ingeeeld' genade /
 Hoord dat ledig vat alom /
 Hazen / bonzen / bom / bom / bom :
 Hp was niet als and're menschen /
 Hp deed al dat God kon wenschen /
 Maar ei ziet / maar ei ziet /
 Volle vaten bommen niet.

19. Ziet den tollenaar daar tegen /
 Die bid / om genad' en zegen /
 En hp ziet / en hp ziet /
 Dat hp van zig zelf is niet :
 Die kan vol te rugge kommen /
 Als een vat dat niet kan bommen :
 Dus gp hier de waarheid ziet /
 Volle vaten bommen niet.

Den Evangelischen Zaaier, Matthei 13.

Wiss : Ziet , hoe veranderlijk zijn 's weerelds zaken.

1. **O** Nederland! wat greebd gp in deez' dagen /
 Al redenen om over u te klagen /
 A Heer verwagt vergeefs /
 De vrugten van zijn zaad :
 Dat hp van tijd tot tijd /
 Met neerstigheid en blijft /
 Tot u eigen profijt /
 Dus zaaien laet.

2. Waar binden in de kerk zoo goeden aarde /
 Die 't zaad des Evangeliums bewaarde /

Ja / waar iſt 't hert geſteld /
 En zoo 't behoord / bereid ?
 Om 't Euangeli woord /
 Zoo menigmaal gehoord /
 't Ontvangen zoo 't behoord /
 Tot bruikbaarheid ?

3. Het hert iſt als een weg / zoo baſt geſloten /
 Dies baat het niet al word'er 't zaad gegoten :

De duivel paſt'er op /
 Gelijk een vogel doet /
 Die ſtadig daar op loerd /
 En ſtill' zonder heroert' /
 Het zaad des woords wegboerd /
 Op ſtaande voer.

4. Een ander heeft een hert ('t iſt om te weenen)
 Als aarde die gemengd iſt met veel ſteenen /

Die 't Euangeli zaad
 Van 't Goddelijke woord /
 Ontvangen niet geneugt /
 En ongegronde vreugd /
 Maar werkt niet tot de deugd /
 Al ſchiet het voort.

5. Men hoord wel geern het woord van God ver-
 konden /

Om 't zoet beloofde / dat daar word gevonden :

o! 't Is zeer aangenaam :
 Maar 't zaad te haſtig ſchiet /
 Het kan wel ras opgaan /
 Men iſt daar in voldaan /
 Het word niet luſt ontvaan :
 Maar 't iſt all' niet.

6. Wie kan van zulken zaad ooit bruſt genieten ?

De wortel kan niet door de ſteenen ſchieten :

Dies iſt het op zijn beſt /
 Maar voor een tijd zeer kort /
 Wanneer de heete zonn'

Des

Des lijdens maar begon /
 Die 't haastig al verwon /
 Het zaad verdozd.

7. Wanneer de Heer zoud' schijnen eens verholgen /
 En tot een proeb / om 't woord ons liet verholgen /
 En door zijn albestier
 Ons bragt in zwaren dulk /
 Terstond vallen zo af /
 Gelyk een nietig kaf /
 Bloo hertig ende laf /
 Door 't ongeluk.

8. Hoe is ook 't hert al veeltyds onder 't hooren /
 Van 's Heeren woord / bezet met scherpe dooren :
 Waarom dit goede zaad /
 Door veel zorgvuldigheid /
 Ten onder woord gebragt /
 Verstikt word / en veragt /
 Verliezend' al zijn kragt /
 Van vrugtbaarheid.

9. De weerd kan / door overbloedig zorgen /
 Om schat en goed / dat goede zaad verwoelen :
 De rijkdom dezer aard /
 Die menigen verleid ;
 Maakt alles zoo verwerd /
 Verbult het gansche hert ;
 Dat 't alles vrugt' loof werd /
 Door d'idelheid.

10. Hoe klaagd den zaaijer over steden / dorpen /
 Dat zoo zijn zaad onnut word weggevoeren !
 Wat zal het einde zijn /
 Van zulk onvrugtbaar land ?
 Zoo lang onnut gebouwd /
 't Zal eens worden bequod /
 Als zwavel en als zout /
 Worden verbrand.

11. Ei geefv den zaaijer dan een goet genoegten ;

Laat d'akker van je herte wel dooyploegen /
 En bryken door de wet /
 Op dat de hardigheid /
 Door ploeg en door de Egg'
 Heel ſijn en effen legg' /
 En niet geliĳk een weg' /
 Gefloten leid.

12. Ruimd weg de dooynen / die het zaad verſtikken;
 Majd 's weerdſz zorge / die u kan verſtrikken;
 Bemind geen aardſche ſchat /
 Of rijkdom die vergaat /
 Zy iſ u hinderliĳk /
 Daar van iſ menig bliĳk:
 De weerd maakit niet rijk.
 Maar altijd ſchaad.

13. Daarom leg af all' overbloed van boofſheid /
 En alle zond' als een vuile godboofſheid:
 Ontvangt alſoo het woord /
 Dat in u word geleid /
 Als in een akte goed /
 Daar 't u zyn boordel doet:
 Zoo word u ziel geboed /
 Tot zaligheid.

14. Zoo kondt g' 't woord dan zonder hinder hooren /
 Wanneer het hert gezuiverd iſ te vooren:
 Dan zal het bygtbaar zyn /
 In meer / of minder maat' /
 Tot uter ziels behoud /
 Dierbaarder als het goud /
 Vonderd / of 't feſtigvoud /
 Da utwen ſtaat.

15. Og Heere! geeb dog utwen midden zegen
 Zaad by u zaad / maar geeb daat op den regen:
 Laat d'inbloed van u geeſt /
 Ons hert maken bekwaam;
 May zyn u akker werk;

Maake

**Maakt ons bygthaat en sterk:
Laat zoo uw' gansche kerk/
Prijzen uwen ~~DE~~ ~~HE~~ ~~RE~~.**

Het Gebed des Heeren.

Op zijn eigen vois.

Oste: Pl. 117. Gy heidenen loovd, &c.

Oste: Wat voerd de lieve Morgenstond.

Ziet de Muzijk: Lodestein pag. 1.

1. **O Onze God / gy zijt alleen /
Onz' Vader en ook anders geen /
Op zijn uw' kind'ren / door het regt /
Door uwen Zoon ons toegelegt:
Maarom gy ons / elk als u kind /
Zeer teeder in u Zoon bemind.**
2. **Daar 's nog een Vader op der aard,
Maar die en is geen noemens waard,
Den Paus van Roomen, die zig steld,
In uwe plaats, met geweld:
Hy is dog maar den Antichrist,
Die u de Oppermagt betwift.**
3. **Gy hebt in d'hemelen u troon:
Dat is de plaats uw' woon /
Van waar gy op der aarden ziet /
Begeerd / en allezing gebied:
Uw kind'ren roepen u daar aan /
Ei / wild haar bede niet afslaan.**
4. **Den Paus, en Roomse mogentheid,
Is maar een stoel der schad'lijkheid:
Die moeite digtet, na een wer
Van menschen slegt's maar ingezet:
Hy woond op aard' en heerscht als God,**

Dog

Dog voor u kind'ren maar een ſpot.

5. Uw naam ó Vader / heilig zij:

Elk van uw' kind'ren die belp /

Uw / almagt / wijsheid / goedigheid /

Beregtheid / en barmhertigheid:

Geef Vader / dat wy langſ zoo meer /

Steedſ leven tot uwes naams eer.

6. Den Roomſen Paus, hoe ſterk en kloek,

Zija name werde tot een vloek;

Hy zy die zone van 't verderv,

Daar niemand zielen trooft verwerv,

Geen waarheid is in zijnen mond:

Ag! werpt dat godlooz' hoofd te grond.

7. Uw koningrijke worde ſterk /

In ons / en in uw gansche kerk /

Dat wy elk als een onderdaan /

Altijd tot uwen dienſte ſtaan:

Tot dat wy uwe Majesteit /

Eens dienen in volkomenheid.

8. Maak 'sduivels rijke tot een ſpot:

Den Paus, en al zijn godloos rot:

Die zig tegen u magt aanſteld:

Al 't paaps en Jezuijts geweld;

Breekt haar raadſlagen, en haar werk,

Verloſt van dat gedrogt' uw' kerk.

9. Laat uwen will' geſchie'n ó Heer:

Niegeerd volſtrekt na u begeer:

Belijk u will' met alle kragt /

Ook in den Hemel word volbragt:

Maak ons zoo tot uw will' bereid /

Hier op der aard' in ned'righeid.

10. Den wille van het Roomſe beeft

Verideld die, door uwen geeſt:

Laat ons zijn wille tegenſtaan;

Hy leerd ons van u af te gaan:

En wie zig daar wat tegen ſteld,

Die

Die word vervolgd, met groot geweld.

11. Geebd ons / o Vader / geebd ons hooft;
Zonder uw' zorg' wy waren dood:
Geeb uwen zegen / bp al 't geen'
Wy van u hebben hier beneen:
Zegend al onzer handen werk:
Doed ons met nooddruft in dit perk.

12. Wy leven in een kwaden tijd,
Dat d'Antichrist ons zeer benijd,
Hy zou zeer geerne, zoo hy kond',
Het brood zelfs trekken uit onz' mond,
En breken ons des levens stav,
Hy wil ons alles nemen af.

13. Wy hebben vele schulden / Heer:
Bergeebsdse ons / tot uw' 'snaams eer/
Om 't bloed van Jezus / uwen Zoon:
Wascht ons van onze zonden schoon:
Want wy vergeben voor en naer /
Een iber onzen schuldenaar.

14. Dien, die daar wandeld in zijn schuld,
Den Paus, dien Antichrist, die zult
Gy eens verdoen te zijner stond,
Door 't wraak zweerd, Vader, van uw mond:
Om dat hy zig u tegensteld:
En schuld vergeevd, maar slegts om geld.

15. Wy agten zijn aflaten niet,
Die maar om groote winst' geschied;
Wy agten vloek nog zegening',
Nog donderend' bejegening',
Die hy van 't Roomse Vaticaan,
Als Blixemende laat uitgaan.

16. Laat ons niet boven onze magt /
Verzocht zijn van het boos' geslacht;
Wy kunnen / Heere / niet bestaan /
Zoo op een stap van ons zoud' gaan;
Wy zijn zeer zwak / ons' hand sterk;

Verloft

Verloſt ons / Vader / 't iſ u werk.

17. De duivel, en den ganschen hoop,
Der hellſche magt, iſ op de loop:
Een leger van ſprinkhanen, heeft
Het land bedekt, dat 't wonder geeft:
Vol Jezuijten over al:
En papen in een groot getal.

18. Verloſt ons van dat booze rot /
Maak al haar woelen tot een ſpot:
Zy ſteden 't geern al' na haar hand:
Zy deilen voor zig zelv ons land:
Maak ons dog ſterk in dezen tijd,
En overwinnaars in den ſtrijd.

19. Want gy zijt dog een magtig Heer;
Die alles doet na u beger /
Een Koning van een Koninkrijk /
Dat nooit en hadde zijns gelijk:
Al zy daarom de heerlijkheid /
En eeuwig lob en dank gezeid.

20. Daar tegen zal het booz geſpuis,
Voor u vervliegen met gedruis:
(Die u en 't volk van u verbond
Vervolgen) na der hellen grond:
In d'Eeuw'ge poel, als nu geroed,
Voor 't beeft, en voor den valſch propheet.

WELLUST.

Wijſ: Geevd een almoeſ aan een blinde-

1. **B**laad de welluſt niet dan zonde /
Hoe kan 't dan een Wel-luſt zijn?
Want / dat wel iſ / dat en ſonde /
Hooft aanhangen niet nog pijn:

Jet,

Het / dat wel is word geprezen /
 Hoe kan 't dan een wellust wezen /
 Die den mensche brengt in nood ?
 't Allen stonde /

Baardze zonde /

En de zonde baard de dood.

2. Laten wy 't eens zoo gaan stellen :

Laten wellust haren naam

Houden ; om dat zy opwellen ,

Het herte al te saam ;

Het een vuil hert zeer onreine /

Als uit een bittere fonteyne /

Die op 't hoogste is beroerd /

Dan blijft wellust /

Altijd Wel-lust /

Die den mensche staag verboerd.

3. Hoord den Heiland Jezus spreken /

Die zal onze scheidsman zijn /

Die het hert / vol booze streken /

Boozfeld / als vol kwaad benijn :

Al' het kwaad dat wy bedenken :

Al dat schaden kan / en krenken :

Overspel en hoerery :

Stelen moorden ,

Valsche woorden ,

Laster taal , en wat het zy .

4. Al' / die booz en kwade pecten /

Spuiten uit een kwaden grond /

En zy wellen op uit 't herte /

Zegd ons zelfs die waarheids mond :

't Is niet wel , alzulke lusten :

Nogtans kam m'er in berusten /

Wat het Wel-lust blijft voor al ;

Wel die mensche !

Die na wenschen /

Zulk eens overwinnen zal .

5. Laat

5. Laat ons met een ſtil bedaren /
 Na 't woord van den wijzen man,
 't Hert in zonderheid bewaren /
 Door al 't geen dat ſchaden kan:
 't Allertijd / avond en morgen /
 Boven al wat onze zorgen
 Op het naauwſt' van nooden heeft /
 Daar ontspringen /
 Alle dingen /
 Al wat in den menſche leeft.

6. Laat onz' luſten zijn genegen /
 Om met eenen baſten tred'
 Steeds te gaan in 's Heeren wegen,
 Laat onz' luſt zijn in Gods wet:
 Laat die wel-luſt ſteeds opbobb'len;
 Ja / ei laats'e vry verdobb'len;
 Laat die well' niet ſtille ſtaan:
 Laats' ontspringen /
 Want die dingen /
 Die zijn goed / en wel gedaan.

W E L L U S T is S N E L L U S T.

Wois: Niet verr' gelegen.
 Ziet de Muzikke H. Zweerds Gezangen, pag. 147.

1. **O**' Begte dwazen /
 Die zoo zeer na Welluſt ſtaat /
 Ja op ſchijnt'er na te razen:
 Hebje zulken luſt tot 't kwaad?
 Heb' een afkeer van het goed?
 Hoe! verkracht op u gemoed?
 Wat is Welluſt?

Maar

Maar een Snellust?

Als een voort gedreven bloed.

2. Als Snelle baren /

Gaan des weereids lusten heen:

Die u zeer plaizierig waren /

Laten u dan in 't getween:

Wellust is maar / als een uur /

't Haberouw van ew'gen duur;

Wat 's dan Wellust,

Meer als Snellust?

Korte zoetheid / lange zuur.

3. Al 't kort genoeg /

Dat men in de Wellust bind /

Baard een eeuwigduurend woegen /

Daarmen geen Genade bind:

Schoon men hier al lange leebd /

Wellust ons op 't laats' begeb'd /

Als Leeuwerken,

Op haar vlerken /

Snel en blugtig henen zweebd.

4. Wat is 't begeeren

Tot het leven van een vfaat?

Danffen / spelen / banquetteren /

In een ober groote maat' /

Op voldoet u lusten wel,

Maar 't vergaat al ras en Snel:

Dies is Wellust,

Niet dan Snellust,

En de nasmaak bitter sel.

5. Wat is 't begeeren

Na het vuile overspel?

En het schandige hoereren /

't Zijn Wellusten, maar niet wel,

't Is voor God een snood bedryb /

Zonde / tegen 'reigen lijv:

En met eenen /

A

Daart

Daart het henen /
Krijgt het grab tot een verblijf.

6. Wat zijn 't voor zaken /
Of men lekker drinkt / en eet ?
Maak het eens als Honing ſmaaken /
't Lekker is maar een hand breed :
Als 't is door de keel gegaan /
Is de ſmaak al ras gedaan :
Dies blijft Welluſt,
Aljd Snelluſt,
Zoo zy was van eerſten aan.

7. Een / der Profpheten /
Kreeg een boekje / met die laſt /
Wat hy 't zoude heel opeten :
Daar op heeft hy 't aangetaſt /
En hy at het na 't bevel /
En 't beviel hem wonder Wel
't Was in zijnen mond zeer zoete /
Maar die ſmaak verbloog al Snel.

8. Die honing ſmaake
Was maar voor een korte ſtond /
't kond hem maar zoo lang' vermaake /
Als het was in zijnen mond /
Als 't was door de keel gegaan /
In den buik / doe was 't gedaan /
Wat eerst zoet was /
Nu als roet was /
Bitter / en gansch ongedaan.

9. O bitt're zugten !
Die de Welluſt volgen na /
Wat haard gy een eenwig zugten /
Door een uurtje werelde maar ;
Zou dan zulken luſt Wel zijn /
Die ons brengt zoo ſnel in pijn ?
Heen / die Welluſt ;
Blijft maar Snelluſt ;

Snel

Snel in daad / en wel in schijn.

10. Wat zijn de drijven /
 Van het weeld'rig vlees niet zoet /
 Die de ziel al Snel vergibten /
 Maaken 't all' tot bitter roet ;
 Wellust, Snellust voor een poos ;
 Door een onrust eindeloos /
 't Zoud' mitsdezen /
 dwaasheid wezen /
 Die dien weg voor zig verkoos.

WELLUST, is SNELLUST, en KWELLUST.

Dois: Naboths Wijnberg was gelegen.

1. **Z**iet hoe lieflijk moet het wezen /
 Daar men met malhaar /
 Leefd in hede, buiten hreeze /
 Medzig en eerbaar :
 Daar men zig weet te vernoegen /
 Ider met zijn staat /
 En na alles weet te voegen /
 't Zp in 't goed' / of 't kwaad'.
 Daar me van geen afgunst weten :
 Daarme niemand krenkt ;
 Daar de hevde is gezeten /
 Die geen kwaad en denkt ;
 Daarme eendragt ziet hanteeren /
 En niet begt of kijbt :
 En Wellust, en kwaad begeeren /
 Uit de herten drijft.

3. Want daar Welluſt word gebonden /
 Daar iſ ſmert, en pijn:
 En z' iſ d'oorzaak van veel zonden /
 Hoe kan 't anders zyn?
 Hoord Jacobus dat gewagen /
 Met een klaar beſcheid /
 Als hy aan zyn volk ging brengen /
 En tot haar gezeid.

4. Mijne Broeders, van waar komen
 Oorlog', ende twiſt,
 Wat men zig niet in kan toomen?
 Zegd ook; van waar iſ't,
 Dat'er komen vegterijen,
 In zoo grooten maat?
 d'Een' brengt d'andere in lijen /
 d'Een zoekt d'anders kwaad.

3. Al die moeite, en onruſten,
 Komen hier van daan /
 Uit u eigene welluſten,
 Die zeer hooge gaan /
 Welluſt, en begeerlijkheden,
 Die gy willig lijd /
 Ziet / die voeren in uw' leden,
 Een geduur'gen ſtrijd.

6. o! Wat iſ de booze welluſt,
 Van een groote kragt!
 Daar zy dog maar iſ een kwelluſt,
 Als 't wel word bedagt:
 Kan men de begeerlijkheden /
 Niet al ſtrafs voldoen /
 't Zal terſtond in onze leden /
 Een misnoegen doen.

3. Achab hadd' eens luſt gekregen /
 In Naboths Wijngaard,
 Maar Naboth die viel hem tegen /
 Met redenen bedaard;

Maar

Maar de Wellust, die het herte
 Van Achab in nam /
 Ziet / die brenge hem nu in smerte,
 Hy word haastig gram.

8. En hy gaat zig nederleggen /
 't Alzigt ommegekeerd /
 Zonder nog al veel te zeggen /
 Om dat zijn begeert'
 Niet voldaan wierd te dien stonde;
 Hy was vol onrust,

Spijs' te nutten met den monde /
 Had hy gansch geen lust.
 9. En al heeft men al verkregen /
 't Geen' het hert' bekoozd' /
 Straks zoo hebje weer wat tegen /
 Dat je lust verstoord:

Als 't gewiss' begint t'ontwaken /
 Zoo zal met'er daad /
 Al die wellust, kwellust raken /
 Om 't bedrogen kwaad.
 10. Wie de wellust voed in 't herte /
 Doet een dwaze daad /

Want in haaste volgt de smerte,
 Wellust die vergaat :

Wellust, als een Rustelooze /
 Die mag booren gaan /
 Maar daar 's naauw een tusschen pooze /
 Kwellust ziet men staan.

11. Gelyk als twee Zusters leven /
 In een goed verstand;
 Alzoo gaan deez' beide eben /
 t'Zamen hand aan hand.
 In het Lachchen zal het herte,
 Zelve hebben pijn;

Zoo dat Wellust ende smerte /
 't Naaste maagschap zijn.

12. Haman roemde aan zijn vynden /
 Met een trotzen zin /
 Hoe de Koning hem beminden /
 Ook de Koninginn',
 Hy ging hem op 'r hoogſt' vertoonen /
 Zijn Rijkdom en ſchat,
 Daar toe tien levende Zoonen,
 Die hy by hem hadd'.
13. Hoogheid, rjkdom, en zijn kind'ren,
 Waren hem een luſt,
 Maar / hoor wat hem nu kwam hind'ren
 En hem brak zijn ruſt :
 't Was alleenelyk maar ditte /
 't Geen' hem maakte verſtoofd /
 Dat hy Mordechai zag zitte,
 Aan des Konings poort'.
14. Laat de Welluſt dan niet wellen :
 Houd het herte dicht /
 Dan zal kwelluſt niet meer kwellen,
 Immers niet zoo ligt :
 Laat ons Godes wet voor oogen
 Houden / dag en nacht /
 Dat die niet een ſtadig poogen /
 Dan ons werde betracht.
15. Laat ons (als Joſeph eens dede,
 Als hy op een tyd /
 Door de welluſt wierd beſtreden)
 Nemen geen reſpijt :
 Zeggen ſtraks ten eerſter ſtonde /
 Zonder lang' beraan /
 Zoud' ik zulk een grooten zonde,
 Tegen God begaan?
16. Laat ons tegen all' die ſtreken /
 Nemen vaſt beſluit /
 En tot elk van die gebreken /
 Zeggen / **HEENEN UIT;**

Laat

Laat ons dat met God beginnen /
 Van zal hy zeer sterk /
 Geven / dat wy overwinnen /
 Door zijn medewerk.

Het onkruid des Akkers

Matth. 13:24 — 30.

Wolfs: O paris wreed.
 Ziet de Muzijk Wits Gezangen, pag. 272.

1. **H**et koningrijk der hem'len / op deez' aarde /
 In zijnen lagen staat /
 Dat is gelijk een mensch van goeden waarde /
 Die zaaide zijn goed zaad:
 Al op zijn land / en toebereiden alker:
 Maar hy wierd bedrogen / want
 Het volk en bleef niet wakker.
2. Als zy geheel in slaap waren gekomen /
 D'een' meer en d'and're min /
 Zijn bland heeft zijn slag ook waargenomen /
 En zaaide midden in
 Het goede zaad / veel onkruid om te schaden /
 En na deze booze daad
 Zoo ging hy weer zijn paden.
3. Als het daar na tot kruit was opgeschoten /
 En elk zijn vrugt voortbragt /
 Zoo heeft het haast de dienstknechten verdoeten:
 Want 't onkruid ook al zag
 Onder de tarw' zig straks kwam openbaren /
 Wies't de knechten t'zaai goedddagt /
 Dat zy 't niet zouden sparen.
4. Daarom was 't dat zy daadlijk benen gingen /
 Tot

Tot haren Heere goed :

Berkondigden hem alle deze dingen /

Braagden op staande boet /

Hebt g' niet Heer / goed zaad gezaaid heel rond uit ?

In uw akker over al ?

Dan waar komt dan dit onkruid ?

5. Hy zeit tot haar / een zoer viandig mensche /

Die heeft dit stuk gedaan :

De knechten zeggen (wijl g' 't anders wensche /)

Wild g' dan dat w' gaan

Bergaderen het onkruid / en uitlezen ?

Ziet / w' wagten maar het woord /

Neen / zegt / hy laat 't maar wezen.

6. Op dat g' / als g' 't onkruid zoud' vergad'ren /

(Dat meer moet zijn ontdekt)

De goede tarw' (by na gelijk in blad'ren)

Misschien niet uit en trekt :

Laatse te samen tot den oogst opwassen.

Dan geef ik de majers last /

Om naauw daar op te passen.

7. Dan zal ik maar sprekken met vollen mond uit /

Dat iber een het hoozd /

In 't openbaar ; vergaderd eerst het onkruid /

Dan 't oost / west / zupd / en noozd :

Bind het te saam in buss'len met u handen /

Want het is maar slegts bekwaam /

Om 't zelbe te verbzanden

8. Maar 't goede zaad of tarwe brengd te samen /

Te samen in mijn schuur /

Op dat geen kwaad haar enigzins toekwame /

Dit 's nu haar rustens uur /

Dit is het graan / daar in hebb' ik behagen /

't Onkruid zal door 't vuur vergaan

Hier zal ik zo:g' vooz dzagen.

Verkla-

Verklaringe van het voor- gaande.

Dois : Revelle vous.

Oste : Hoe zoete zingt'er dat Nagtegaaltje.

Oste : Nerea schoonste van u gebuuren.

1. **C**hristus de Heer / en 's menschen Zone /
Heeft zelf een akker toebereid :
En als hy eens daar op kwam wone /
Heeft 't goede zaad daar in gespreid.
3. **H**y heeft de weerd 't allen kanten /
Met kind'ren van zijn geest'lijk rijk /
Door hem / en door zijn predikanten /
Bezaaid / beplant / zeer neerstelijk.
4. **D**en duivel / vader van de booze /
Dien viand van het Gods geslagt /
Heeft dezen akker / met godlooze
Bezaaid / als met onkruid veragt.
4. **G**ods knechten staander in verwonderd /
Zy vragen na zijn will' en raad :
Zy meenen / 't moet zijn afgezonderd /
Eer 't goede door het kwad' vergaat.
5. **H**een / zegt de Heer / hoe kan dat wezen ?
Dit staat dog niet in uwe magt /
Het goede uit het kwad' te lezen /
Door dat den oogst zal zijn volbragt.
6. **O**p moegt / door al te drif'te blijken /
Mijn kinders somtijds schad'lijk zijn /
Wijl zy al vele malhaar gelijkken /
Laat deze zorge maac aan mij.
7. **E**n laatse maar te samen wonen /
Zoo lang de weerd zal bestaan :
Dan zal ik openbaar betoonen /

Hoer 't met die beide zal vergaan.

8. Mijn Engelen / die my dan zullen
Als maaiers dienen / zoo 't behoort :
Zullen mijn woord / en raad vervullen /
Om 't onkruid eerst te brengen voort.

9. Dan zal ik mijn gezanten zenden /
Mijn Engelen met volle magt /
Op dat van alle 's weerd's enden /
Het booze werde te ſaam gebragt.

10. All' die in ergeriſſen leven :
All' die haar ſteeds in zonden boen :
All' die tot boosheid zig begeben :
All' die de ongeregtheid doen.

11. Die worden dan van mijn verſchoben :
Om al te ſaam gelijkkerhand /
Te werpen in een heeten oven /
Die daar van vier en ſolphor brand

12. Daar zullen zy met eeuw'ge ſchanden /
En afgrijſingen / ende ſmaat /
Het weenen / en knerſſen der tanden
Betreuren haren jammer ſtaat.

13. Maar 't vroom geſlagte zal dan blinken /
Gelyk de zonne aan 't firmament /
In 't rijkke dat ik haar dan zal ſchinken /
In eeuwigheid en zonder end'.

14. Geloofd dit vaſt / o! al die leven /
't Is waar / ja zeker en gewis /
Dit heeft ons Jezus zelve voorgelchreven /
Die zelve den mond der waarheid is.

Aan mijn zeer goede en getrouwe
Vriend en Konfrater.

ABRA-

ABRAHAM SCHOE,

Schoolmeester en Voorzanger tot
KOUDEKERK, in zijn laatste
ziekte.

Dois: Zoet gezelschap dat met my.
Ziet de Muzijk, Lodestein, pag. 87.

WEERDE VRIEND.

1. **D**oe ik lefmaäl by u was /
Ik kwam het wonder w i te pass' /
Om mijn pligt aan u te tooneu /
Al hebb' ik het niet gedaan /
Maar gy zult my ligt verschoonen /
Al kom' ik wat agter aan.

2. Vriendschap houden met verstand /
Door een zoeten liedden hand /
Dat doet vrienden / vrienden blijven /
En menr denkt om nijt nog haat ;
Liebde doet den haat verdwijven :
Want de liebde denkt geen kwaad.

3. Ag / wat hebb' ik lang' getragt /
En verlangende gewagt /
Om nog aan u huis te wezen /
Eer gy uit deez' weerd scheid ;
Want ik was altijd in vreezen /
U vertrek na d'eeuwigheid.

4. 'k Weet wel dat de snelle tijd /
Ook zeer haastig henen glijd :
En dat niemand dag nog uure' /
Van zijn leven zeker heeft ;

Maar

Maar de dood elk moet bezuure /
Schoon men hier al lange leebd.

5. 'k Wiſt ook / dat uw' aardſche hutt' /
Zeer beweegd word / en geſchudd':

Zoo dat die al oogenblikken /
Schijnd te nepgen tot den val ;
Als die koning der verſchrikken /
A ziel doen verhuizen zal.

3. En die jaren / die gp reed' /
Hebt geleebd / getuigen meed'
Dat het uurglaſ van u leven /
Nu eerlang' zal ſtille ſtaan :
Zelig ! dien het word gegeven /
't Eeuw'ig leven te ontvaan.

7 Laat dan vriend / onz' vriendſchaps band /
Tot den einde zijn konſtant :
Op waard d'eerſte die ik kende /
Als ik in dit Eiland kwam ;
En in wien ik tot den ende /
Altijd mijn genoeg' nam.

8. O Wat is de liebd' een zaak !
En de vriendſchap groot vermaak :
Die twee vrienden t'zaam genieten /
En van elk wel word gemeend /
Wie zoud' zulki een heugd verdzien /
Die met God zelv' is vereend.

9. Het geloob' en hope t'zaam /
Zijn ook deugden groot van naam ;
Dag die zullen niet beklijven /
Maar op 't einde leid' vergaan /
Daar de liebd' altijd zal blijven ;
En in eeuwigheid beſtaan.

10. 'k Wens u dan / mijn herten vriend /
Zoo veel zegen als u diend /
Om de liefde te beminnen /
Die beminnens weerdig is :

Laat

Laat ons dit van God beginnen /
 Van en lieven wy niet mis.

11. God die zo ons' grootste schat /
 Die ons eerst heeft lief gehad ;
 En hy stelde die ten toone /
 Allesins in 't openbaar /
 Door het schenken van zijn Zone /
 Aan ons tot een Middelaar.

12. Jezus / zo ons meerder waard /
 Van al 't zienlijk op deez' aard ;
 Die zig zelve heeft gegeven /
 Door een enk'le liefde drijbt.
 Tot een losgeld / ons ten leven /
 O Wie kend'er grooter gibt ?

13. Groter gibt en is'er niet /
 Goit van sterb'lijk mensch geschied ;
 Wie zal Jezus dan niet agten /
 All' zijn lievd' en vriendschap waard ?
 Hem met ziels / en lichaams kragten /
 Negt te lieven na den aard ?

14. Laat ons lieven onbebreefd /
 Hert'lijk / God de heil'geest :
 Van den Vader ons gezond ;
 En door Jezus ons bereerd :
 Die de kwijtscheld onzer zonden /
 Aan ons' ziele appliceerd.

15. Die na zulken liefde haakt /
 O ! Die liefde is volmaakt ;
 Van en kan 't niet anders wezen /
 Of wy zullen alzo voort /
 Onze broederen by dezen
 Ook lief hebben / zoo 't behoort.

16. Hoe 't dan zo / of niet en zo /
 Laat ons' aardsche hutt' dan by
 Schudden / ja geheel verballen :
 Ja vermalen heel tot gruis /

• ! We

o! We agten 't niet met allen /
Want wy wagten beter huis.

St. Laurens den
10 April 1734.

UE. Vriend;

ADRIAAN de VIN.

Aan den zelven

M^r. ABRAHAM SCHOE.

Vriend te wezen maar in ſchijn:
Agte ik geen vriendschape zijn /
Regte vriendschap / die beſtaat /
Niet in ſchijnen / maar in daad;
Vriend in voorſpoed / en in nood /
Vriend te zijn / tot aan de dood:
Vrienden worden maar bekend /
Als men komt in zwaar' elend:
Vriend te blijven / zonder twiſt /
Schoon zijn vriend zig eens vergiſt:
Tafel vrienden / zijn maar niet /
Wat maar om de ſmaet geſchied:
Vrienden ſpijz' iſ haast gereed /
't Geen een regte vriend wel weet.
Wat diend hier nog meer gezeld?
Alles in opzeggigheid /
Met een toegenegen hert /
Vriendschap onderhouden werd.
Van zijn vriend niet veel gepraat /
Met een ander / die hem haat:
Zoo men in diſcourſ geraakt /
Niet veel prijzen / niet gelaakt.

Vrienden

Vrienden by malkaar pzezent /
 Zijn malkaar als vriend gewend :
 En een vriend / vertrouwd een vriend /
 Als hy hem van raad bediend /
 Spreekt een vriend een heim'lijk woord /
 Daar het niemand anders hoorde /
 Van zijn vriend / dat blijft dan daar /
 Tusschen beide vrienden maar ;
 Zoo een vriend zig heeft misgaan /
 En zijn vriend die spreekt hem aan /
 In liebd' en voorzigtigheid /
 Van toond hy geen kwaad bescheid :
 Maar bedankt altweer zijn vriend /
 Door zijn raad hem toegediend /
 En hy zal zijn fouten kwaad /
 Beteren na dien goeden raad.
 Dus zullen in daad en schijn /
 Vrienden altijd vrienden zijn.

Wild men nu hier van nog meer ?
 Laat het alles zijn tot eer
 Van den Heere onzen God /
 Die een beinzend vriend bespot /
 Die de vriendschap van den Heer
 Zoekt / moet zonder beinzen / weer
 Hem beinimen / niet een hert'
 Dat oppegt bevonden werd :
 Hy eischt onze liebd' alleen /
 't Hert voor hem / en anders geent :
 Beteld' / zond' en pdelheid /
 En al wat ten kwade leid /
 Wil hy dat men weigerd 't hert'
 En 't aan hem gegeven werd /
 Hy beinnd hen / die de trouw' /
 En de waarheid onderhont :
 Die niet een volkommen greef /

Hem

Hem bemind / en diend / en breeſd /
 En het geen de Heer beloofd /
 Aan ons / mag wel zijn geloofd :
 Want hy iſ een trouwen vriend /
 Die hem liebd / en eerd / en diend :
 Al het geen' hy ons toezeid /
 Beſtigt hy in eeuwigheid.

St. Laurens den
 10 April 1726.

ADR. de VIN.

Op een Uiltje, vliegende in de keer- ſe; met aandagtige aanmerkingen op het zelve.

Boek: Pl. 24. De aard is onzes God voorwaar.
 Oſte: Wat bind my langer op deez' aard'.
 Ziet de Muzijk, H. Zweerds Gezangen pag. 61.

1. Ik was leſt eens / ik weet niet hoe /
 Van een'ge bezigheid wat moe /
 Dus ging ik by mijn heerd wat ruſte :
 Ik ſlak mijn bier en heerſ aan byand /
 En 'k nam een boekje in mijn hand /
 Om iets te lezen / 't geen my luſte.
2. Ik hadd' vermaak in 't geen ik laſ :
 Maarom ik wat aandagtig was /
 Als of ik maar alleen in huis waar :
 Ik dagt om vouto / nog kinders niet :
 Nog iets wat op de ſtraat geſchied :
 En ziet / ik hoorde een geruiſch / daar.
3. Mijn aandagt was in haſteweg /
 Ik hadd' geen reden nog beleg.

Ik

Ik meend' my iemand kwam bedrogen /
 Ik heek / en heek straks om end' om /
 En doe vernam ik het gebrom /
 Een uiltje kwam om 't hoofd my blieden.

4. Het hadd' de keers in zijn gezigt /
 Het hadde groot vermaak in 't ligt /
 Het vloog daar heenen / zonder schromen /
 Het vloog al rond en om den brand /
 Na d'een' en dan na d'and're kant /
 En is doe weer by my gekomen.

5. Het vond ook hier maar weinig rust /
 Het kreeg al weder nieuwe lust /
 Het keers'igt schijnd hem fraai in d'oogen :
 Het beesje neemt een stout bestaan /
 Het neemt zijn vlugt / en bliegt regt aan
 De blam' / waar door het werd bedrogen.

6. Ik dagt / wel dartzel / weeld rig dier /
 Hoe speeld gy dus ontrent het vier ?
 Gy breeft geen pijnkel of gebaren :
 Het op het einde van het spel /
 Houd op / houd op ; bedenktje wel /
 Of 't zal zeer ligt de dood u baren.

7. Belijk wel eer de boschgod pan /
 Dit nieuwsgier 't eerste vier began
 Te nad'ren / en met lust 't aanranden :
 Hy vatte 't vrolijk in den arm /
 Maar ziet / het werd hem haast te warm /
 Dies hy zig zelv' begon te branden.

8. Zoo was 't ook met dit diertje : want
 Zijn eene vleugel werd geband ;
 't Vald in de keers en blijft wat hangen ;
 Door 't worstelen / ontkomt het weer /
 Dog 't neemt een vlugt bliegd eben zeer /
 Tot dat het eind lijk werd gebangen.

9. Zijn beide vleugels / en zijn lijf /
 Zijn door zijn derteljk bedroft /

Zeet haast gekomen ten verderbe:
 Hier was geen uitkomst voor dit beest/
 Maar 't gav (of 't wild of niet) den geest/
 En 't moest aldus met pijn ſterben.

10. Ik merkte 'top van eerſten aan;
 En dagt/ hoe wil dit ſpel u gaan/
 Zoo gp eens in de blamin' zult komen?
 Op eind u bzeugde met veel pijn.
 Ik nam 't ter hert' en hebb' voor mijn/
 Daar mit een leering aangenomen.

Aanmerkinge op het voor- gaande.

Dois: Pf. 107. Wild God lov en eere geven.

Oſte: Rein maagdeken met eeren.

Oſte: Van Helena.

Ziet de Muzijk, Wits Gezangen, pag. 169.

1. **G**M/ die de aardſche zaken/
 Zoo hertelyk bemind:
 En na een dwaas vermaken/
 Zoo zeer begeerig bund/
 Op/ die de zonde doet/
 Met luſt/ en groot behagen:
 Het einde zal en moet/
 Met ſmert den laſt ook dzagen.
 2. Al ſchijnen 'tweevelds luſten/
 Zeer fraai in u gezigt:
 Op meugd daar met in ruſten/
 't Is een bedrieglyk ligt:
 Op vlieg met groot geſnor/
 En veel getuſch daar henen/

Tot

Tot dat uw' seigd verdor;
En u kragten verkleenen.

3. De Satan steld de zonden/
U zoo vermaak'lijk voor/
Dat gp tot allen stonden/
Dem blegd / als om het oor/
Wp u is rust nog stilt' /
Niet als een godloos woelen;
Of God u somtijds wild /
't Een weinig doen geboelen.

4. Gp leerd wel eens wecomme /
En 't schijnd / het is u leed:
Gp zijt als in een droomen/
't Is / of gp niet en weet/
Wat u te doene staat /
Maar ziet / u zondig leven
Daar zoekt gp weder haat' /
Daar heen word gp gedreven.

5. Het zoet / en lievelijk blikken
Der zonden / in u oog/
Verhinderd u van 't schrikken /
Zoo gp daar diep in vloog:

Gp denkt; het zal wel gaan/
't Is u een groot vermaken /
Dies strevd gp weder aan /
Tot gp de blamun' komt naken.

6. De weerd kan u lokken /
Met 't lievelijk gezigt:
Gp word daar door getrokken /
Als door een dwaalend ligt /
Daar gp zeer snel na blegd /
En grijpt met beid' uw' handen /
Maar weet niet / datze negd /
En u maar zoekt te banden.

7. Ja / alle beid' uw' vleug'len /
Van lichaam en kan ziel /

Die wild gp met beteng'len /
 Op datſe u weerhiel /
 Tot gp met herten leed /
 Gevoeld / tot uwer ſchanden /
 Dat u haar blaſſen heet
 Beheel / en al verbzanden
 8. Daar gp zoo ſnel en blugge /
 Zoo dactelyk na vloog /
 Zond dit u nu te rugge?
 Met een medoogend oog;
 Maar neen / het houd u baſt /
 Hier moet gp blijven hangen:
 En zult tot uwen laſt /
 Du uwen loon ontrangen.

9. Gp waard niet dzyt'ger herten /
 Op dit plaizier gezet:
 Maar nu baard het u ſmerten!
 De zonde iſ een net /
 Een dwaalkeers' voor 'tgezig /
 Dat liſtelyk kan vangen /
 En dieze volgd / zeer ligt
 Daar in kan blijven hangen.

Andere aandagt op het zelve.

Dois: o! Schoonſte jonge maagd.

1. **W**at iſ u / o mijn ziel /
 Dat gp zoo ſtil hond wezen /
 Wat iſ't / dat u weerhiel?
 Hoe! zit gp nog in vzezen?
 Hoe lange nog na dezen /

Zij

Zijt gij nog zoo houd a gij ps?
 Daar u Jezus zulke stralen
 Van zijn lievd' op u doet da en /
 O Mijn ziel /

O Mijn ziel ziet het eens in /
 En toond hem wedermin?

2. Hy is u tot een licht

In duisterheid / gegeven :

Een lievelijk gezicht /

Daar in gij vind het leven ;

Zoud gij voor hem nog beven /

Daar hy niemand doet geen leed ?

Ziet / hy staat met opene armen /

In hem kond gij u verwarmen ,

Blieg maar heen /

Blieg maar heen / en vat hem aan /

Hy zal u niet versmaan

3. Maak bij een stil geruisch /

Met zugten / en gebeden :

Een geestelijk gedruisch /

Werd van hem wel geleiden :

Ei / blijft niet hier beneden /

Blieg al heen / en wederom :

Laat zijn liefde vuur u naken /

Dat gij ook in liefde meugd blaken /

Hy is weerd /

Hy is weerd / in daad en schijn /

Van u bemind te zijn

4. Die 't licht des levens ziet /

Die kan zig niet vermijden :

O Ziel / zult gij dan niet /

Nu / ten bewaaren tijden

In hem u niet verblinden

Die zoo gansch begeerlijk is ?

Wilt u hert aan hem verpanden /

Al zoud' g' in die blamm' verbyanden /

Lieve ziel /

Lieve ziel / ei treed maar aan /

Waar toe lang ſtil geſtaan ?

5. Maar heid ! my dunkt / dat ik

A eenmaal hoorde klagen /

'k Hebb' eens een oogenblik

Ervoeld zijn liefde blagen :

Ik durv' het niet meer wagen :

Want mijn vleug'len zijn te kort ;

D'Hope ſchijnd by na verdweenen /

En 't geloove is haast heuen /

Dies ik wagt /

Dies ik wagt / een tijd voor mijn /

Dat ik zal blugger zyn.

6. O Ziel geen tijd verlet /

Hoe ! zoud gy langer toeben ?

De vreez' ter zijden zet /

Waarom zoud g' u bedroeven ?

Kom / wild het weer beproeven.

Laat dat heerlijkhe ligt

A Zoo weerdig zijn bevonden :

Al wierd gy daar in verſonden :

Al wierd gy /

Al wierd gy / wanneer 't zoo kwam /

Met hen maar eene vlamm'.

7. O Jezus / doet my nu

In uw' keud' ontvanken :

Og ! dat mijn ziel van u

Zoo becl-wierd toegeschanken /

Dat ik / in heide dzonken /

Anders geen vermaak en vond ;

Mogt uw' liefde my vertieeren /

O Dan had ik mijn begeeren /

Og hoe ſchoon !

Og hoe ſchoon / en wonder zoet /

Schijnd my uw' liefde gloed !

8. O Za

8. **ô Zalig / eeuwig ligt /**
Wie zoude u niet minnen?
Wat lievelijk gezigt /
Laat ik o! Heer gewinnen;
Met d'heil'ge Seraphinnen /
Branden in een liefde gloed :
Jesus / ik alleen verkieze /
'k Wil my heel in hem verkieze /
Op dat ik /
Op dat ik / ten eeuw'gen dag'
In liefde branden mag.

9 **ô Kragtig liefde werk!**
Die u geboeld van binnen;
De dood is niet zoo sterk;
Wat kan u overwinnen?
Op dzingd mijn hert en zinnen
Ag / wie kan u tegenstaan?
Laat vry al de waterstroomen /
In een order t'samen komen /
't Is all' niet /
't Is al niet / en ongeagt /
By dezer liebdens kragt.

10. **De lievd' is als het gub /**
Zoo hard / en sterk in kragten;
Schoon iemand alles gab /
Wat men ooit kan verwagten /
Ik zoud' het al veragten
Wat de weereld hier verschaft;
'k Wil in liebdens vuur'ge kolen
Met vermaak wel eeuw'ig dolen;
Kom / mijn Heer /
Kom / mijn Heer / en wacht niet lang /
Ik ben van liefde krank.

2. Korinten 5. vers 15
 Want de liefde Christi dringt ons

De Heere verwijt den zon- daar zijne ondankbaarheid.

Wijſ: Gy kinders jong, en ſtout.

1. **W**at is u / menſchen kind /
Dat gy u booze wegen
Zoo ſtadig nog bemind?
Hoe is't met u gelegen?
Daar ik van eerſten aan
Aan de hand deed gaan /
o! Menſch, wat hebb' ik u gedaan?
2. Kom / ſield u / ende zegt /
Daar heeft het ooit gebleken /
Dat ik u dreed onrecht /
Dat gy zijt afgeweken?
Kom / ſield u digte by /
Betuigd vry tegen my,
Waar in dat ik u moei'lijk zy.
3. Ik hebb' u nooit geen kwaad /
Maar alles goeds bewezen:
Uw' hert eens openſlaat /
Daar zultje 't zelve lezen:
Hoe dat ik menig jaar /
A hield in mijn bewaar /
En u geredd' uit veel gebaar.
4. Hebt gy u ongeluk /
Soms tijds eens moeten dragen /
Wanneer gy kwaam in druk /
Zoud gy daar over klagen?
Als u iets kwaads kwam aan /
En kond' gy 't niet verſtaan /
Dat gy u zelv. dit hadd' gedaan?
5. Het is uw' boosheid ſnood,

Die

Die u nog zal kastijden :
 Uw' afkeeringen groot /
 Zullen u straff' doen lijden :
 Mijn woorden niet en miss' /
 Weet dan , en ziet getuig /
 Hoe kwaad , en bitter dat het is.

6. Dat gy my , uwen God ,
 Zoo schandig hebt veriaten :
 En mijn heilig gebod
 Altijd wild blijven haten :
 Gp toond u daar van schu /
 Van eersten aan / tot nu /
 En mijne vreez' is niet by u.

7. Nog eventwel zegt gp /
 (Om dat ik ben geduldig)
 Ik ben van zonden vry ,
 Zeker , ik ben onschuldig ;
 Het is geen straffens weerd ;
 Zijn toorne my niet deerd ;
 Z' is immers van my afgekeerd.

8. Waaromme dan / wild gp
 Met my twisten / op heden ?
 Gp hebt dog tegen my
 Een hoogsten overtreden :
 Ik zal met u in 't regt
 Treden / om dat gp zegt
 Ik hebbe niets gedaan onregt.

9. Ik zal 't u toonen klaar /
 Dat gp u hebt bedrogen ;
 En als een leugenaar ,
 Hebt tegen my gelogen ;
 A hope zal wegblijen :
 't Vertrouwen boven dien /
 Als gp die zult verwerpen zien.

10. Wild gp dan nog voortaan /
 Tegen my blijven worden ?

Wilt g' geen kwaad afſtaan?
 Zoo ziet, en hoord de roede,
 En wie die heeft beſteld;
 Tot g' eens met geweld/
 In toorne word ter neer gebeld.

Den Zondaar geraakt zijn- de word verlegen.

Dois: o! Zion mijn Vriendinn'.

1. **A**mp! hoe is mijn hert?
 Geperst/ door angst en ſmert/
 Met droefheid ingenomen!
 Waar mee zal ik den Heer,
 Te gemoete mogen komen,
 Om te verzoenen weer?
2. Waar mede kom' ik tot
 Dien alderhoogſten God,
 Om my voor hem te bukken?
 Wat offer zal ik doen/
 Op dat het my moog gelukken/
 Mijn ſchade te vergoën?
3. Zoude dien grooten Heer,
 Wel hebben een begeer,
 Aan duizenden van Rammen?
 Zoud zijne toornigheit/
 Door Brandoffer vlammen,
 Niet worden neergeleid?
4. Hoe ben ik vol onrust!
 Zoud God niet hebben luſt;
 Zijn gramſchap af te bidden/
 Zoo ik hem kwam t'gemoet,

Met

Met tien duizend oly beeken?

Kan 't daar mee zijn geboet?

5. Zal ik mijn eersten Zoon,

Of dogter, mogen dôôn,

En voor mijn zonden geven?

Eischt Heere / watse wild /

Als mijn ziels maar mag leven /

Ik zal 't je geven / mild'.

6. Og Heer ! hebt dôg geduld /

Mijn God, ik lieve schuld /

Mijn zonden ik beklage ;

Zij zijn mij tot een last /

Deel te zwaar voor mij om dragen /

Ik ongelukkig gast !

7. Ziet mijn elende aan /

Waar henen zal ik gaan ?

Waar heen' zal ik mij heere ?

Zoo ga met mij in 't regt

Eens wild treden / o ! mijn Heere /

Mijn schuld daar openlegt.

8. Wijsd mij een middel aan /

Hw' gramschap te ontgaan /

Ag / ik ben t'enden rade !

Zoo ga van sonden aan /

Mij niet haastig toond genade /

Zoo is 't met mij gedaan.

De Heere komt den Zon-
daar te gemoete, en bediend hem
van raad, met toezegginge van
genade, op voorwaarde van be-
keeringe.

Wol :

Dois: Venus mind Adonis.

Ziet de Muzijk, Bellerophon, pag. 197.

De Heere ſpreekt.

1. **D**at hoor ik gerugten /
 Dan / die na my vragten;
 Daar hoor ik een zugten /
 Ja immeren / en ſlagen;
 Ik hoor een ſtemme van geweën /
 Smeekingen / en van gebeën /
 Van die / die der zonden vragten /
 Bitter vallen in 't gemeen.

2. **M**enſch / wat komje vragten?
 Hoe gy zult in vrede
 Op kommen behagen?
 't Is al lang geleden

U zoo menigmaal gezegt,
 Wat dat god is, en opregt:
 't Zijn geen uitterlijkke zeden /
 Als gy my voor oogen legt

3. **W**at zoud' ik begeeren?

't Zijn geen offerhanden

Die in 't vier vertceren /

Of tot aſſchen vanden:

'k Eſch geen dood van menſch nog beest

Maar doet regt, met uwen geest:

Haat de zonden / die u ſchanden

Mandoen / en mijn name vreed.

4. **H**oud n steeds weldadig,

Wild in lievdén hand'len:

En voor my geſtadig

Ootmoedelijk wand'len:

Laat het kwaad, en doet het goed,

Zoekt altijd den vrede zoet.

Goeid / als telgen van amand'len /

In

In de deugd / niet rein gemoed.

5. Og of gp dit leerde!

Lusterd na mijn woozden

(o! Gy afgekeerde)

Zoo het wel behoorde /

En bekeerd u dog tot mijn,

Niet in valsheid / nog in schijn:

Og / dat gp u regt verneerde!

Dan zou 'k u genadig zijn.

6. Kend maar dan te voorn /

Uw' boosheden alle:

Zoo zal ik mijn toorne

Op u niet doen valle,

Want ik goedertieren ben:

Die u hert en meren kenn' /

Ik zal niet altijd verstoren:

Want ik niet wraakgierig ben.

7. Wild maar wederkeeren,

Gy verdwaalde kind'ren,

Dan zal u niet deeren /

En geen kwaad meer hind'ren:

Hebt gp u aan 't hert verzeerd /

Als gp u hebt afgekeerd;

Ik zal u wel haast genezen:

Komt maar toe / weest niet verbeerd.

Den Zondaar treed tot God

in den Gebede.

Dois: Mag ik nu niet klagen.

Zier de Muzijk, in den druven tros.

1. **Z**oud ik niet beklagen /

Mijn zwaar ongebal?

Dat

Dat my zeer verſlagen

Maakt / nu overal /

Doot mijn groot' afkeerigheid :

Mijn zonden alle /

Groot in getalle /

Hebben dit gedaan ;

God is van my weggegaan !

2. Weid ! mijn treurig herte /

Gaat niet verder voort ;

God die heeft uw' ſmerte /

En geklag gehoord :

En hy roept u minn'lijk toe ;

Keerd tot my weder,

En u verbeder,

En bekend uw' kwaad,

Want by my is veel genad'.

3. o! Mijn God en Heere /

Ziet / ik zondig wigt /

Kom tot u mijn heere ?

'k Zoek' uw' aangezicht' :

Roept op / dat ik wederkeer' :

Mijn God hier ben ik /

Mijn ſchuld bekenn' ik /

'k hebb' zeer misdaan /

En tront' loos u afgegaan.

4. Op zyt dog de Heere /

Doel van goedigheid /

Maar zoud' ik my heere /

Mis mijn herte ſchreid ?

Elders is't vergeefs gewagt :

Heuv'len, en bergen,

My maar en tergen :

Waarlijk, zonder feil,

By u is alleen mijn heil.

5. Schaatste, zig uitſtrekket,

Wegens 't kwaad bedrijs :

Schande

Schande my bedekket,
 Over heel mijn lijf:

Om dat ik van jongs af aan /
 Tot nu op heden /
 Hebb' overtreden /
 En uw' stemm' en woord
 Niet gehoorzaamd / nog gehoord.

6. Og Heer! wilt vergeven /
 Al mijn zonden waar /
 Laat ik voor u leven:
 Hoed mp voor gebaar /
 Wascht mijn walgelijke ziel /
 In Chzisti wonden:
 Verbergd mijn zonden /
 In 't bloed van u zoon /
 Maakte mp zuiver / rein en schoon.

7. Ziet Heer / ik belijde /
 Dat ik ben ontweerd /
 Nu / en t'allen tijde /
 Dat gp mijn begeert'
 Van mijn hede zoud voldoen:
 Want vol misdaden /
 Ben ik geladen /
 Waarom dat ik dan /
 Op uw gunst niet hopen kan.

8 Maar ik wil vertrouwen /
 Dat gp Heere zult /
 Kwen Zoon aanschouwen /
 Die met groot gebuld
 Aan u regt eens heeft betaald:
 En voor mijn schulden
 Al' wet verbuiden:
 Laat zijn lijdens dragt
 Op mijn reek'ning' zijn gebracht.

9. Wild uw' Geest mp geven /
 Dat die in mp werkt /

Het

Het geloov' ten leven,
 En my make ſterk,
 Dat ik in uw' wegen ga /
 Tot uw' eeren /
 Zonder afheeren :
 Dit bidd' ik al r'saam /
 In mijn Heiland Jezus naam.

Den Zondaar word vanden Heere getrooft.

Vois : Hoe dan zoud gy my verlaten.

1. **H**oe dan / zoud ik u verlaten /
 Die zoo hert'lyk zyt bedroefd ?
 Neen / ik zal ſe niet meer haten /
 Al hebb' ik dus lang vertroefd :
 Al u jammeren / en ſmerken /
 Is my / als een bier dat brand :
 Ziet / ge doet mijn gramschap brennen /
 En ontſteekt mijn ingewand.
2. **I**k hebb' al u angſtig kermen
 Wel gehoord van eerſten aan :
 'k Wil my over u ontfarmen /
 En u in genaad' ontvaan /
 Ik zal u niet meer doen beben /
 Om uw' zonden / klein of groot ;
 Ziet / ik heb ſe u vergeven /
 En ik vryd' u van den dood.
3. **B**lijvd my maar altijd aankleben /
 Dan en naakt u geen gebaar :
 Ik en zal u niet begeven /
 Of verlaten / voort of naar :
 Of ſchoon bergen ende heuv'len,

(Die

- (Die zoo vast gezondet staan)
 Wijken mogten, ja ook sneu'len,
 Zijt gerust / en onbelaan.
4. Laat uw herte niet bezwijken /
 Want mijn goedertierenheid
 Zal dog nimmer van u wijken:
 En 't Verbond dat by my leid,
 Dat ik en mijn Zone mede,
 t'Samen hebben aangegaan,
 Spreekt niet anders als van vrede,
 Dat zal eeuwiglijk bestaan.
5. Op zult in mijn gunste leven /
 Dreesd niet / watje ooit ontmoet:
 Wild my maar altijd aankleben /
 Want ik ben 't die u behoed.
 Op my kond gij vast vertrouwen:
 Want ik God, ben uwe God
 'k Ben u toevlugt in 't benouwen
 Ja u deel en eeuwig lot.

Den geloovigen Zondaar
 loovd en dankt den Heere voor
 zijn genade en troost.

Vois: Schoon uitverkooren maagd.

1. **H**oe vriendelijk en zoet /
 Is onzen God zeer goed /
 Den geen' die tot hem komen /
 Met een bezwaard gemoet /
 Die tot hem klaagd en schreid /
 Dol weedom end' pijn /

In zijn elendigheid /
Wil hy genadig zijn.

2. Ik lag / om mijn misdaad /
In vrees van het kwaad /
Dat my mogt overkomen /
En mynen jammer ſtaat:
Ik riep met ongeduld /
Ag wat hebb' ik gedaan?
o! God vergeevd mijn ſchuld,
En 't kwaad aan u begaan.

3. Geneeſd mijn ziel, o! Heer,
En geev' my gunſtig weer,
Uw' vorige genade,
Die ik nu ſteeds ontbeer;
Ontferm u over mijn,
o Heer ik ben in nood!
Of anders moet ik zijn
Verſtooten in den dood.

4. Zijn ingewand ontfak /
Als ik hem dus aansprak;
En door een medelijden /
Verhoorde hy my ſtrak.
Waar is'er zulk een God
Die zoo het zondig kwaad
Vetgeevd, wanneer wy tot
Hem roepen om genaad?

5. Ag Heere / wie ben ik /
Daar ik lag in den ſtrik /
Dat gy op my wild wenden /
Uw' oog zoo miandelik?
Op trooſt nu weer mijn ziel /
En ſpreekt my na het hert,
Wanneer 't my bange viel /
Door weedom in mijn ſmert.

6. Kom, hoord dog all': maar meest
Gy, die den Heere vreesd;

Ik zal u gaan vertellen
 Hoe goed God is geweest,
 Als ik door 't booz' berstand /
 In 't zondig modder viel /
 Trok hy my met zijn hand /
 En redded' zoo mijn ziel.

7. o! Heere vol genaad'
 Hoe zal ik u deez' daad
 Te regt kunnen vergelden?
 Ei, geevd my daar toe raad,
 Ik zal daar heenen gaan,
 Daar men uw' lov verbreid,
 Uw' name roepen aan,
 Met ware dankbaarheid.

8. Ik zal ook van nu voort /
 Volbrengen haast het woord /
 Van my wel eer gesproken /
 En u (gelyk 't behoord)
 Betalen mijn beloft'
 Die ik u hebb' gedaan:
 En 't woord / dat booztijds / uit
 Mijn lippen is gegaan.

9. Ik zp dan lob gezeid /
 God der barmhertigheid;
 Die u genaad' en trouwe /
 Zoo oer my uitspreid:
 Gy heet op my gezien,
 Als ik op u niet zag;
 Daar ik ook boven dien /
 In 't zondig strik nog lag.

10. o! Vader u zp dank /
 Mijn gansche leven lang /
 Dat gy mijn booze wegen /
 En goddeloozen gang /
 Goed'lyk hebt afgekeerd /
 My op u pad geleid /

Dies zy u lob vermeerdt /
En eeuwig dank gezeid.

11. Lob / zy u Jezus zoet /

Die met u dierbaar bloed
Door al mijn zware zonden
Volkomen hebt geboet /
Na u barmhertigheid /
Verlost gy my van 't kwaad:

Dies zy u lov gezeid,
Zoo lang mijn ziel bestaat.

12. Lob / zy u heil'ge Geest /

Die (als ik was bezeeft
Om mijner zonden schulden)
Mijn trooster zijt geweest:
Als gy my na het hert
Sprak, in mijn treurigheid;
Verzagtende mijn smert;
Dies zy u lov verbreid.

13. O zie-eenig God te saam /

W' overgooten naam
Moet eeuwig zijn geprezen /
Ei / maakt my dog bekwaam /
Om met de Hemel schaar'
U Roem / en heerlijkheid /
Te zingen voor / en naat
Tot in der eeuwigheid. AMEN.

Christelijk Gezang, waarin voorko-
men verscheide klagende Persoo-
nen, ider over zijnen tegenspoedi-
gen staat by welke hem iemand
voegd, om dezelve te troosten.

Dois:

Vois: Philippus, Koning van Spanjen goed.

Eerste klager.

Ag / wat is mijn elende groot /
En van een zwaar gewigte :
Zp bald my harder dan de dood /
Waar heen zal ik my rigten ?
Mijn hwelling' die is nacht en dag /
Og / hoorde iemand mijn geklag /
Dat zou my nog berligte.

Trooster.

Wie hoor ik hier zijn jammer staat /
Zoo bitterlijk beweene ?
Het schijnt dat 't hem ter herten gaat /
Hp denkt / hp is alleene :
Zijt gp 't mijn vriend ? wat 's u gebeurd ?
Waar ober gp zoo heftig treurd /
En zugt zoo ongemeene ?

Klager.

Og ! is'er iemand die my hoorde /
Ook buiten mijn vermoede ?
Zoo geebd eens raad / en spreekt een woord /
Zit gp mijn vriend ten goede :
Want 's weereids kruis heeft my gedrukt :
Ik ga daar onder als gebulit ;
Door zware tegenspoeden.

Trooster.

Zijn 't plagen naar het lichaam maar /
Die u hier steeds aankleben /
't Is waar 't bald voor het vles wat zwaar /
Terwijl dat wp hier leven /
Zoo gp geen aards geluk bezit ;
De Heere die heeft meer als dit ,
Om u te kunnen geven.

Tweede klager.

Ik ben door armoed' zoo verneerd /

A 3

Dat

Wat ik 't niet kan verdragen /
 Mijn lichaam word heel nitgeteerd /
 Door 't zuchten en door 't klagen :
 Ik lyd' gebrek van 's weercloſ goed /
 Een ander heeft groot overbloed :
 Niemand komt na my vagen.

Trooster.

Heeft u de armoed' zoo ontfeld /
 En 't herte uer gedreven :
 Hebt gy geen ſchatten / goed nog geld /
 Om van te konnen leven :
 Zoo gaat tot God die 't all' bezit /
 De Heer die heeft nog meer als dit ,
 Om u te konnen geven.

Het zwakke en arme dezer aard'
 Dat heeft God nitberhozen ;
 God agt u maar de armoe waard /
 Waar toe den moed verloren ?
 Wat hebje aan het aardſe ſlyk ?
 Zijt gy maar in 't geloove rijk /
 Wat kan u blijdschap ſtoren ?

Derde klager.

Ik was voor dezen wel geſteld /
 't Ging met my al voor winde ;
 Nu hadd' ik zulk een oogſt op 't veld /
 Als men wel oot kon vinden :
 Maar ziet / dien grooten / Opperheer /
 Die zend een zwaren hagel neer /
 Die alles ging verſlinden.

Du ben ik all' mijn ſchatten kwijt /
 Die in den afker lagen /
 't Was al mijn hope in dezen tyd /
 Waar op mijn oogen zagen :
 Van tien naauw een / van honderd tien :
 Zal voor my zijn ; dat kan ik zien /
 Ik ben geheel geſlagen.

Trooster

Trooster.

Vertrout op God / en roept hem aan /
 Hy zal u niet begeven :
 Houd u met zijn beſtier voldaan /
 En wild niet weder ſtreben :
 Ja kleeft hem aan gelijk een kiltet'
 Zegt ; Heere gy hebt meer als dit,
 Om mijn te kunnen geven.

Vierde klager.

Ik hebbe eertijds wel geruſt /
 Ik hadde niet te ſchromen :
 Ik hadd' al mijnen wens en luſt :
 Maar 't is nu veer' gekomen /
 'k Hadd' huis / en hob / en land en zand /
 Maar door het water / en den brand /
 Heeft God het my ontnomen.

Trooster.

Doe gy des Heeren gunſt bezat /
 Als eenen grooten zegen /
 De Heer heeft voor dien grooten ſchat /
 Geen dankbaar hert gekregen :
 God gaf het u / op dat hy zou
 Bezien / of gy zoud' zijn getrouw' /
 In voorſpoedige wegen.

Du dan / zoo gy weer tot hem gaat /
 Door ned'righeid gedreven /
 En gy de zonde ſteds verlaat /
 Met vreezen / en met beben :
 En hem in den geloove bid ;
 Zoo heeft de Heere meer als dit,
 Om u te kunnen geven.

Vyfde klager.

Ik ben by pder een ontmeerd /
 Beragt / verſmaad / verſhoven :
 Een pder my de rugge leerd /
 Mijn vrienden zijn verſloven /

'k Hebb' niemand die ik klaag mijn nood;
 Ik dubb' / ik duit met zugten groot /
 Gelyk een ſtomme en dooven.

Trooſter.

Zijt gy van vriend en maagd beroofd /
 Je lot is zoo geſchreven:
 Je ſtoot niet ligt'lyk dan je hooft /
 By nigten en by neven /
 Houd u gemoed maar rein en wit /
 En denkt / de Heer heeft meer als dit,
 Om my te kunnen geven.

En meind niet dat gy zijt alleen /
 Al ſchijnje ſchoon verdreven /
 Spreekt maar met God / door u gebeen /
 Veel trooſt is u gebleven:
 Hebt gy maar Jezus in bezit /
 Dan hebje vry veel meer als dit,
 Hy wil zig aan u geven.

Handelinge tuſſchen Abra- ham en den Heere. Gen. 18.

Vois: o! God, o! heilbron der genade.
 Ziet de Muzikke, H. Zweerds Gezangen, pag. 173.

1. **P**roebd 's Heeren goedheid allegader /
 Die Abraham hebt tot een Vader /
 Die na 't geloovig voorbeeld leevd:
 Proevd Gods lankmoedigheid by dezen /
 Die by eertijds al heeft bewezen /
 Aan Sodom / die 't bevonden heeft.

2. God ging aan Abraham verklaren /
 Dat Sodom en Gomorra waren /

Der buid

Verbuid met gruweldaden zwaar :
 Haar boos gerorp gansch uitgelate /
 Dat hadde nu verbuid de mate
 Van hare zonden / openbaar.

3. Ja / dingen / die gansch niet betaamden /
 Te zijn genoemd / zp zig niet schaamden /
 Maar ongebonden / groutwzaam / stout :
 Moetwillig / byp en zonder byezen /
 Woud niemand daar de minste wezen /
 't Zp groot of kleine / jong nog oud.

4. Dies hadd' de Heere voorgenomen /
 't Gerorp dat tot hem was gekomen /
 Nu te bezoeken met zijn straff' :
 Maar eerst zoo wil hy deze zake /
 Aan Abrahama bekend gaan make ;
 Komt daarom van den Hemel af.

5. Twee Eng'len / die ook met den Heere
 Gehomen waren / ziet / die heere
 Na Sodom / daar zp gingen heen :
 Om dit hun werk daar te verrigten /
 Maar Abz'ham bleef voor 't aangezigte
 Des Heeren staande maar alleen.

6. Doe is Abrahama toegetreden /
 Tot God / met ernstige gebeden /
 En sprak hoe kan ik dit vermoen /
 Dat gp o ! Heere / zoud' gehengen /
 Den regtveerdigen omm' te byengen /
 Zoo gp den godloozen zoud doen.

7. Misschien zullen daar nog wel wezen
 In deze Stad / die u Heet byezen /
 Alwaar 't maar bybtig in 't getal ;
 Zoud gp de plaats dan niet sparen /
 Zoo daar maar bybtig zulke waren /
 Dat gp haar niet en byagt ten val ?

8. 't Zp verr' / 't zp verr van u o ! Heere /
 Dat gp het regt zoo zoud' verkeere /

Daar gij alſing regtveerdig zijt :
 o! Grootte God zeer hoog van waarde;
 o! Rechter van de gansche aarde /
 Zoud' gij geen regt doen nu ter tijd ?

9. Zoud' dan den regtveerdigen moeten
 t' Gelijk met den godloozen boeten ?
 Zoud dat bij u voor regt doorgaan ?
 Dat gij den goeden met den ſuoden /
 Gelykſtelt te zaam zoud' dooden
 En een gelijk' lot doen ontbaan ?

10. De Heere laet hem overwinnen)
 En ſpreek; zoo ik tot Sodom binnen
 Zal vinden vijftig zulke lier :
 Ik zal met ſtraffen niet voortvaaren :
 Maar 'kzal de gansche plaatſe ſparen
 Om dezer vijftigen, dat zy 't zien.

11. Doe ſeide' Abraham te dier ſtonde ;
 Ziet dog / ik hebb' my onderwonden /
 (Hoewel: met een vernederd hert)
 Den Heer barmhertig aan te ſpreken :
 Wiſſchien zullen daar vijf' ontbreken /
 Dat juist 't getal niet vol en werd.

12. Dat ik o! Heer / veel te geringe
 Ben / mijn gebed tot u te bzingen /
 Met ootmoed ik voor u beken :
 Wat zal ik zegge? wat zal ik ſpreke ?
 Waar bij kan ik zijn vergeleken ?
 Wijl ik maar ſtov en aſſche ben.

13. Zult gij / indien daar vijf' ontbreke /
 Nog voortgaan met uw' ſtraffe wyake ?
 En zult gij om die vijfde dan /
 De gansche ſtad nog gaan verderben ?
 En al wat leven heeft / doen ſterben /
 Den boozen / met den bozen man ?

14. Neen, Zegt de Heer / ik zal herlaten :
 Zoo ik in alle Sodoms ſtraten

Nog

Nog vijf-en-veertig vinden zal,
 Die ik mijn gunst zou agten weerdig,
 En die men noemen kan regtveerdig:
 Om haar zal ikle sparen al.

15. Abraham zeide; Heer geprezen?
 Misschien zullen daar veertig wezen;
 Ik zal, (sprak God) 't dan ook niet doe,
 Dat dog de Heere niet ontsteke
 (Zeid Abraham) om dat ik spreke/
 Maar neemt het uwen knecht ten goe.

16. Uw' goedheid Heer is niet om gezond;,
 Zoo daar dertig wierden gezond/
 Het geen' misschien zou kunnen zijn!
 De Heer gaat hem alweer verbinden:
 Zoo ik aldaar dertig zal vinden,
 Ik zalze niet brengen in pijn.

17. Og laat het mijn niet zijn tot zonden;
 (Zeid hy) want 'k hebb' my onderwonden/
 Tot u te spreken / grooten Heer:
 Misschien / of 't nog gebruiken konde/
 Dat daar twintig wierden gebonde:
 'k Zoud 't nog niet doen, sprak God alweer.

18. Dat dog de Heere niet ontsteke/
 Dat ik alleenlijk ditmaal spreke:
 Ik vreez' te tergen u geduld/
 Misschien zullen daar tiene weze/
 Zult ge dan nog de plaats / om deze
 Niet pardonneren hare schuld?

19. Dan zal ik nog al niet voortvaren,
 Haar te verderven, maar haar sparen,
 (Sprak God) om dezer tiene will',
 Doe is de Heere heen geweest /
 Als hy ge-eindigd hadd' te spreken:
 En Abraham die zweeg ook still'.

20. Ziet / Gods lankmoedigheid uitblinken:
 Welns hert en zoud' hem niet ontzinken / Die

Die deze handeling' beſchoutw'd?
 Ziet Abrahā hier ſtaan in 't midden /
 Om voor dit Sodoms volk te bidden /
 Als een / die om haar iſ benoutw'd.

21. Ziet ook / hoe dat een trouwe boozſpraak
 kan wezen (nebens God) een ooſzaak /
 Van eenes volks behoudeniff' :
 Wanneer zp voor den Heere treden /
 Met ſmeekingen en met gebeden:
 Want onzen God barmhertig iſ.

22. Ziet ook / hoe dat het vroom geſlagte /
 (Die veeltijds zijn) de minſt geagte)
 Een ſteunzel zijn van 't herle land :
 Zou daar maar weinig goede waren /
 God zoud' om die een landſchap ſparen /
 Schoon dat het kwaad nam d'overhand.

23. Want eben / als de eike boomen /
 (Wanneer haar 't loob iſ weggenomen)
 Nog eben pal en vaſt'lijk ſtaat /
 Het zwakke haaghout iſ tot ſtutten /
 En kan het voor den val beſchutten /
 Alſoo iſ ook het heil'ge zaad.

Samuel in eenen nagt vier- maal van God geroepen. 1. Sa- muel Kapittel 3.

Dois: Wel op, wel op, ik ga ter Jagt.

1. SAmuel diende voor den Heer!
 Als hp nog jong was / ende teer /
 In die dagen // moeſten klagen /

Want

Want 's Heeren woord was zeer dierbaar /
 Daar was geen Gods gezigte klaar.

2. Eli / den Priester / die was oud :
 Zijn zonen godloos / boos / en stout :
 Een trouwe leeraar // was nu zeer dierbaar /
 Dies de Heere Samuel riep /
 Als hy / en Eli lag en sliep.

3. Samuel hoorde des Heeren stemm' /
 Waar op hy neerstig spoeden hem :
 En hy liep henen // en is verschenen /
 Door zynen meester Eli / en sprak ;
 Ziet / hier ben ik ; gy riep my strakt.

4. Eli die sprak ; mijn zone / ziet /
 Gy hebt abuig : ik riep u niet :
 Keeret weder // legd u neder :
 Doe ging hy weder na zijne stee /
 Te rusten / zoo hy eerstmaal dee.

5. Doe riep hem wederom de Heer /
 En Samuel die spoed hem weer :
 Dagte als dooren // Eli 't hooren /
 Die zeer verwonderd was / door dien
 Hy niet en wiste wat mogt geschien

6. Wat 's u believen / sprak hy nog /
 Want gy hebt my geroepen dog :
 Nu kom ik heden // tot u getreden ;
 Ziet / hier ben ik : geef / uw' bevel /
 Ik ben u dienaar / Samuel.

7. Eli die sprak den zelven toon /
 Ik hebb' u niet geroepen / zoon :
 Keeret weder // legd u neder ;
 Doe is hy weder weggegaan /
 Na daar / daar hy was opgestaan.

8. Samuel / die God nog niet en kende /
 En 's Heeren stemme niet was gewend /
 Dagte hy dezen // hoe mag dat wezen ?
 Hem was dat woord nooit zoo verklaard /

Nog

Nog eenig ding geopenbaard.

9. Doe riep de Heere ten derdemaal /
Samuel / met die ſelbe taal /
Die weer zeer moedig // haſtig en ſpoedig /
Op Eli kwam / zeer goedertier /
Op riep my ſtrafs: ziet ik ben hier.

10. Doe verſtond Eli / dat de Heer /
Samuel riep / en zeide weer /
Keeret weder / legd u neder:
Zoo hy u roept / zegt met dit woord;
Spreekt Heere / want uw' knegt die hoorde.

11. Doe ging Samuel weder hern /
Maar God weer haſt aan hem verſcheen /
Met deze tale / als d'ander male /
En riep Samuel, Samuel:
Samuel hoorde 't ook al ſnel

12. En hy gebruikte 't ſelbe woord /
Spreekt Heere / want uw' knegt die hoorde;
Wilt maar gebieden // het zal geſchieden:
Doe gab de Heere hem te verſtaan /
Wat hy met Eli zou vangen aan.

13. De Heere zeide tot Samuel:
Ik doe een ding in Iſraël /
Al wie 't zal hooren // zullen zijn ooren /
Beide klinken zeer verbaasd:
Ook zal het komen in der haſt.

14. Al 't kwaad dat ik hebbe gedacht /
Over Eli / en zijn geſlagt /
Zal ik verwekken // zonder vertrekken /
En ik zal 't niet beginnen by.
Of 'k zal 't voleinden / ook daar hy.

15. Hy weet (want 'h hebb' het hem gezeid /
Ik zal zijn hups / tot in eeuwigheid /
Voor mijn gezigte // regtelyk rigte /
Om 't booze dat zijn hups aankleedt /
Daar hy 't dog wel geweten heeft.

16. Want

16. Want als zijn zonen met der daad /
Onrecht bedreben / boos en kwaad /
Door haar kwaad leven // reden gegeven /
Om haar te bloeliken met opzet /
Heeft hy haar dit niet eens belet.

17. In plaats van straffe te laten geschien /
Heeft hy ze niet eens zuur aangezien :
Ik hebb' gezworen // in mynen toorn /
Zoo hare ongerechtigheid
Verzoend worde tot in eeuwigheid !

18. Als Samuel 's morgens opstond /
Dreefd' hy dit Eli te maken hond :
Want deze zake / mogte hem make
Tot op het nimmerste ontsteld !
Als hy hem dit hadde verteld.

19. Mijn zone / wat is het bebel ?
Vraagde Eli aan Samuel :
En welke reden // zijn het dog heden /
Dat hy tot u gesproken heeft ?
Mij dog de zaak te kennen geëbd.

20. Wat is het woord / aan u geschied ?
Verbergd voor mij de zake niet :
Want ik bezweere // u by den Heere /
Zoo gy eenig woord agterhoud /
Dat gy mij niet verklaren zoud'.

21. Samuel zeide 't hem alles aan /
Dat hy van God hadde verstaan :
Alle die woorden // die hy daar hoorde /
In dit gezicht / uit Godes mond /
Hy maakte 't Eli alles hond.

22. Als Samuel dit hadde gezegd :
Spreek d'oude man in nedrigheid :
Hy is de Heere // wie zal hem keere ?
Hy doe mij na zijn welgevall' /
Zoo 't in zijn oogen goed zijn zal.

Ondeedg

Ondeugd der Kinderen.

Vois: De Winter is voorby geſtreken.

1. **M**Et dat den dag begon te naken /
De nacht zijn dienſten hadd' gedaan /
Begon ik uit mijn ſlaap t'ontwaken /
Maar 'k hadd' geen luſt nog op te ſtaan :
Ik raakt' aan 't dwalen /
Met mijn zinnen all' /
En aan het malen
Over een gebal /
Daar ik van zeggen zal.
2. **H**et geen' bp dage komt voor oogen /
Komt wel des morgens / of bp nacht' /
Zig aan de zinnen ook vertoogen :
Dies lag ik op mijn bedd' / en dagt
Hoe dat het heden /
In de wereld gaat :
Niet lang geleden /
Zag ik op de ſtraat /
Het nu gemeene kwaad.
3. **I**k zag der kinderen kwaad manieren /
Die zp nu doorgaans zijn gewend :
Van liegen / ſtelen / bloekken / tieren /
Gods naam te laſteren zonder end' :
De oude lieden /
Roepeng' agter aan /
Wil m' haar verbieden /
Met dreigen of ſlaan :
Zp nog niet ſtille ſtaan.
4. **I**ndienze kwaad doen op de ſtraten /
En d'ouders hooren 't / ofte zien't :
Zp zullen 't eventwel niet laten /
Zp luſteren na geen verbien :

En

En zoo zo willen
 't kind daarom kastien /
 't Zijn all' maar spillen /
 't kind laat boven dien /
 Hem dan nog boozet zien.

5. En zegt / ik zal 't daarom niet laten /
 Maar 'k zal het nog al meerder doen :
 Zo durven d'ouderen op stra en /
 Met bloekken nog wel schelden toe ;

Met veel berwyten /
 Menig laster woord
 In 't aanzigt smyten /
 Dat schiet 't hert door boord /
 Van die het ziet / of hoorde

6. Dit alles kwam my nu te vooren /
 Of ik 't nog met mijn oogen zag :
 Kon dit niet ligt mijn slaaplust stooren :
 Of schoon ik op mijn bedde lag :

Het deed' my smerte
 Als ik 't overdagt :
 Waar 't vzeemd dat 't herte /
 Daar door werd gebzagt /
 Als buiten alle kragt :

7. Verdorve eento' ! o booze dagen !
 Nu zoo de kindertugt ontbrekt :
 Van durven d'ouders nog wel klagen /
 Dat in haar kind geen goed en steekt ;

Hoe menigje klagen ?
 't Is u eigen schuld ;
 Uw' straffe dragen /
 Zekerlijk gy zult :
 Met leed / en ongeduld.

8. Om dat gy met voorzigtigheden /
 Niet eer / by tijds hebt opgepast :
 Eer dat het kwaad met rasse schreden /
 Het hert van 't jonge kind verast ;

Ma

Want

Want zoo het kward
 Schiet zyn worfels groot /
 Op ziet te ſpase /
 Al gewiſſe nood :
 Want 't einde iſ de dood.

Vermaan aan de Kinderen.

Dus: Gy Kinders jong : en ſtout.

1. **G** Kinderen / kom aan /
 Wild u rens tot myn heeren :
 't Zal u met goed verinaan /
 Des Heeren vreeze leeren :
 Zoo ge als een goed kind /
 Het leuen regt bemind :
 En luſt in gorde dagen bind.
2. Bewaard u tonge wel /
 Dat zy geen kwaad boozthyingen ;
 Weest d'ouders niet rebel ;
 Wild uw' dzyden bedwingen ;
 Meld haar gebreken niet /
 Al is't dat ge ze ziet /
 Want dus byngd ge haar tot verbyet.
3. Door all' / wagt u / dat ge
 Haar niet en bloent / nog ſcheldet ;
 Het heimlykhe dat zy
 Hebben / dog niet en meldet ;
 Diend haar in alle trouw /
 Als 't regt betamen zout
 Op hebt daer nimmer van herouw.
4. Eerd ook met allen blyt /
 De oud bejarde lieden ;
 Wild haar ook op zyn tyd

Uw' hulp en bijstand bieden:
 Maar komt haar nimmer aan /
 Met stooten of met slaan /
 Met spot en schimp haar te belaan:
 5. Dat zijn voor oude lien /
 Als prikkelen / en doornen:
 En zouden wel misschien /
 In gramschap zoo vertroornen /
 Dat u om die oorzaak /
 Des Heeren straff' genaak' /
 Wanneer zy roepen God om wraak'.

6. Eliza die was oud:
 Zijn jaren hoog geloopt:
 De kinders boos' en stout /
 Hebben hein na geroepen:
 Met spotten / en met smaad:
 Gaat, kaalkop: kaalkop, gaat;
 Waar op den man Gods stille staat.

7 En vloekt die wigten stout
 Daar / in den naam' des Heeren:
 Toen kwamen uit het woud /
 Terstond twee wilde Beiren,
 Verscheurd om dit gebal /
 Van deze kinders all' /
 Tot twee en veertig in 't getal.

8. Ei laat dit voorbeeld u
 8 kinderen / afschrikken:
 En wild u zaken nu
 Doorzigtiger beschikken:
 Want 't is een gruweldaad /
 Die God op 't hoogste haat
 Waat op zijn straff te volgen staat.

9. Bewaard u lippen wel /
 Dat zy niemand bedriegen:
 Dat zy met woorden sel /
 Niet lasteren / nog hegen:

Begeerd u nummer / tot

Het laſeren van God:

Maar vleid den Heer / na zijn Gebod.

10. Wijk af van alle kwaad /

En wild het goed' betragten:

Het booze altyd haat:

En wild u neerſtig wagten /

Door oneerbaren grond /

Dul ſpreken uit uw' mond:

Door valsheid / liſt / en loozen bond.

11. Keerd u tot alle goed /

En eerelykhe pligten:

Gehoorzaamheid die moet

Op allesins verrigten:

Eerſt aan u God en Heer /

En diend die na zijn leer

Dat is zijn eifch en zijn begeer.

12. Gy zult uw' ouders mee

Van onderdanig wezen /

Gehoorzaam t'allen ſtee /

Als in des Heeren vreeze:

Weesd ook uw' overheid

Met Chriſtelijk beſcheid /

Gehoorzaam / met goedwilligheid.

13. 't Is zeker en gewis /

Een kwaad en droebig teeken /

Als men hardnekkig is /

In moedwil afgeweken:

Onbuigzaam boven maat' /

Opzettelyk tot 't kwaad /

o 't Is een zeer bedroebden ſtaat.

14. Bedenkt hier aan / en beed!

Ja denkt het meing werken /

Dat God beſloten heeft

De zulke te verderben:

De wyf' zo goeden raad

Verlaten

Verlaten / en het kwaad
Opvolgen / stout / en obstinaat.

15. De zonen van Eli /

Dat waren booze kind'ren:
Godloos aan allen zijd
Niemand kond haar verhind'ren
De Vader sprak haar aan:
Mijn zoons, hoe dus gedaan?
Hoe zal top 't leste met u nog gaan?

16. Zy vreesden geen verdriet

Zy bleven boos te gader:

En zy en konden niet

Gehoorzamen haar vader:

Of Eli haar al schoon

Doofstelde Gods geboon:

Want ziet de Heere woud haar door.

17. Neemt hier exempel aan /

En laat u wijslyk raden:

Schouwd goddelooze paan /

En treed op regte paden:

Verhard u nekke niet /

Als u vermaan geschied /

Eer God zyn straffe op u uitgiet.

18. Verlaat de rijd en twist /

In alderhande hoekken /

Wraakzugt en argelift:

En wild den brede zoeken:

Geen begten nog gelijv /

En heersch' over u lijv /

Weest zedig in al u bedijv.

19. Zoo hebt gij op het end

Den zegen te verwagten /

Indien gij breedzaamt bend /

En brede zoekt met kragtten /

En gij zijt dan te saam /

Den Heere aangenaam /

Op God en menſchen in goede ſaam.

20. Wel zagk zijn ſ' al t'ſaam /
 Die hier breedzaamig leven:
 De Heer zal haar de naam /
 Van kind'ren Gods dan geven;
 Dus zegg' ik dan tot ſlot;
 Zijt g' kind'ren van God /
 Op hebt den Hemel tot u lot.

Vermaninge aan de Oude- ren wegens de kinder opvoedinge.

Vois: Schoonſte Herderinne.

1. **M**annen ende Vrouwen /
 Die leven / in d'Egten ſtaat /
 Om u huis te bouwen /
 Door 't vermeerren van u zaad:
 Hoord een woord in dit geval /
 't Beem ik u nu zeggen zal.
2. Hebt g' nu den zegen /
 Dat g' (na de huw'lijks wet)
 Kind'ren hebt gekregen /
 Als bruyten van 'tegte bedd' /
 Zoo g' ider als u kind /
 Chriſteijk en teer bemind.
3. Neemt het mi ten goede /
 Zoo ik u deez leſſe geeb' /
 Wildſe ſteeds opvoeden /
 Na den raad die Paulus ſchreeb:
 Datſe door veer goed vermaan.
 In de breeze Gods voortgaan.
4. Weest haar tot een voorbeeld:

Door

Door eerbare zedigheid :
 Als die met uip oordeeld /
 Waar te zijn / het geen men zelf /
 Dat vermaninge wel wekt :
 Maar een voorbeeld meerder trekt.

5. Geeft haar / na de jaren
 Die zy hebben / onderwys :
 Dat z' in denugd voortvaren /
 En groeijen / als 't jong ruyt :
 Op dat zy / en gy te saam /
 Leevd tot eere van Gods naam.

6. Wild haar meerstig leere /
 In de kennis van Gods woord :
 Op dat zy den Heere /
 Leeren breezen / zoo 't behoort /
 En dat zy van songs af aan /
 Leeren zoo de schryft verstaan.

7. Gelyk als voor dezen /
 Den jongen Timotheus
 Fraai werd onderwezen :
 Ouderen : doet ook aldus :
 's Vaders / en Grootmoeders mond /
 Maakten hem de schryven hond.

8. Ziet gy kwaade finken /
 In de kinderlykke jeugd /
 Wild haar eerst aanspreken /
 Dyp zoo ernstig alsje meugt :
 Met bedaardheid / en verstand :
 Leidze zoo / als met de hand.

9. Zoo gy dan zoud' merken /
 Dat uw' woorden doen geen bygt :
 Zoo beginnd te werken
 Door de roede van de tugt /
 't Kwaad moet dog zijn uitgeroed /
 Eer het meer / en meerder groeide.

10. In 't onguimig spreken /

Razen / tieren en miſbaar /
 Zult gp niet uitbreken /
 Of gp uitgelaten waar /
 Want gp maakt haar moedeloos:
 En oug niet te munder boos.

11. Houd uw' liefde binnen
 Zoo gp u bewogen vind;
 En kind 't kind wel minnen /
 Maar verbergd het voor u kind:
 Zijt gp niet u kind te mal /
 Het haast meefter worden zal.

12. Zoo z' in 't kwaad boozbaren /
 Toepend' een verkeerden gang:
 Wildſe dan niet ſpilen /
 En verdraagd het niet te lang:
 Op dat beid' / ouders / en kind /
 Zig niet ſterk bedroge vind.

13. Wild u neerſtig wagte /
 Dat gp 't oordeel van den Heer /
 Over u geſlagte /
 Door uw' ſlaſheid niet vermeerd:
 Denkt om Eli / d'ouden man;
 En nermt daar exempel an.

14. Om dat hp zijn kind'ren /
 Met een ernſtelyke ſtraff' /
 In 't kwaad' niet kwam te kind'ren /
 Maar was al te zagt / en laf:
 Deze zonen waren boos:
 Oſtinaat / en zeer godloos.

15. Als Eli dat hoorde /
 Hare grouw'en al te maal /
 Hp zig wepnig ſtoorde /
 Spreek haar toe met zachte taal:
 En hp heeft nog boben dien /
 Maar niet eens zuur aangezien.

16. Maar een ſtraffe bode /

kwaam

Ik kwam tot Eli / door 't bevel :
 God die zou die snoode
 Uitroeyen / uit Israël ;
 En het is hen zoo gedaan /
 Als hem God had' kond gedaan.

17. Hier'el wierd geslagen
 Om deez' zonden / met een zeer
 Gzooten nederlage /
 En de bondkist van den Heer.
 (Die zeer dierbaar was geagt)
 Wierd genomen / weg gebragt.

18. Die twee booze zonen /
 Hophni / ende Pinehas /
 Donden geen verschoonen /
 Want zy sterven ook al ras :
 En hoor hoe 't met Eli ging /
 Als hy die boodschap ontving.

19. Dreezelyk / en bitter
 Diel hem dit woord op zyn hert /
 Met een naar getzitter
 Hy geheel bevangen werd :
 En hy storb ook op zyn plekk' /
 Diel / en brak alzoo denelk'.

20. Zyn schoondogter mede /
 d'Wissvrouwe van Pinehas :
 Storb ook op haar stede /
 Zoo haast 't kind geboren was :
 Want zy was van hem bezugt /
 En baarde niet ongenugt.

21. O Gy ouders allen /
 Laat dit wezent u tot leer' /
 Zouden zulke gevallen /
 Niet tot een schrik zyn zeer :
 Want de Heere op zyn tyd /
 Ook rechtvaardiglyk hastryd.

22. Daarom laat u raden /

Ma 5

Opzagg

Draagd dan zorge voor je kind /
 Eer 't berouwt te ſpade
 Komt ' en g u bedroge vind /
 Buigd het Rijsje 't wijs 't is jonk /
 Eer het word een ſterke tronk.

Vermaan aan een die Ergerlijk leevd.

Bois: Hoord toe matroosjes al te ſaam.

1. **O** M dat ik u bemin' / mijn vriend /
 Kom' ik u ſpreken aan:
 Om 't geen tot uwen vrede diend /
 Op 't hoogſte aan te raan:
 Ik zie dog dat u hert
 Niet regt iſ voor den Heere:
 En zeker / 't iſ mijn ſuett' /
 Daarom wild u bekeere.

Antwoord.

2. Wel wat iſ't dan / dat u miſgaagd?
 Laat hooren / ſprekt een woord:
 Wat zijn de feilen / die gy zaagd /
 Dat gy my klampt aanboord?
 Het geen u ſmerten kan /
 Wat heb ik u miſdreeven?
 Wie heeft my dezen man /
 Tot een Heeraat gegeven?

Vermaander.

3. Gy / ſchijmt niet ober mijn vermaan /
 't iſ ider Chriſtens pligt /
 Zijn vriend in trouw te ſpreken aan /
 Op dat hy word geſtig:

Zoo

Zoo gp u hert verlijbt /
 En na mijn niet wild hooren /
 Maar dus hardnekkig blybt /
 Zoo is't morite verloren.

Antwoord.

4. Ik leeb' / gelijk een ander leebd /
 Wat kwaad kond gp vermoen?
 Daar is niemant die my wat geeft /
 Of die ik hebb' van doen:
 De weerd is my hier /
 Tot mijn gebzuik gegeven:
 Dies neem' ik mijn plaizier?
 En 'k wil niet dzoebig leven.

Vermaander.

6. Geniet het gorde van den Heer /
 Maar ziet doorzigtig toe /
 Dat gp Hem daar van geeft de eer /
 Op dat hp niet en doe /
 Veranderen u lot:
 En gp door ongelukken
 Home / door de hand van God
 Onder een zwaar verdrukken.

6. Gp leebd te veel in overdaad:
 In hoobaardie en pragt:
 De arme zijn by u versmaad /
 En ganschelyk veragt;
 Zoo gp dan vzaagd / hoe dat
 Ik wil / dat gp zult leven?
 Wild van u goed'ren / wat
 Ook aan de arme geven.

Antwoord.

7. Wat eens mijn Vader heeft vergaard /
 Met zorgge / langen tyd /
 Wat heb' ik daar toe niet gespaard /
 Om zoo te maken liwtje:
 Ei / spzeekt my daar niet van /

Ik

**Ik houd dog van geen geben :
Maar wil daar als een man /
Nu heerlijk af leven.**

Vermaander.

**8. Wel aan / leevd heerlijk van je goed /
Maar hebje wat te veel /
Verkwist het niet in overbloed /
Nan 't lijb / en voor de heel :
In overdaad en pragt /
Denkt aan u medeleden /
Die God tot armoed' bragt /
Wild wat aan haar besteden :**

Antwoord.

**9. Loop heen / loop heen / ei liebe loop /
Zoud' ik brood / vlees / en goed /
Gaan geven aan dien armen hoop /
Dat niemant nut en doet ?
Geevd gy / zoo veel gy wild /
Ja geevd met all' u kragten :
Door my / ik ben niet mild' /
Dies zal ik my wel wagten.**

Vermaander.

**10. Bewijf' nu dezen mijnen raad /
Op u verworpen is :
En ſield u zelven obſtinaat :
Zoo wetet voor gewis ;
Die onbarmhertig leevd /
Zal ook zijn loon be erven :
Ik merk' dat God u heeft
Beſloten , te verderven.**

**Een ander , van diergelijk-
ke natuure.**

Dois :

Dofs: Het Hemelrijk is zoo schoonen priede.

Oste: Te mey als alle de vogelen zingen.

1. **N**A buurman / ik bidde je / blijft wat staan;
In liefde moet ik u spreken aan:

Van 't geen ik van u hoorde;

Ik wil u op heden ten besten raan /
Ei / wild u dog niet storen.

2. **G**p maakt door u daden zoo kwaden gerugt /
Dat menig bloem herte daar over zugt /

En 't aan den Heere klagen:

Og / ofje nog tot een inkeer kwam
Ja nog te dezen dage!

Antwoorde.

3. **W**aar heb ik u op het minste misdaan /
Dat gp my daar over zoud' spreken aan?

Ik heb geen raad van noode:

Ik weet wel hoe dat ik dog leven moet /
Wie heeft u hier ontboden?

Vermaander.

4. **I**k kom' als een vriend doet in alle trouw' /
Vermaan dat gp u dog beteren zou /

Van u ergerlijk leven;

Van dronken dinken / waar toe dat gp
U heel gaat overgeven.

5. **H**et vloekken / en zweeren uit uwten mond /
Dat hebje gereed tot elken stond:

Gp lasterd 's Heeren name;

Met tusschen en spelen / slijt gp uwten tijd;
Wie zoud' hem dies niet schame?

Antwoorde.

6. **W**ie zal 't my verbieden / en hinderlijk zijn?
Het geen ik verdinke / dat is van het mijn' /

Ik moet plaizierig leven:

Ik lufft na niemand; als ik niet en hebb' /
Niemand zal mijn wat geven.

7. **W**aar,

7. Waarom zoud ik leven ſteeds in verbijet?
 Den drank die is voor de zwijnen ook niet
 Gemaakt / om te verluſten:

Daarom en vrag ik niet na uwen raad /
 Wild by u hoofd maar ruſten

8. Ik ſpeel / en ik dobbele ook na mijn ſin /
 Verliez ik ſomtijds; 'k hebb' ook wel gewun /
 Wat kan 't iemand verbelen?

Ik agte het niet voor zoo grooten kwaad /
 Als die rooben / en ſtelen.

Vermaander.

9. Og konde g' u met deze reden zoo ligt /
 Ontſchuldigen voor des Heeren gerigt!

Maar 't zal heel anders wezen:
 Wanneer eens dien rigter al u boos bedrijft /
 In order zal op lezen.

10. Og / buurman wild u nu by tijds nog beraan /
 En wild dog eens van al het booze afstaan /
 En bid God om genade:

Dat g' eens den gruwel der zonden meugt zien /
 Eer dat het is te ſpade.

Antwoorde.

11. Ik weet niet / waar dat g' van praten meugt /
 Ik ben nog in 't beſte al van mijne jeugd /

Ik kan nog lange leven:
 Zoud' ik mp in zulken droevigen ſtaat /
 Van nu af aan begeben?

Vermaander.

12. Uw' leven kan haast worden uitgeſtoert /
 Uw' leven g' ſteeds ook nog zelf verkort /

Met dinken en hoereten:
 Met ſpelen / en dobbelen / nacht en dag /
 Al goed / en lijv verteeren.

Antwoorde.

13. O Zwiigt dog met zulken onnoozelen praat /
 Ik weet wel wat mp te doene ſigat /

Ik

Ik leeb na mijn behagen:

't Is pder booz 't zijne: en ik voor het mijn' /
Eik zal zijn pakje dragen.

Vermaander.

14. Hoe zult gp dog konnen het ooydeel van Gid
Ontblieden? daar gp nog zijn woord zoo bespot /
En na geen raad wild hooren:
Blybt gp nog hardnekkig / zoo zult gp dog
In uwe zonden smooren.

15. Waarom houd gp nog u herte zoo stijf?
Gods kindren treuren om u boos bedryf:
't Land word'er om geslagen:
Gp / met u makkers zijt d'oorzaak / van
Zoo veel djoevige plagen.

Antwoorde.

16. Tut tut kom bericht maar met all' dit gespan:
't Is lange genoeg: en ik hebb' ook geen zin
Om meer hier van te hooren:
Wie heeft u tot mijnen raadsmann gesteld?
Gaat heen; wild my niet storen.

Vermaander.

17. Wel aan dan / wild gp dog niet merken op /
Zoo home u bloed ook op uwen kop /
Ik ben van u onschuldig:
Indien gp dan kijgt uw' gewissen loon /
Zoo lydze dan geduldig.

Antwoorde.

18. Het zp met geduld / ofte ongeduld;
Ik zegge dat gp maar verrekken zult:
Hangande all' die reden
Die gp nu tot hier toe gesproken hebt /
Daar lachje ik dog maar mede

Vermaander.

19. Dewyl gp nu mijnen getrouwen raad
Verworpen hebbet / en ook zoo versmaad;
Zult g' in u zonden sterben:

Want

Want ziet / ik merk' dat God u heeft
Beſloten te verderven.

Het woord des Engels, op de kant
van dit Rijmwerk te lezen.

Ziet ik verkondige u groote blijdschap.

Zingd vrolijk Joden / en Heiden /
I u vreugde / en weest al verbljyd :
E en goede boodſchap voor u beiden /
T e brengen / kom ik in deez' tijd :
I k zal u nu wat nieuws verkonden :
(K om wild maar zonder vrees zijn :)
V an iemand / die voor uwe wonden
E n zichten / brengt een medicijn :
R ecepten voor u zielen kwalen /
K om luister : hoor eens na mijn ſtem :
O f zoudt g' willens willen dwalen :
N u op / en gaat na Bethlehem
D aar is / daar is een kind geboren :
I n windels in de kribb' geleid ;
G aat en beziet het van te voren /
E en Zaligmaker zal hi wezen :
U loffer van der zonden ſchuld :
G ezalvd / van eenwigheid voor dezen ;
R as / ſpoed u daar g' hem vinden zult :
O ! blijdschap / voor die hem verwagten !
O ! vreugde voor het volk al omm' /
T ot allen talen / en geſlachten /
E en lichtend' ligt voor 't Heidendom :
B rengd Gode lob met d'Eng'len ſcharen /
L oofd hem met zang en geend hem eer /

Y verig

I berig wilt zijn roem verklaren /
D ankt nu d' mensch dien grooten heer:
S chept hy nu vrede op der aarden:
C ierd hy ons met gerechtigheid /
H oud hem te zijn de grootst' in waarden /
A gt hem uw' eeuwige heerlijkheid:
P rijst / loofd / en roemd zijn Majesteit.

Aan een mijner goede Vrienden op
 zijnen vorigen aan my gezonden.

E en hert dat hertelijk / een herte zoekt te trekken /
 kiestd eer / en doet zijn plicht / met herten op te
 wekken /

Door zoete zoetigheid / en streelende gestreel:
 Door vriendelijke vreugd / en kwelend zoet gekweel.

Met ernstelijke ernst / en zakhelijke zaken:
 Hy zoekt een vriend / als vriend / vermaak'lijk te
 vermaken

Een hert dat hertelijk kiest pligtelijke plicht:
 Dat wekt een hert tot iet / het gene stigt'lijk stigt.
 Dit wijsd gy wel / mijn vriend / die ik mijn vriend
 wil noeme /

En die ik als een vriend op vriendschaps banden
 roeme

Niet / om dat gy mijn rijm gedigt wat hoog verheft /
 Maar / om dat gy in rijm het regte doelwit treft:

Gy kiest de eer van God te roemen t'aller steden /
 En beslist u gezeg / met reden vol van reden /
 Zoo dat de reden zelf u reden doen bestaan:

Waar door u red'lijkheid mijn hert naar als gebaat.
 Gy prijst met klaar bescheid / en 't rust op vaste
 gronden /

Dat men Jéhoahs' lof op 'thoogſte zal vermonden /
 En toonen zjuen roem / door toonen van gezang :
 Die 't hert verrukket en verbullet met verlang
 Tot voorbeeld ſield gy ons hier een van Jeſſes'

Zonen /

Die juſt in elk gebal / met zang / en blijde toonen /
 De deugdelijkke God zijn deugden alſing pryſt /
 Zijn eer zeer heerelyk betoerd / en eer betoſt.

De zangers die met zang / 't gezang des Heeren
 zongen /

In haren Tempel dienſt ; denouden met den jongen /
 Het Muzijkaal geluid van 't ſuarig instrument /
 't Was al tot lof van God gerigt / en aangewend.

Wat brengt gy als een ſpoor voor ons die nu nog
 lopen /

En die van onzen God tot hooger zijn verheben /
 Door d'eer'ge offerhand' van 't Goddelijkke Lam /
 Die door zijn komſt op aard' de ſchaduwen wegnam.

Zoo, waarde vriend, dit is een heerelyk beginnen :
 Voor die zyn zinnen ſield om Poëzij te winnen,
 Ik hadd' wel ongelijk / wanneer ik woud' beſtaan /
 En u op deze voer meende te leeren gaan,

Verſijl' gy / zonder my u zelvſ daar henen wendet /
 En oer ik al eens ſprak / den weg alvorens handet :
 Ik bzage geen Ervulz' / het was maar gorden raad :
 En is een wering goed ; wat meerder is niet hwaad.

Volherd / mijn vziend / volherd / als die dit met my
 oordelt /

Dat d'oude Tempel zang ons dienen moet tot voor-
 beeld :

Daar 't verhooren volk van Mozes ouden dag /
 Als door een ſchriemlicht maar duſter henen zag.

Ik hebb' geen oorzak' om u hier te doen bemerke /
 Verſijl u eijn gedigte ; en poëtische werke /
 Genoeg getuige zyn / dat uw' verheben geest /

In

In 't opdoen van de noot' kan binden wel de keest.
 Alleen zoo wil ik u maat in gedagten bzingen /
 (Als die dit ook wel weet) hoe dat (voor al) het
 zingen /

Het grootste deel zou zijn van onzen Godsdienst
 pligt /

Ma dat die heil zonn' kwam met zijn dooztralend
 ligt.

Den tijd der schaduwten nu zijnde heel verdwenen /
 Word met een held're glanssch Gods kerke nu be-
 schenen :

Wanneer de winter is voorby / en weggeraakt /
 De zomter dan begint / de zangtijd die genaakt.

Alomme zoud men nu / zeer lieflijk hooren kweken /
 De Cither speelders op haar Cith'ren hooren spelen /
 Ter eeren van den Heer en 't Goddelijke Lant ;
 Die 't al volbragt' door zijn gez'gend' Offerblanck.

Om hoort te gaan / mijn vriend / zoud 'k u re-
 kommanderen /
 't Geen ons zoo heerlijk schrijft dien liebeling des
 Heeren /

Dien balling om 't geloob' de laaist van 't twaalf
 getal ;

Die daar in Datmos was ' en schreeb daar zijn gebal.
 Daar ziet men wonderlijk hoe dat des Heeren gangen
 Ontrent zijn volk zou zijn / terwijl ze met gezangen /
 Verbuld zijn / elke maal wanneer der wat geschied :
 Het is al zang by zang / 't geen van de lippen vlied.

Nu weet gy / dat het geen in dat boek staat be-
 schreven /

In 't Nieuwe Testament moet plaats zijn gegeven /
 Gaat dit nu by u door / gelijkt het doet by mijn :

Hoe zal dit schrijf dan niet voor ons een reden zijn /
 Om met zeer gjooren lust / ook onze stemm' te
 paren /

Met d'heil'ge onzes tijds ; ja ook met d'hemelscharen /
 Door

Door vzeugdelijk gezang / en aangnamen toon /
Tot lob van onzen God / en Jezus zynen Zoon ?

Ei / laat ons hert verbuld zyn / met dat l'over-
leggen /

En onz' gevigten van dien Koning dan uitzeggen :

Ja . laat onz' tonge zyn een ſchryvers penn' altyd /

Die door een ſneile hand zeer veerdig henem glijd.

Laat onz' gedagten zyn / tot rijmen / digten / zins-
gen /

Op dat wy onzen tyd op aarden zoo doorbringen /

Zoo zal ons leven zelv ; dat hier is maar een ſchyn /

Dol aangename trooft / en Hemel vzeugde zyn.

Tot dat eens eindelijk ons hert na groot verlangen /

Dol op verzaad zal zyn met hemelſche lobzangen :

En wy met d'Hemelſchaar / des hemels Maſſeſcit /

Eens zullen galmen uit zyn lob / in eeuwigheid.

Zeggende.

* Hem / die ons ſteeds heeft lieb gehad /

En altyd heeft behoed :

En die ons wiefch in 't dierbaar bad /

Van zyn geheiligd bloed :

Die ons gemaakt heeft goed /

Tot Koningen verheven :

En ons als Prieſt'ren doet

Met God zyn Vader leven

Hem / zo de eer en heerlijkheid /

En d'aldergrootſte kragt :

Van nu tot in der eeuwigheid.

* Ziet den Gezalyden Christen pag. 46.

Eenes

Eenes Christens Vleesche- lijke zwakheid.

EEn / mijner buuren was op mij in heeten tooren

Ontsteken / en scheen mij daar in te zullen smoooren /
Met vloekken / dzeigen / schelden / last'zen met veel
smaad'

Hy bulderd' / tierd en raasd / sprak ongemeen veel
kwaad.

Ik meend' / ik hield mij zelfs in alles wel ge-
dragen /

In 't midden van het kwaad ; mij dogt / ik zou niet
vragen

Wat mij een mensche dzeigd / en dzeigende mij scheld :
Al maakt' hy 't nog zoo grob : ja deed op mij ge-
weld.

Maar nu in dit gebal / mijn kragt was wegge-
wehen /

Mijn vleesch vertoond' zig zwak ; ik raakte ook aan
't spreken

Hy schold / en ik schold ook ; hy dzeigd' / ik dzeigde
nee ;

Mijn zagten aard was weg / en gramschap kwam
in steek.

Wanneer den mensch vertrouwd op zijn verkre-
gen kragten ;

Den Heer verlaat heet wel / op dat hy na zou trag-
ten /

Doorzigtiger te zijn ; en dat een zagten geest /

In 's Heeren volk altijd een gabe is geweest.

D'Oplopendheid komt haast / en suet gelijk een
bliksem

En iſ den menſch niet op zjn hoede / zoo verſtikt
hem :

Indien dat God het hert niet in bedwang en houd /
Hy word gramſtuerig 'kwaad / hy bloekt / hy la-
ſterd ſtout.

Maar zoo 't hem namaals rouwd / dan iſ 't alweer
genade :

Dat hy zjn doen beklaagd / en beter word bezade :
Nu zag ik / dat ik in derz' ongeſtuimheid viel /

En dat des Heeren gunſt my niet in toorn en hiel.
Nu hebb' ik van den Heer ook in mijn hert ge-
kregen /

Dat ik mijn buur aanſprak / als ik hem laaſt kwam
tegen

Ik zeide / 't was my leed al watter was geſchied :
'k Verzocht vergiffen'ſſ' ; dog hy en hoorde niet.

Maar ſtond nog even ſtyb : ging alleſ weer her-
halen :

En zoud' my het nog wel tien dubbel doen betalen ;

Ik ſprak / al wat gy my in dezen hebt miſdaan /

Ziet / ik vergeeb het u / laat ook u wraak luſt ſtaan.

Het was hy hoog / hy laag ; hy wild het niet ver-
geven :

Dus iſ de zaak hy hem tot heden toe gebleven /

Hy leid maar toe op wraak ; ik daar en tegen bidd'

Op dat ik maar mijn ziel in lydzaamheid bezitt'.

Al berſt hy zonnijds uit / in gramſchap / - als een
blikzem

Vergeebd hy niet mijn toorn / eventwel vergeeb ik
z' hem

Al kwam hy ſelb in nood / en meendete vergaan /

Ik zou met alle hulp hem trouwelyk biſtaen.

Hier hebb' ik nu geleerd / hoe dat men kan be-
zwijken /

Op 't pad der deugden / - als de Heer komt weg te
wijken :

En

En ons laat aan ons zelf / en aan onz' eigen kragt;
 O ramp! indien de Heer ons niet te regte bzagt.

Leerd van den Heiland dan zijn paden na te treden:

Hy is ons voorgedaan met veel zagtmoedigheden /
 Want als hy sijn aadheid leed / niet weder en vergold'.

Hy wierd gescholden / maar hy nooit niet weder schold.

Al bald u viand uit / verbaarlijk als een blikseem;
 Heeft hy u hulp van doen; is 't in u magt beschik-
 z' hem /

Dus zijt gy breedzaam / en ook kinderen van God:
 En magt den Hemel dan tot u erbbeel en lot.

ADRIAAN de VIN.

Ana Gramma.

VIAND DIENAAR.

'sWeerelds ydelheid ver- toond door letteren der Spelkonst.

Dits: Het was een fraai rijk Borgerskind.

1. **H**et zal ons ligt een wonder zijn /
 Indien wy daar op merken;
 Hoe 's weerelds woel zijn valschen schijn /
 Met schijnbeugd zoekt te sterken:
 Maar die eens in de boekken /
 De spelkonst gaat doorzoeken;
 Het goed / en kwaad / schild maar in graad
 Ma dat de letter staat.

4

2 Indien

2. Indien men maar in 't heele woord
 Een letter gaat verandere /
 't Maakt haast een bly gelaat verſtoord /
 't Een' lyk niet na het andere;
 Deemt H. eens van het Heerlijk;
 Een D in plaats / 't is deerlijk:
 En zehet / 's weereids heerlijkheid,
 Is niet als deerlijkheid.

3. De weereid roept op Edelheid,
 En daar op kanze ſtoffen:
 Maar Edelheid, haast nederleid /
 Zy moet ter aarde ploffen;
 Wild maar de E. verdzijven /
 En in haar plaats ſchrijven /
 Een H. maar ſlegts / dan word gezeid /
 Het is waar Ydelheid.

4. Wat is dog all' des weereids glans,
 Daar men zoo van kan roemen?
 Die meer ſchijnt als zy is / altans /
 Niet weerdig haast om noemen /
 Van zultje haast bekenne /
 Indien je maar een H.
 Daar buiten laat: de glans al ras /
 Is anders niet als glas.

5. De welluſt, wat is dat een zaak?
 Zeer ligte te verſtellen /
 Een H. maakt dat het kwelluſt raakt /
 In 't lezen en in 't ſpellen:
 Zoodanig zijnder belen:
 Des weereids wreedig kwelen,
 Is kwellen, en haar zoet, is roet,
 't Geen maar een letter doet.

6. De zoetheid, die de weereid geeft /
 Die is dog op zijn beſte /
 Indien men haar geen E en geeft /
 Maar zotheid op het leſte;

Maar,

Haar minnelykhe welstand:

De **C.** maar weg / 't is welsand:

En zoo men ziet / des wereldds ier;

Een **A.** maakt tot niet.

7. Beschoud ook eens de groote pragt,

Daar in zo heebd behagen:

Wat is 't meer als een groote vragt

De ziel te zwaar om dzagen!

De **P.** maar weggenomen /

En laat de **D.** komen:

Zoo blykt het klaar en openbaar /

Wagt pragt is voor gebaar.

8. En wat is 't gansche leven dog

Hoe hoog 't mag zijn geprezen?

Leest het van agter; dan zal 't nog

Niet als een novel wezen;

't Doornaamste is den aassem,

En die is maar een waassem.

Een letter daar maar voor moet staan /

Den aassem heebd gedaen.

9. Haar zöeten, 'n meen' haar zotten stank,

Die is ook niet te agten;

Want met een **C.** zoo is 't maar stank:

En of m'er nog zoo lachten /

Ja maakte vreugde Reijen,

Haar Reijen / is maar schreijen,

En al wat 's wereldds mensche wind,

Is wind, en blyb maar wind.

10. Zijn God, waar op dat hy vertrouwd /

Die zal hem ligt verlaten /

Een **H.** die maakt haar God tot goud;

En wat kan dat veel baten?

Haar hope zal mits dezen

Een ligte hoppe wezen /

Die haast verbliegd / gelijk een hab;

En zoo raakt hy in 't grab.

A 5

En

11. En was het dan daar meed' gedaan /
 Het leven hier te derven !
 Maar 'tergſte komt nog agter aan /
 En 't zal dog zijn haar erven :
 Als hy ziet / dat zijn gifſen
 Een W. maakt tot miſſen ;
 En all' zijn pdeſt weerd's goed ,
 Een L. maakt tot een gloed.

12. Al' 't geen de weerd' ons bereerd /
 Zijn maar vergibte pillen :
 Van buiten met wat ſoet beſmeerd /
 Op dat m'er aan zoud' willen :
 Een B. zegt ; 't is het beſte :
 Een D. zegt ; 't is de peſte :
 En zoo men 't zoet, daar maar afdoet /
 't Is all' maar bitter Roet.

Einde van den Zeeuwſchen Akker.

AANHANGSEL
Van Diverſche
STIGTELIJKE
GEZANGEN.

Hebbehier nog by gevoegd eenige Gezangen en Digten , die zoo zeer tot het voorige werk niet behooren , als zijnde eeniger mate van een andere natuure.

En alzoo zommige van dezelve al voor dezen in druk zyn geweest : zoo zijnze ook al ras Verkogt, ende wel wetende dat'er vele zijn die'er nog geern van zoude zijn bediend, zoo laat ik die hier dan weder als een derde druk nevens gaan.

Andere van mijne Gezangen op verscheyde gelegentheden toegepast, zijn te vinden in het byvoegsel agter het gerijmde Boek Jobs. Dat gedrukt is tot Middelburg, by Simon Clement, Anno 1714.

Flora's vercierde Zomerkamer.

Vois: Waar blijft gy Flora, mijn beminde.

1. **V**And men wel oost een tijd bekwaamster /

Als nu / met deze gelegenheid /

Om eens te gaan in Flora's kamer /

Die nu zeer schoon en Cierlijk leid?

Wilt niet verziinnen /

Exced met my binnen /

Die haar beminnen /

Komt in haar zalet /

Phœbus, Aurora,

Ons beid al vroeg voorja

Zelf wanneer die nog leid in haar bedd'.

2. Doet op de deure / zet uw voeten

In haar palcis / slapt digte by:

Flora die komt u zelve begroeten /

Al met haar lustige pronkerni;

Daar komt zy heden /

Al aangetreden /

Met zoetigheden /

Van bloemen en kruid:

Bladen en botjes /

En met Zomer zotjes,

Om ons nog verder te lokken uit.

3. Ziet daar dat zoete Mezeri boomtje,

Met zijn zeer aangename geur /

Gelyk een bloepende Aëtar stroomtje /

Verfpreid de heele kamer deur:

Maar wat zijn ditte /

Die daar nog by zitte /

Geel/

- Geel- blaauw / en witte
 En Zijn Krokus zeer schoon
 Daar Violetjes,
 En gunder Brunetjes,
 Nevens die Imperiaale kroon.
4. Sjonkijlen, ende Hiacinten,
 Ons door de reuke het hert verkwikt :
 En tusschen beiden getricpte Linten,
 Het schynd zo willen zijn gestrikt:
 Wie zou niet dwalen /
 Door die schoone stralen /
 Die daar afdalen /
 Van d'Eatica?
 Die ons vertoone /
 Kleuren zeer schoone /
 Dat men daar in verwonderd moet sta.
5. Hier komt Flora met Pruim la Veris,
 Dobbel en enkel / groot en klein:
 Met wit- en blaauwe Belvoderis:
 En ziet dat bosje met Penzeen:
 Het zoet aanschouwen /
 Van al die Karfouwen,
 Met die Juffrouwen,
 Van Portugaal,
 Doen mi op heden /
 Nog wat verder treden /
 Om eens te kijken in deze zaal.
6. Wie zou hem niet verabuizeren /
 Of op het minste verwonderd staan /
 Die eens maar wilde bespeculeren /
 Op all' die fraaie Auriculaan?
 Landen en Steden /
 En Dorpen mede /
 Komen hier heden /
 Al op het Conneel;
 Juffers en Damen /

Een

Een pder met namen /

Sterren / Planeten / die hebben hier deel.

7 Daar komt de Kalra haar vertoone /

Met beelderhande Anemiaan :

Daar weert Kenonkels overschoone /

Fluweelen , met den Africaan ;

Tulpen zeer aardig /

En wel roemens waardig /

Pder zeer baardig /

Het ooge boldoet.

Muurblomtjes vele /

Geblande en Gele /

Van een byzonder reukie zeer zoet.

8. Hier hebje Venus Spiegel zeer schoone /

Glinsterig blaauw dat 't herte verblijd /

Flora hangt die zeer fraai ten toone /

Gelyk als tegen een groen tapijt :

kom herwaards wijkken /

En wild'er eens kykken /

Nooit diergelijkhe /

Zoo zuiver en klaar :

Die Perzik bloeme ,

Die moet ik ook roeme /

Zoo dobbel , puur of 't een Hoosken waar.

9. Dit zijn Fiolen Materialen ,

Of anders / bloemkens van Demast :

Daar hebje ook de Piramidalen ,

Die als een Tooren zeer hoog op wast.

Deel Accoleijen ,

Met groote Meijen /

Pder herscheije /

Van Bloem en koleur ;

Die liebe Rozen ,

Hoe staan ze en blozen /

Kuiken heel Flora's kamer schier deur.

10. Pronkers , Genosselkens , rude Vlieren ,

't Ge

't Gezicht en ook de reuke voldoet:
 Ik voege daar by de Eglantieren,
 Dat 's ook een bloemtje wonder zoet.

6 Wat Konstanten,
 En moete Chrizanten,
 Weerd om te planten:
 Juffroujes in 't haar:
 De Malva Roza,
 En die Schabioza,

Met Muskus bloemtjes al dicht by malkaar.

11. Leeuws Muyltjes by die roode Pioenen,
 Met speculatie daar aan die kant:
 Vinkoorde komt hier de bloet vergroenen:
 Bedstrôp 'al in haar Medikant:

De Jasmijnjes,
 Verscheide Lupijntjes,
 En Balzermijnjes,
 Van diverse slag;
 Hier Ridderisporen,
 Daar bloemtjes in 't koren:

Alles begroet ons met zoeten gelag.

12. Hier staan ook blaauwe en witte klokjes,
 Met Bloemkens in der eeuwigheid:
 Daar ginder groetten Rozen aan stokjes,
 Zie hoe die Camperfoelje heim spijet/

Lelie: van Dalen,
 Die moet ik op halen/
 'k Zal nog verdwalen/
 In Flora's geziet/
 Hebb' ik 't bergeren/
 Of zou ik 't nog weten?

Dit schijnen Tibouds lobberjes dicht.

13. Hoe schijnd die Zonnebloem te spalen/
 En met het hoofd om hoog te staan/
 Zp denkt niet dātze mede zal dalen/
 En metter tyd den bal ontsaan/

Nogtans

Hogtaug zeer schoone /
 Staat zo nu ten toone /
 Gelyk een kroone /
 Van Goude zeer fijn :
 Ziet al de gangen /
 Des Morgens behangen

Met perlen als van klaar kristalijn.

14. Deeze bloemtjes lijken wel blaauwe Druivjes
 Met heele trossen gansch vol gelaan /
 Dit lijken Vogeltjes zonder kuiltjes :
 Daar zie ik gulden regen staan /

Fijn als een water /
 Daar 's dobbele Mater,
 Flora 't geschater /
 Van u schoonen glans /
 Doet ons ontziunen /
 En u heel beminnen /

Der begeerd uwen jeugdigen kranz.

15. Daar zijn geen fraajer Capizerijen /
 Als men hier in u kamer ziet :
 Daar zijn geen konstiger schilderijen /
 Als gij ó schoone ons alle aanbied ;

Wie kan borduuren /
 Zoo zoete figuren /
 Met zoo veel kleuren /
 Gestrengeld door een ?
 't Lijkt hier te male /
 Een goudene zalf /

Door zaapd met zilver / en edele steen.

16. Flora, nu zal ik gaan wederkeeren /
 Bedank u voor deez' heussche daad ;
 Ik kan 't niet hallo bespeculeren /
 Dat hier in uwe kamer staat ;

Waar ik mij wende /
 Ik zie nog geen ende /
 Waar zou 'k belende.

Zoo 'kall' uwen schat /
 Dan kruid en bloemen /
 Nog zoud willen normen /
 Zeker / ik suste mijn zelven schiet zat.
 't Heeft alles zijn tijd.

Een ander voor de be- minnaars van Flora.

Dois: Van 't Lecuwerkje.

1. **T**reed met my in den Hob /
 Kom vrienden 't zal u voorga /
 En zingd met my tot lob /
 Van de Godinne Flora,
 Die nu zoo schoon gaat pronken /
 Meer als een bruid vol vryugd /
 Vol minnelijke lonken :
 Agelijks hert verheugd.

2. Ziet haar eens in de hand
 Veel Zomerzotjes dragen;
 Blinkend' als Diamant /
 In eenen gouden wagen:
 Dit zijn de eerstelingen /
 Van die vercierde bruid /
 Die zo aan ons komt byngen /
 En mildelijc deeld uit.

3. Ziet den Mezeri staan /
 Met bloemtjes overladen;
 Als die zijn weg gegaan /
 Toond ons zijn groene bladen /
 Zoo ziet men 't veel gebeuren /

Dat

Dat God wel vzeugde geebd /
 Na dat voor af het treuren /
 Ons al verlaten heeft.

4. Ziet hier den Krocus staan /
 Ei / wat is 't bloemtje schoone :
 Ziet eens d'Epatica,
 Zeer lustig haar vertoone /
 Die ons in 't oog doet stikken /
 Een hemels blaauwe straal /
 Of door zijn rood verkwikken /
 Gelijk een rood koraal.

5. Hier kom ik net van pas /
 Effen zoo 't mijn begeer is /
 Om al die zoet gewas /
 Van fraaie pruim la veris,
 Eens te bespeculeren /
 Hoe beeldershande slag /
 Elk met verschepte kleeren /
 Hem hier vertoopen mag.

6. Gaat eens wat verder aan /
 Maar wild geen bloemtjes pletten
 Wat zie ik daar nog staan?
 't Zijn blaauwe Violetten,
 't Zijn aardige kleuren /
 Daar kan ik wel by zija /
 Om zijn zeer zoete geuren /
 Het diend tot medictijn.

7. Muurblomtjes zijnder veel /
 Ei ziet / wat groote struikhen ;
 Dat is geblamd / dat s' geel /
 Dan verre kan menze ruikhen :
 Daar staan Koninkels mede /
 Die bloem verdiend een lof /
 Men moet aan haar hofsteden /
 De beste plaats han 't heb.

8. Men zou han hier nu voort /

Om

Om een Sjonkilje loopen /
 Al was 't tot buten de poozt :
 En dan nog diere koopen ;
 Haar lob moet men niet kreukte /
 Flora's beminnaars / kom /
 Geevd om haar zoete reukte /
 Haar ook den grootsten roem.

9 Ziet eens / hoe heerlijk staan /
 Al die gemengde soorte /
 Dan veel Auriculaan,
 Eben maar uit de geboorte :
 Wel eerder als men 't wiste
 Word m' in 't verstand verdwaald ;
 Mer van hen wilde twisten /
 Wie hier den prijs behaald.

10. Tulpaan van alle slag
 Dezen hov schoon vertieren :
 Ziet eens het zoet gelag /
 Dan al die schoone Vlieren,
 Hoe zoet staan die Narcissen,
 En Hiacinten mee ;
 Zeker men moest niet missen
 Beziet eens die Pensee.

11. 't Is nog niet altermaal ;
 Hier hebje nog Karfouwen ;
 Kroonen Imperiaal,
 Zeer lustig in 't aanschouwen :
 En lievelijke Rozen,
 Besproeid met Hemels douth /
 Aurora doet haar blozen /
 Schijnen wel man en vrouwe.

12. Daar hebje aan die kant /
 Zeer schoone Accoleijen ;
 Pronkers daar by geplant /
 Kijk wat gebote meijen :
 Genoffelkens zeer aardig /

Als Nag'len zoet van geur /
 Zijn ook haar lot wel waardig /
 Om haar gesprengd koleur.

13. O Ziet / hoe is den Hob /
 Een geboorduurde zale /
 Van Goud' en zilver stoff'
 Wie kan dit zoo afmale?
 Maar zegt ! ik moest niet dwale /
 Hier hebbentwe nog staan
 Fiolen Mat'rialen,
 'k Zou die wel overslaan.

14. Ziet eens dat boomtje staan /
 Met zoete Eglantieren :
 Daar weer Anemiaan ,
 Tusschen die twee Lauwrieren :
 Wat schoone Piramijden ,
 Als blaautwe torens groot ;
 Lelien aan de zijden :
 En daar Pioenen rood.

15. Vincoorde die leid plat /
 Langs heen de aard' gekropen /
 Altijd zeer groen van blad /
 Zijn bloemijes staan moop open /
 Schijnend als blaautwe sterren
 Van tusschen 't groene kruid :
 Maar wat steekt ginder verre /
 Zoo hoog verheven uit ?

16. k'Zie / 't is de Zonnebloem ,
 Nevens die Abricozen ,
 Daar hebje wederom /
 Menigten van Stokrozen :
 Goudsbloemkens, Riddersporen :
 Den trotzen Africaan :
 Bloemekens in het koren ,
 Al digt by een daar staan.

17. Dat bloemtje staat heel raar 't Schijnd

't Schijnd wel een vzeemde natie /
Juffrouwtes in het haar :

Wat 's mooie Speculatie,
Hoe schoon! ô wat Constanten!

Hogtang van weinig geur
'k Zou z' eventwel wel planten
Om haar zeer hoog koleur /

18. Wat Gras dat staat als lint /
Met wit en groen doortweven /

Geen twee men daar in bind
D'Een gelijk d'and're even :

Wat ziet men voor een bloeme /

Daar bp 't gestriepte gras,

Was uit zijn luuren home /

Of 't nog maar morgen was ?

19. Het is een Yris,
Die wil wel zijn beloken /
Blaauw als de Bloem van 't vlas,
Met geel' en zwarte streken :

't Is aangenaam t'aanschouwen /
Die soorten altemaal ;

Daar hebje nog Juffrouwen,

Als die van Portugaal.

20. Hoe schoon staat dat pjeel /
Bekleed met Camperfoelje,

Wat boomte dat staat eel /

Gelaan niet roo Carnoijen,

Ziet eens den Tijn staan bloejen /

Daar bp die Roz'marijn

Ziet daar Lavendel groejen :

't Is lustig hier te zijn.

21. Dit schijnd boven natuur /

Doorziet eens all' de leden /

Wild eens een halve uur /

In dezen bloem besteden /

Deez' Passie bloem zal even

Door

Door zijn verborgten schat /
Zoo veel genoegten geven /
Als gy wel ergens had'.

22. Ik kan hier niet van daan :
Wie zou hem schier vergeten /
Nochtans zoo moet ik gaan /
Ik hebb' nog niet ontbeten :
Ik hadd' lust om te wand'len /
In dezen morgenstond /
En niet Flora te hand'len /
Heel dezen heb in 't rond.

23. Ik heb uit dit verkeer /
En wonderlijk aanschouwen /
Getrokken deze leer'
Die men steeds moet onthouwen :
Dat al die schoone k'leuren /
Zeer haastelijk vergaan ;
Dele zal 't niet gebeuren
Tot morgen maar te staan.

24. Ons leven is een bloem /
Die haastelijk zal vallen ;
Heden van grooten roem /
Morgen maar niet met allen :
Hoe haeg men is gerezen /
Hoe schoon men schijnt te staan /
Niet blijft'er in zijn wezen /
't Moet als een bloem vergaan.

GEZANG

Van den vreesfelijken brand in den Abdi-Toren tot Middelburg in Zeeland, op den eersten Augustus 1712.

Vois: Eilaas mijn zugten zijn om niet.

Augustus een / van 't Schrikkel Jaar /
Seventienhonderd / en nog twaalfve mede /
Doe was 't dat Middelburg de Stede /
Zeer onvoorziens kwam in een groot gebaar /
Door Wonder en door Blixem groot /
Die daar tot in den hoogsten Tooren schoot /
't Geen vele burgers jammerlijk dreed klagen /
Die sellen brand /
ô Dware slagen /
Van des Heeren hand.

Des Heeren donderende wraak /
Die kwam by na den heelen nacht te duuren /
Tot datze 's morgens half ses uren /
Uitbersten met een grouwelyk gekraak /
En trest den Abdy Tooren aan /
Waar van men strax doe zag den rook opgaan /
En hoort daar na zagnen de vlam uitspreiden /
Aan alle hant /
Waar op men zeyde /
D'Abdie Toorn brand.

Straks zag men daar een groot alarm
Van burgers / die aldaar met groote hoopen,
Na dezen brand toe zijn geloopten /

En

En maakten zomm' g' een jammerlijk gekerm;
 Men klam tot boven in den Top:
 Om blusschen goot men daar veel water op/
 Zeer geeren hadmen dezen schoonen Tooren/
 Nog gesalveerd/
 Maar 't was verlooren/
 Ziet het vuur vermeerde.

De Brandklok gab een naar geluid/
 Een ween-stem gab by veel een droev geschater/
 Men hoorde roepen / water / water /
 Op datmen dezen Brand zou krijgen uit;
 Maar 't vuur zeer haast nog lager kwam/
 En zet den Tooren in een volle blam/
 Dat menig mensch deed roepen niet zwaar bebc.,/
 In vreesse groot/
 Heer wild ons geven/
 Michomst in dees nood.

De kolen vlogen in de Lugt/
 De donken zijn ter aarden neer geslegen/
 Het vuur dat viel zoo dicht als regen/
 Dat maakte onder 't Volk een groot gezugt;
 Het klokspel 't ook zeer haast begav/
 Het lood als 't water liep van boven af:
 De groote klok zag men ter neder valle/
 Ni in! ik schrik/
 En d'and're alle/
 In een korten blik.

De herten waren vol van pijn/
 Dit vreesde dat den brand nog niet zou slaken/
 Maar in twee kerken zou geraken/
 Dus riep men daar / ô Heere mag het zijn,
 Verschoon, verschoon u Tempels Heer,
 En werpt u Huyzen dog zoo niet ter neer,
 Zou gy u Heiligdom laten verbranden?
 Heer, hoe het zy,
 Die diere panden,

Maakt die dog maar vry.

Ziet daar / ai my! wat schriklijk werk /
 Het schijnd nu al te wezen buiten hoope /
 Daar gaat die felle Blamme loopen /
 Tot boven in het dak der Choore kerk /
 Tot het geheel is afgebrand
 Tot rondom boven aan den mueren rand /
 Het geen hem pffelijke daar vertoonde /
 Aan pders oog,
 Nog God verschoonde /
 Deze kerke nog.

Verschepte menschen hebben ook /
 Door dezen brand moeten het leven laten /
 De eene is gedood op strate!
 And're verbzand of gestikt door den rook /
 Daar bald een hout / swaar als een Zerk /
 En treft dat schoon en nieuwe Orgel werk /
 Nog hier betoond de Heer ook zijn Genade /
 In dit verbziet /
 Geen and're schade /
 Is die kerk geschied.

Gedankt moet zijn ons groote God /
 Die om het zigten / bidden / klagen / kermen /
 Van zijn kinders / hem wild ontfermen /
 En haer verlossen van zoo droeven lot /
 Op zeide tot dat vreeslijk vier /
 Gy zult niet verder komen als tot hier,
 Hy gaf bevel, en zeide, slaat dien Tooren,
 Met al haar werk /
 Maar wild niet smooten /
 Eenig Quis / of kerk.

Op Middelburg / en wie gy zijt /
 Zoekt nu het aanzigt van den Heer der Heeren /
 Doet zondent boet / wild u bekeeren /
 Op dat gy na dit kwaad weer word verblijft /
 Ei ziet / ei ziet dog beter toe /

Nan-

Aanschoud / aanschoud als nog des Heeren roe /
 Komt hy zijn hand nog eenmaal op te heffen /
 Hoe zal 't vergaan!
 Op kan u treffen.
 En nog harder slaan.

Aanmerkinge op het voor- gaande.

Dois: Van Helena.

Hoe ziet men al 't gelaat /
 Betrokken als een pot,
 Over haar droeven staat /
 En ongelukkig Lot /
 O Middelburgse Stad /
 Een kwaad heeft u getroffen /
 Daar ziet m' u grooten schat /
 Ter aarden nederploffen.
 Dat hoog en schoon gebout /
 Die peerel van het Land /
 Die is tot grooten rouw /
 Verdooven door den brand /
 't Cieraad van 't eeuwiche dal /
 Dat bakken der Schip-lieden /
 Moest voor dit ongeval /
 Haar steelt kruine bieden.
 Des Heeren toorne brand /
 Og! of gp 't alle wist /
 Om dat hy met dit land,
 En Stad heeft echen twist,
 A hoogmoed / troefheid / pragt /
 Heeft hem al lang verdorpen /

Daarom

Daarom komt hy met magt/
U hoogte nederstooten.

H Tooren is gebeld /
Door 't Hemels element /
En 's Heeren groot geweld /
Diet dat gp 't maar bekend /
God heeft een gruwel van
Het geen wy hooge agten,
En d'Hoogmoedige man
Vernedert hy met kragten.

Lang heeft de Stad gebzand /
En 't is nog niet geslist ;
In haaren burgerstand /
Door veelerhande twist /
In 't kerkelyke mee /
Die nogtans ondertusschen /
Door eendragt / liefd' / en Dree /
Behoozden die te blusschen.

Wie staat niet als verbaast /
Die ziet / hoe Stad en Land ,
Na ontugtigheid raast /
En in onkuisheid bzand /
Waar 't wonder / zoo 't de Heer
Niet langer wilde lijden ?
Maar ons eens keer op keer /
Met 't Hemels vuur bestrijden ?

Hoe werd des Heeren dag /
Geschonden met'er daad ?
't Is te beklagen ag !
In Hup / op Weg / op Straat /
In veel onmatigheid /
In rijden / rossen / rennen /
Aan uitgelatenheid /
Deer vele haar gewinnen.

De Sabbath is gedaau :
En juist dien selven nact.

Steekt

Steekt Godes Tooren aan /
 Schier buiten ons gedagt' /
 Een Vonderende siem /
 Den heelen nagt men hoorde /
 Een teeken dat wy hem
 Den dag te vooz'n verstoorde.
 't Genaamde Hermis heeft /
 Lag al te na aan 't Hert /
 En die is veel geweest /
 Tot wankeling en smert ;
 Zoo God aan ons niet dagt /
 Men zou God laten baren /
 Zijn Tugt-roe heeft een kragt /
 Zijn kind'ren te bewaren.

Kom Middelburg / ep kom /
 En kust des Heeren roe,
 Ep heer / ep heer weerom /
 Dit slaan is u ten goe /
 Maar blijft gy obstinaat /
 Gaat gy nog voozt in zonden /
 Zoo word gy om u kwaad /
 Misschien wel heel verslonden.

Maakt ulve herten by /
 Van dien onkuischen byand :
 ó Gzootte Burgerp /
 Steld twisten aan een kant /
 Laat 't Vier van liefde meest,
 A herte dog bestralen /
 Lagt 't Vier van Godes Geest
 Van boven in A dalen.

God gebe Middelburg /
 Met zijne Burgerp /
 Te leven zonder zurg /
 En nooit van zorge by /
 Te zorgen / om den Heer /
 In alles te behagen /

En

En zonder zorg van 't kwaad/
Van straffen en van plagen.

Een stap verder.

Andere aandagten op het zelve voorval.

Vois: Al die hier zijn gezeten.

O ! Dzeeffelijke zaken /
Wat dzoever gezigte is dat?
Daar ziet men een Toreu blaken /
Al my! wat wil dit maken /
Wat ongeluk voor deze Stad?
Hoe is het vuur te vzeezen?
Het herte dat schuddet en beebd /
Og hoe zal 't dan eens wezen /
Ten laasten dage na dezen /
Als de Wereld een einde heeft?
Als allen hoogen Tooren,
En de Bergen zullen bergaan /
En als de Heere al voeren /
Zijn Donder zal laten hooren /
En de Wereld met blammen slaan.
Als Christus eens zal verschijnen,
In de Wolken met groote kragt,
Tot vzeugde van de zijne;
Maar de booze vol angsten en pijn /
Die werden door het vuur betsmagt.

Ham

Kan een klein vuur ons 300 turberen /
 Van een Tooren of ander gebal?
 Hoe zal dat schrikken vermeeren /
 In dien grooten dag des Heeren?
 Die zekerlijk eens komen zal.

De aarde zal schudden en beven,
 De Hemelen zullen vergaan,
 Als God zijn Stemme zal geven,
 Kom doode, en die nog leven,
 Komt alle voor het Oordeel staan.

Het bligten zal daar niet baten /
 Het loopen zal helpen niet /
 Hoe hooge / hoe lage van staten /
 U Schatten moet gp verlaten /
 't Zal al in 't vuur staan dat men ziet.

Du kan men veel water gieten /
 Om te blusschen dit kleine vier /
 Maar hoe zal 't u verdzieten /
 Als gp daar niet kond genieten /
 Als huilen / kermen / en getier.

ô Schrik hier voor gp booze /
 Gods kind'ren hebben geen nood,
 Dit zien gp maar voor een poose /
 Maar wee u / gp Godloose /
 Gp gaat van hier in d'eeuwige dood.

Als d'Elementen byanden /
 Zullen smelten en vergaan /
 Met knerzinge der Tandden /
 En wizinge der handen /
 Zult gp in d'Helte moeten gaan.

Og kond' gp u dan verstellen /
 Als de Reger zijn oog op u speld /
 En hp tot u zal spreken /
 U kwaad doen zal ik nu spreken /
 Een eeuwig vuur is u nu bereid.

Van Bergen, Rotzen, en Tooren,

End

Zult g^y roepen met schrikken belaan /
 Bedekt ons / en wild ons smoren /
 Og waren wy nooit geboren !
 Wie kan voor dat gerigte bestaan ?
 Wie zou dog kunnen vertellen /
 Of spreken met de mond /
 Wat angsten den zondaat zal kwellen /
 Als hy 't Oordeel zal hooren vellen /
 Gaat g^y verbloekte na d'Helsche grond.
 Neemt dit in u gedagten /
 En wild u in tijds beraan /
 Bekeerd u met alle kragten /
 Van hond g^y die dag verwagten /
 En zult niet hoeven beschaamd te staan.
 Weest altyd op u hoede /
 Hy komt als een Diev in de nagt,
 Als men 't minst zal vermoede,
 Wel zalig is zulk een goede,
 Die zijnen Heer alzoo verwagt.
 Wanneer die tijd zal komen /
 Dat God u voor 't Oordeel daagd /
 Dan zult g^y met alle Bzomen /
 Met blijdschap ingenomen /
 In 't eeuwig leven werden gebzagt.

Op de
SCHRIJTEN,

Die gemaakt zijn tegen
D. G. van BUYTENDYK.

Wat word de Christen Kerk van alle kant be-
 krogen **Wat**

Wat komt'er menig Vos den Wijngaard ingesloopen /
 Die zoeken eben zeer / door een verborren kragt /
 Het ligt der Waarheid te verduist'ren / als de Magt-
 Socini bragt wel eer een valsche leer ter banen :
 Gelijk voor zynen tijd ook deden d'Arrianen :
 Ja zoo van tijd tot tijd / d'eén voor / en d'and're naar /
 Waar door het Christendom kwam in een groot ge-
 vaar.

De een door arg en list / en Goddelooze treken :
 Die zoeken van ter zijd' den Schaapstal in te brenen :
 De andere door Weeld' / en grootz op zijn verstand /
 Die raakt den dwaal weg in / en heeft nog paal
 nog band.

Nu maakten 't volk weer wijs een nieuwe stijl
 van leven /

Een Liberijnsche leer word nu weer opgeheben /
 Een Vry geest-drivery, heeft wortelen gemaakt /
 Waar door de Wet van God als aan een zijt e raakt.

Laat elk zijn lusten doen, en ongebonden leven,
 Indien men maar geloofd, de zonden zijn vergeven,
 Hoereerd, en drinkt, en steeld, ja weest in 't kwaad-
 doen sterk :

Gy zijt niet die dit doet, 't is al Gods eigen werk.

Men moet niet bidden om vergevinge van zonden,
 Men doe maar wat men wil / de Duivel legt ge-
 bonden,

En wie kan 't heilloos Givt dog noemen in het hoft /
 Dat nu in 't Christendom listig word uitgestoet.

Waar zou 't op 't laatste heen / waar zoud me nog
 geraken?

Ten waar de Heer ons gab zijn Dienaars die ons
 waken /

En dat in alle trouw / als wagers om de Stad,
 Gedankt moet zijn de Heer / voor zulken grooten schat.

Gods Kerk is nog voort sien van Kloeke / Wijze
 Mannen /

En die haar niet ontzien haar kragten in te spannen /
 Op dat dit boos onkruid ten eersten word geroeid /
 Eer dat 't geevd zijn zaad / of ook nog eer het bloeid.
 Zp willen 't liever al / ja goed en leven zetten /
 Van dat men zoos de leer der waarheid zou verplet-

ten /
 Haar pber heeft geen eind' / men strijd met Mond
 en Penn' /

Eer dat zig 't gausche Volk aan zulke zeden wenn'.

Een Hattemist en kan by haar niet zijn geleden /
 Een Bekker komt niet op / of moet weer na beneden /
 Een Deurhof kan voor 't ligt der Waarheid niet
 bestaan /

En 't is te wel bekend / hoe 't Leenhov is vergaan.

Van Buytendijk als een der and're Medgezeilen /
 Beroerd nu 't gausche Volk met ketterpen te stellen :
 Die zoog'lyk / ja dat meer / verder vlyk zyn geagt /
 Dies pber van Gods boon hem schilket tot de wagt.

Zijn leere word gehoord / en aan 't eramineren /
 En zoo het moog'lyk waar / die ook te Reformeren /
 Maar 't is al Pek in 't Duur : daar vest op hem
 geen zalv.

Zijn ingehantkerd kwaad geneest / nog heel / nog half.
 Of schoon een Cætes hem nog zagte zoekt te win-

nen /
 En met voorzigtigheid hem weer te krijgen bannen /
 Niet tegenstaande dit / zp krijgen ongelijk /
 En onzen supliant die blijft al Buytendijk.
 Dies word geoordeeld dat men hem niet moeste
 lijdén /

Maar als een schad'lyk Lid / hem van de Kerk af-
 snijden ;

Het geen ook is volbragt : wie geevd haar geen ge-
 lijf ?

Dat zp hem met zijn kraam maar zetten Buyten-
 dijk.

Du

Du gaat het werk weer aan / nu zal hy d'ringaan
wreken.

Du zal hy door scitijn gelijk een adder steken;
Met woerden en geschijt / tegen de Cærus aan:
Met lasteringen veel / met schimpen / hoon en smaan.

Dit zijn de reden ook waarom 'er word geschreben /
En als een tegenweer word in de hand gegeven /
Op dat / by die het leest / het Cærus hebb' gelijk /
Als hy daar by beschoud het werk van Buytendijk.

Geloofd zy 's Hemels eer / nu en tot allen dagen /
Dat hy voor zijne Kerk zoo naauwe zorg wil dra-
gen.

Dank zy ons' Overheid / de Staten van het Land;
Dat zy zoo heilzaam werk ook bieden haare hand.

Dank zy ons' Leeraars ook / die dag en nacht nog
waken /

En tegen alle list haat Mannelijk opmaken /
Dit byl is weer gekupst / 't was modder ende slijk /
En 't is geen wonder; want / het kwam van Buy-
tendijk.

A. de VIN.

Jezaia 57 vers 21.

Dog de Godlooze zijn als eene voortge-
drevene zee, want die en kan niet ru-
sten, ende haare wateren werpen slijk
en modder op.

Aanmerkinge op het Werk des Heeren, in die hooge Water- vloed van den 3. Maart 1715.

Dois: Ontwaakt schoon Herderinne.

1. **W**ilt uit den slaap ontwaken /
Op zorgeloos geslagt;
Ziet met verstand // hoe Godes hand /
Tegen ons is met kragt.
Op komt / en doet ons smaken /
Onzer zonden bittere zucht?
Die ons niet genaken /
Of ons hert daar over zucht.

2. 't Is waar / wy hebben vrede;
Maar ook zoo kan de Heer /
In vredens schijn // ons vrand zijn /
En slaan ons nog veel meer.
Op kan door zwaarigheden /
Ons vernederen het hert /
Wyl in alle steden /
Schuld op ons gebonden werd.

3. Dit hebben wy bevonden /
Als Godes slaande hand;
Des waters kragt // over ons vragt /
In 't Zeeuwfche Nederland
Ja tot zoute gronden /
Maakte op ons vragtbaar veld;
Maar 't was om de zonden /
Dan d'inwoonders daar gefield.

4. Te veel om te verhaalen.
Word deze schade begroot /
Die 'e Zeeuwfche dal // fchier overal

Gelezen

Geleên heeft door dees nood;
 Ik mogt daar in verdwalen/
 Om dit op te tellen al:
 'k Wil het niet bepaalen:
 Maar Zeeland 't wel heugen zal.

5. 't Was op de dag des Heeren/
 Als ons dit overkwam
 Als 's Watersvloed // met stouten moed
 Wegstroombden dnlik' en damun'
 Zou men daar niet uit leeren/
 Dat wy onzen grooten God/
 Niet genoegzaam eeren /
 Op zijn dag na zijn gebod.

6. Het staat ons nog te voeren/
 Lebendig in gedagt
 Hoe Godes hand // die groote byand/
 Tot Middelburg eens bragt
 In d'hoogen Abdyp-Toren/
 Door 't Weerligt gesteehen aan;
 Maar na dat alvooren/
 Was den Sabbath was gedaan.

7. Zeeland! zeeland! zeeland!
 Wat hangd u over 't hooft
 Zoo gy na hem // nog na zijn stemm'/
 Niet luistert nog geloovt/
 Zeeland! zeeland! zeeland!
 Hoord des Heeren woord / en beebd.
 Zeeland! zeeland! zeeland!
 Doet opregte boet en leebd.

8. Gods stemme roept met magten/
 Tot ons / als n'et geweld;
 Ep ziet dog toe // aanschoud de roe
 En wie het heeft besteld.
 Zoo wy dat niet en agten/
 Maar in zonden nu voortgaan/
 's Drees hy zal met kragten/

Ons geheel te morsel slaan.

9. Willen wy door zijn streelen /
 Niet lust'ren na zijn woord;
 En hem door 't goed // dat hy ons doet /
 Niet dienen zoo 't behoord;
 Konnen zijn liefde zeelen
 Ons niet raken aan het hert;
 Wy zal ons mede deelen /
 Mere banden van veel smert

10. Hoe heeft nu eenige jaaren
 Rondom ons Nederland /
 Het groot gebaar // de peste zwaar
 Geblaherd en gebzand!
 En van dat groot bezwaaren /
 Blijven wy tot nog bezyd;
 God wil ons bewaren /
 Van nu voort / en 't aller tijd.

11. Wie staat'er niet verslagen /
 Als hy denkt om het kwaad /
 En 't droevig wee // dat over 't bee
 Van ons' nabuuren gaat?
 Zy nu moeten klagen /
 Over schad' in bee en veld /
 Maar van deze plagen
 Heeft de Heer ons vry gesteld.

12. Heer der Heerscharen /
 Hoe lange zal 't nog zijn /
 Dat gy haar niet // in dit verdoet /
 Zult helpen uit die pijn?
 Wild ons dog bewaren /
 En u land en volk bystaan!
 Die in dit bezwaaren /
 Tot u treden in getraan.

13. Wy moeten bidden vresen /
 Dat gy voor Wijn en melk /
 Ten einde zult // om onse schuld /

Coerep-

Toereffen ons dien heil;
 Zouden wy beter wezen/
 Of meer leven na u will'/
 't Gansche land in dezen/
 Zit 't gansch zorgeloos en still'.

14. Dit hebt gy ook vernomen/
 En daarom komt gy mee/
 Gelyk verword // door deze bloed/
 En 't water van de zee;
 Ong' landen overstromen/
 Gy maakt die een zoute grond!
 Maar o! Heer wy komen/
 Met de hand op onzen mond.

15. O God! wijd onze landen/
 Doortaan dog gunstig zijn
 Bewaard ons Heer // hoe lang's hoe meer/
 Door pestelyk fenijn/
 Door Waterbloed / voor branden/
 Ook voor stormen / en tempeest;
 God! in uwe handen/
 Geben wy ons onbezweet.

A. de VIN.

Een ander: op 't zelve.

Vois: Ag Izabel aanhoord mijn droevig klagen.

1. **R**oept uit de heel gy God getwijde helden/
 Herauten van dien hemel Koning groot;
 En wild den volke opentlijk vermelden/
 Haar zonden / en die stellen voor haar bloot/
 Wilt niet bedaren /
 Maar steeds voortbaren /
 Toond haar met klaar bescheid /

Daar ongerechtigheid

2. Die dagelijks den Heere komen tergen /
 Door haar boosheid in grooten overbloed ;
 Waarom hy wild zijn aanschijn ons verbergen.
 Want ziet de handen zijn beblekt met bloet ,
 En all' ons' leden /
 Op maar besleden /
 Met kragten uitgebeid /
 Tot all' ondeugendheid
3. Wie kan het herte van den mensch doorgzonden ?
 Dit is alleen het voorrecht van den Heer /
 Maar hoor'd men nu wel iets uit vele monden /
 Als p'delheid / en boosheid meer en meer ?
 Het godloos liegen /
 En 't valsch bedriegen /
 Is een gemeene zaak ;
 En diend maar tot vermaak.
4. Het last'en van dien grooten NAAN des Heeren /
 En van zijn werken / hoor'd men overal ;
 Het bloeken / zwerfen / en ligtbeerdig zweren /
 En p'd'le woorden / ja zonder getal /
 In wilsche daden /
 In dert'le kwaaden /
 In veel vlood dzonkenheid /
 Het land verzonken leid.
5. Hierom zoud 't ook wel ligtelyk gebeuren /
 Dat God ons zou bezoeken met veel finiet ;
 Zoo dat het land met al zijn volk zou treuren /
 Om al het geen daar in bedzeven werd /
 Maar God de Heere /
 Laat ons nog zeere /
 Door zijn woord vzoeg en laat /
 Waarschouwten van het kwaad.
6. Hy laat ons zomryds wel een oordeel hooren
 Door grooten donder en door blixem zwaar /
 Waar door hy vellen kan den hoogsten Toren /
 En

En menig bouwgebeert is in gebaar ;

Maar dit 's nog 't beste /

Zoo lang de peste /

Zig over ons niet heeft

Die and're volken treft.

7. Het Rundvee van onze na buuren mede /

Werd in groten getale weg getukt :

En door een landplaag 't leven afgesneden /

Tot nog toe is 't ons alles wel gelukt :

Maar waar 't een wonder.

Soo wy eens onder

Het albestier van God /

Kregen het zelve lot ?

8. En laten wy ons zelven niet flatteren.

Dat wy in Gods bijzond're gunste staan.

Wy ons zijn ook veel schulden tegen d'Heere /

Die dagelijks nog meerder wassen aan ;

En daarom even

Terwijl wy leven

In zijn lankmoedigheid /

Tot beteren u bereid

9. Waarom zou 't zijn / dat wy zijn wy gebleven /

Van pest en ander schadelijk verdriet ?

Dou 't zijn om dat wy meer Godvruchtig leven /

Als andere menschen ? neen dat is het niet :

Maar God die goed is /

En ons behoed is /

Geeft zomtijds wel respijt /

Maar komt te zijner tijd.

10. De Heer die heeft ons ook nu willen toonen /

Dat hy nu tegen ons ontsieken is.

En dat hy ons niet langer wil verschoonen /

Soo 't in die Waterbloed gebleken is :

De stoute baren /

En golven waren /

Rondom ons zeeusche land /

Als een woedend' vband /

11. Om onze boosheid en gronw'lijke zonden /
Heeft God ook nu vernederd ons het hert?

Hy heeft het vrugtbaar veld tot zoute gronden /
Gesteld / waar door het als verwoestet werd /

En niet kan geven /

Doorraat van leven /

Die slag die zal voortaan /

Lang in 't geheugboek staan.

12. Laat ons den Heer dan vallen in de roede
Op dat hy ons voor meer onheyl bewaar /
En dat hy ons gedenken wil ten goede /
Op dat den Vrand van zijnen toorn bedaar.

Maar dat ons' zonden :

Niet zijn bevonden

De oorzaak van veel schand :

Een barm' voor Nederland.

A. de Vin.

Middelburgs Lov , en des Zelvs hoedanigheid.

Dois : Ay, schoonste Nymph.

Ziet de Muzijk : Bellerophons, 3. deel; pag. 41.

Ik voel my van mijn geest inwendig dzingen /
Om met een blijden toon

Een lied / tot lob van Middelburg te zingen ;

Een Stad / zeer fraai en schoon :

In 't Zeeuwsche dal, de hoofstad van de steden :

Van ouds bekend / en wijsd vermaard /

Zoo verr' men d'Oceaan bebaard /

In tijd van vreden.

2. Een

2. Een stad zeer net / met huizen als kasteelen,
 Al fraai en digt by een :
 Veel Adelijk geslagt, en meesten deele
 Breedzaam in 't algemeen /
 Een Burgery fijn van verstand, / goedaardig :
 In cenzagt / lievd' en zoete rust /
 Wie ziet dit volk niet aan met lust /
 Gelijk 't is waardig ?

3. Een schoon Stadhuis, plaizierig in 'taanschoutwen /
 Over al huig en net :
 Veel graven van Zeeland in steenen uitgehoutwen /
 Ziet men daar ingezet :
 Daar nebeng staat de hall', daar men de beesten /
 Haar bleesch ten toon steld / daar men loopt /
 En elk tot zijn maaltijden koopt /
 Of ook tot feesten.

4. Dan ziet men daar de Markt zeer fraal in 'tronde /
 Groot en wijd uitgestrekt ;
 Met huizen schoon / digt als by een gebonde /
 Zeer net in haar Effect /
 Tweemaal ter week' ziet men in grooter maten /
 Veel koopmanschap / die met der magt /
 Van na de Markt worden gebragt /
 Door zeven straten.

5. De Zeeuwse Tarw, geroemd in alle landen /
 En by elk een geagt /
 De Turkse boonen, en nog alderhande
 Granen / word hier gebragt.
 Van 't platte land / en rondom hier van buiten /
 Die dagelijks hier komen aan /
 Met menig wagen vol gelaan /
 Of ook met schuiten.

6. Wild op van hier den Burgt eens gaan passeren /
 Heemt op de Heurs eens agt :
 Daar ziet men dagelijks heel groote Paeren /
 En kooplui groote van magt :

Niet

Niet bert' van daar / maar digte by gelegen /
 Ziet men vast en by / alle daag'
 Wel koopmanschappen in de Waag',
 By menigt' wegen.

7. 't Is lustig om te zien / en te beschoutwen /
 Die prächtige Abdij,
 Wel princelykhe huizen en geboutwen /
 Rondom / aan allen zijd':
 Hier is de zetel daar somtijds vergaren /
 De Staten van het Zeeuwse land,
 Om alles in een goeden stant /
 Wel te bewaren.

8. In deze stad word ook het Geld geslagen /
 Dat pder noodig heest /
 En by het welk den burger alle dagen /
 En pder mensche leevd.
 't Wyl men hier staat ziet men dien schoonen Tooren,
 Die in het jaar van twaalve schier
 Begraven scheen als onder 't vier /
 En als te smooren

9. Een Klokspel, troest de verr' en bijgelegen' /
 Zoo exelent en schoon;
 Gemengde klanken hoorde men aller wegen;
 Van aangenaamen toon:
 Den konttenaar is ook zijn eere waardig /
 Als hy met dobbele klanken speld /
 Of enkele / 't heeft my nooit verbeeld:
 't Gaat zoet en aardig.

10. In Middelburg zijn onze duidse kerken
 Tot zesse in, 't getal:
 De Nieuwe kerk' heeft schoone Orgel werken:
 Die door een droeb' geval /
 In 't jaar van twaalb' men zag geheel versmooren /
 Door kragt van 't vuur / en zijn geweld;
 Maar is nu beter weer hersteld /
 Als ooit te vooren.

11. Wat

11. Wat is 't voor Middelburg een sterk' pilare /
 De Ooster Companij?
 Die met haar schepen d'Oceaan bebare /
 De weerd aan weer zijd' /
 Tot / daar de tegen voeters haar onthoutwen /
 Ja verder door het Zuid en Noord /
 Door 't Oost / en 't Westen trekken voort /
 De zee te bouwen.

12. Wie zoud het al te regt kunnen bevatten /
 't Geen' stadiglyk die vloot' /
 Eng toebijend? wat voor rykdom / wat voor schatten /
 Zy stortet in den schoot
 Van Middelburg, met schepen vol geladen!
 Den winkelier / den Ambachtsman /
 Den Arbeider leed'et van /
 Wie kan 't al raden?

13. 't Ooit Indisch Huis, is weerdig te bekijken /
 Alzoo 't nu is gecierd /
 Eertijds en was 't by dit' niet te gelijken
 In all's wel gemanierd:
 Zoo dat het al door Gods bijzonderen zegen /
 Nog meer / en meerder avanceerd /
 En nog van tijd tot tijd floreerd /
 In aller wegen.

14. In Middelburg heeft ook zijn stant gegrepen /
 d'Commercij handeling',
 Die aan de zee ook leverd hare Schepen;
 't Geen' eerst al zwaar toeging /
 In and're landen woud' men ook tenteeren:
 Maar 't liep te niet gelijkerhand /
 Alleen Middelburg houd stant /
 Daar ons begieren.

15. O Middelburg, 't is all' in u begrepen /
 Op leverd aan de zee /
 Na allen oord / veel groot' en zwaare schepen /
 Die alles brengen mee:

Die

Die oost- en west / en zuid / en noord doortwandlen /
 Die met den Moor, en Perzian,
 Veel and're die ik niet kan raan /
 Gestadig hand'len.

10. Nog ziet men hier een pijnzelyke zake /
 Tot lof van Middelburg,
 Een Borger-Weeshuis heeft men hier doen make /
 Op dat men zonder zurg'
 Zyn kinders aan de zelve zond' opdragen;
 Met lyb en Goed; op dat zy dan,
 Geworden zynde vrouw' of man /
 Niet mogten klagen.

17. De Oude Wees-ichool is van ouden tijden /
 Ook een Godsdiensig werk /
 Om 't ingewand der armen te verblijden /
 Welkyl' zy in die erk'
 Haar kinders zien / gelijk daar in geboren /
 Wanneer zy in een waterbloed /
 Van ongeluk en tegenspoed /
 Zyn buiten zorgen.

18. Hoe heugelyk! hoe boven maten heerlyk!
 Is binnen deze Stad /
 Door 't bzeemde volk dat jammerlyk en deerlyk /
 Ellendig afgematt /
 Door ziekten / of krankheden / of gewondheid:
 En niet en hebben eenig man,
 Die haar verkwikt / of helpen kan
 Tot haar gezondheid.

19. Dat is een zaak / nog boven and're zaken /
 Die God aan ons gebied:
 Dat men d'ellendige zoekt te vermaken /
 Gelyk dat hier geschied:
 Want in het Gasthuis worden zy geboren:
 Daar word dan alles aangewend /
 Tot siffinge van haar ellend /
 Met alle zorgen.

20. In deze Stad van Middelburg hier binnen /
 Dind men ook een verblijf :
 Door / die van God geslagen zijn in zinnen /
 't Zp kind / of man / of wijb :
 Of voor die geen die Simpel zijn gebooren :
 Men brengdse binnen Middelburg ,
 Op datse door gebrek van zurg'
 Niet ga verloren.

21. Die door de nood geraakt in zwaar verzeeren /
 En die wel hinderen heeft /
 Maar heeft geen magt om die te laten leeren /
 Ja naantw'lijks dat men leevd :
 Daar is de Arme school van oude dagen /
 Door d'Ed'le heeren Magistraat ,
 (Na een godbzugtig rijp beraad)
 Toe opgedragen.

22. Hier word ook tugt geoeffend aan de ktwade :
 Tot ruste voor 't gemeen ;
 Op dat zp aan de goede niet en schade /
 Daar is voor die alleen
 Afzonderlijk een Tugchuis in deez' stede /
 Daar yder krijgt zijn loon na daad ;
 Zoo blijft de goede Burgerstaat ,
 In rust en vrede.

23. Die in 't getwoel hem niet meer wil begeben /
 Van stad / van volk / van land :
 Maar nu begeerd afzonderlijk te leven /
 Een eind' zijn 's levens stand ;
 Hier is een huis voor oude Mans en Vrouwen ,
 Daar ider een na zijn manier' /
 Kan leven in een stil plaizier /
 En ruste houwen.

24. O Middelburg , wie zoude u niet roemen ?
 Wie steld u lof ten toon ?
 Wie zoude uw' geluk en boozspoed noemen ?
 't Staat op den hoogsten troon ;

Ver

Vermakelijk om binnen u te hand'len /
 O Zeer vermakelijke stad /
 Die menig' straat in u bevat /
 Om te bewand'len.

25. Als 't dagend ligt schuld agter zijn gozdijsen /
 En 't werk is afgeleid :
 Van komt de maan uw' Wandelpad beschijnen /
 Daar ider maar na beid :
 Van gaat de jeugd een straatje om passeeren /
 Op 't Molewater, of de kaaï /
 Of elders / daar het ook is fraat /
 Na hun begeeren

26. Wie weet'er niet van all' deez' mooie diingen ?
 Wie heeft het niet gezien ?
 Wie hoorde nooit op 't Molewater zingen ?
 Van zom'n'ge jonge lien ?
 Dat zig de galn verspreiden ober 't water :
 En dat het scheen / dat d'Echo zoet /
 Den zinger zingend kwam te gemoet' /
 Met groot geschater.

27. Ook ziet men hier bp na in allen wijsliken /
 En dat van jaat tot jaar /
 Deez' stad met veel geboutwen nog verrijliken :
 Daar voortijds niet en waar
 Als aard' en slijk ; ziet men nu dagelijks maken
 Veel Timmeragien cierlijk /
 Het zo tot neering' en traslijk ;
 Of and're zaken.

28. Nu is mijn wensch / dat deze Stad mag groeijen /
 Met al zijn Burgerij ;
 Dat bee en mensch / in boozspoed mogen bloeijen /
 Van ongelukken vrij :
 God geef' die Stad veel rijkdom / heil / en zegen /
 Het zo in zee / in stad / op 't land ;
 En dat Negocie word geplant /
 In allen wegen.

29. De Heere geeb' de Borgerſ dezer ſtede /
 Een dankbaarlijk gemoed ;
 Op geeb' ons al een duurzamige Vrede ;
 Die 't hert verheugen doet ;
 De Heere geeb' dat onze Overheden ,
 Met goed verſtand en wijsſ beleid /
 Ons met haar oude Trouwigheid ,
 Mogen regeren.

Middelburgſe Wandeling na Sint Laurens. Twee ſprake.

Wois : Hansje lag al in een ſlootje.

1. **W**est gegroet mijn goede buure /
 Hoe zyt gy zoo vroeg ter baan ?
 'k Meen' ik heb het pag vry uure
 Aan de klok daar hooren slaan :
 Op zoud' uwe ſtramme leden /
 Beter aan de ruſte beſteden /
 Op 't zachte bedd' ; of is'er iet
 Dat u misnoegen geebd / geſchied ?

2. Goeden morgen van 's gelijken ;
 Buurman klaag / mijn goede / vriend :
 Ik ga hier wat zoetsens kykſte :
 Tangen ſlaap my niet en diend :
 Hier kan ik niet meerder vugten /
 In het ſtill' my wat verlugten /
 Ik hoor / en zie hier eens in 't rond /
 In dezen zoeten morgenſtond.

3. Al ben ik wat oud van dagen /
 En mijn leden vry niet glad ;

Altijd hebb' ik een behagen
 In den morgenstond gehad :
 't Zijn zoo nuttelijke zaken /
 Om de geest wat te vermaken :
 Hoe dikmaals ben ik opgestaan /
 Om eens na buiten toe te gaan.

4. Du / dat 's wel / buurman Cornelis /
 'k Hebb' u meening al verstaan :
 Zoo mijn bpzijn u te veel is /
 Wil ik weer maar henen gaan /
 Langs den weg die hier dit heen leid /
 En u laten in u eenheid :
 Of staat u mijn gezelschap aan ?
 Wy zullen t'samen kruisjeren gaan.

5. Buurman Klaas / wat moogje praten ?
 Zoud' ik mijn geluk versmaan /
 Zoud' ik u gezelschap haten ?
 Dat en hebb' ik nooit gedaan :
 'k Was met blijdschap ingenomen /
 Als ik u van verre zag komen /
 Zoo gp. mp dan die vriendschap gund /
 Zoo zegt / waar heene gp 't hebt gemunt ?

6. 'k Hebb' al over vele jaren /
 In deez' wijkhke lust gehad ;
 Als'er nog veel lieden waren /
 Die bewandelden deze pad :
 En het is voor alle dingen /
 Eene bekwaame wandeling /
 Zoo gp daar ook dan wild overstaan /
 Wy zullen na Sint Laurens gaan.

7. Daar ben ik wel in te vreden /
 Want die weg staat mp wel aan :
 En zo word van veel betreden /
 Om dat daar veel boompjes staan ;
 Die dan 't gaan niet veel meer lusten /
 Kommen daar wat zitten rusten /

Onder

Onder de sommer blaadjes groen /
Van 't aangename digt plantsoen.

8. Dat is waar / maar ik moet verklaren /
Wijze spreken van plezier:
Du of over veertig jaren /
Scheeld wel tienmaal d'hebt schier:
Wat zal ikje eens gaan uitleggen /
Luisterd maar wat ik zal zeggen /
't Is al geweest voor uwen tijd /
Want gij nog naarmt zoo oud en zijt.

9. Ik hadt' eens een groot begaeren /
Op een zondag morgen vroeg /
Buiten wat te gaan spanceeren /
Ik docht / ik hebbe nu tijd genoeg:
Maar ik vond mij wat verlegen /
Om de vermakelijkste wegen:
En na dat ik mij hadde beraan /
Ben ik de Noordpoort uitgegaan.

10. 't Was'er over al plezierig /
Want het was nu in de Meen:
'k hoorde 't Magtegaaltje zwietig /
Zingend' eenen zoeten rep /
En de vogeltjes al te male /
Met een lievelijke tale:
Ik dogte zoo dikwijls met genugt /
Ei, wat een zoeten buiten lugt.

11. Ik ben zoetjes voort getreden /
Tot dat ik wat verder kwam /
Aan Brigdamme, daar ik mede /
Door een uurtje mijn ruste nam:
Op een bankje neergeseten /
Ging ik een beschuitje eten:
Ik stak'er nog wat in mijn zak;
Ik rookte ook een pijpje tobak.

12. Even maar buiten brigdamme,
Zag ik op een boeren geh.

Deel gebierte / maar al tamme
 Alderhande klein en groo' /
 Bonte koeijen; swarte schapen,
 Bokken; paauwen; maar geen Apen,
 Ganzen; Zwanen; en Enden goed,
 Hoenders; Duiven; 't was lieb / en zoet.

13. Maar ik liet het vee met vreden /
 Want ik was daar van voldaan;
 En ik was wat voortgetreden /
 Voer zag ik Sint Laurens staan /
 't Was verloren in de boomen /
 Maar ik konde het nog wel komen;
 Want het was mijn zeer wel bekend:
 En 't was het padje ook wel gewend.

14. Daar hoorde ik de klokke luiden /
 En ik stapte wat waliker aan /
 't Wist wel wat het moest beduiden;
 't Was om na de kerk te gaan:
 Maar ik dronk tot mijn plaaiertje /
 Eerst een glaasje Sint Laurens biertje:
 Daar mee kond' ik mijn dorst verstaan /
 Doe ben ik na de kerk gegaan

15. 's Middags ben ik daar gebleven /
 Want het was'er om gedaan /
 Maar / og! Buurman / wat een leven /
 Van menschen / die daar kwamen aan /
 Zoo te voete / als met een wagen /
 Koetzen / Chaisen men daar zagen:
 Rijk / arme / oude / en jonge lieden /
 Het liet hem al tot Sint Laurens zien.

16. Buiten 't Dorp / wat mooie dingen /
 Legt het groote Harten veld;
 't Zag die beresjes lustig springen:
 Die daar in waten gesteld:
 't Was plezierig laage en hooge /
 Maar een Reiger kwam daar geblage /

Die

Die dede iets / dat my wat speelt /
Want hy bevuilde myn beste kleed.

17. Ik ging weer wat zitte rusten /
Aan de wateren van 't Kasteel,
Daar zag ik tot mijn verlusten /
Visjes zwemmen ober veel :
Die daar kwamen om te eten /
Als daar brood word in gesnieten /
Dan die daar wandelen op het land /
Of die daar zitten op de kant.

18. Og, hoe lustig was het mede /
In Sint Laurens bosjes groen :
Maar ik ging na huls toe treden /
Want den avond die kwam haar spoen :
Doe vond ik nog vele zaken /
Die my ook dienden tot vermaken /
Zoo dat ik ruim wel na den eisch /
Voldaan was van mijn wandelreis.

Aanmerkinge op zeker Bloeingewas.

Ik weet een bloem die aardig is /
En wel opmerkens waardig is /
Ik hebze in mijn hob nog staan /
Ik zagze eens met aandacht aan :
Wanneer ik daar eenigen heer /
Gewandeld hadde gints / en weer ;
't Bebeurde dat ik stille stond /
Juist daar ik deze bloeme vond /
Ik zag de knopjes aan den bos /
In vorm / het hoofd gelijk een bos /
Doe meer ik op het knopje keek /

Doe meer 'teen Doffen knopje g'leek :
 Doe keerde ik mi anders om.
 En kwam van 't knopje tot de bloem :
 Ik nam die ook eens in de hand ;
 Bekeek het romdom met verstand /
 Om eens te zien / in wat satzoen /
 Dem deze bloeme zou voordoen :
 Ik zag / al maakt'et geen geschreeuw !
 Daar 't gapend bakhuys van een Aeuw :
 Ik zag tot agter in zijn keel /
 't Geheimt wit / zijn tong was geel :
 Ik dogt / wat raar gewas is dit /
 Wie weet wat in het zaad nog zit ?
 Ik plukt' een zaadbol metter haast /
 Doe stond ik even zeer verbaasd ;
 Ik zag dat (als ik 't wel bekeek)
 Het doodshoofd van een halo geleek :
 Met neus' en oogen lipp' en mond /
 't Geen wonderlijk en aardig stond :
 Zoo dat ik d'z' verhande slag /
 Van hoobden aan deez' struiklike zag :
 Het is maar een geringe plant' /
 Maar egter nuttig voor 't verstand :
 Zoo iemand spekuleren kan /
 Die maake hier zinnebeelden van ;
 Door mi / 't gaf mi al denkens stoff' /
 Terwijl ik nog was in den hob /
 Ik zegg' niet wat ik hier aanmerk' /
 Ik laat ook voor een andere werk /
 Alleen / neemd agt / en speuleerd /
 Met wat voor menschen op verkeerd.

Letter

LETTER STRIJD.

Dois: Hansje lag al in een sloorje.

1. **L** Eestmaal ging ik eens spanceeren /
Om te scheppen wat genugt:

Daar ontmoetede ik veel Heeren /

Die daar maakte groot getugt.

Ider wilde zijn geprezen:

Iders haan wou koning wezen:

Een ider roemde op zijn kragt;

Dies lieben ze met aller magt.

2. **D** Eerste die den twist begonde,

Was van Adelijk geslagt:

En die wilde in alle monden /

De voornaamste zijn geagt:

Ik kan het zoo niet al verhalet /

Ik zal u met haar eigen tale /

Eens laten hooren dezen twist /

Die heden nog niet is geslist.

De letter A. spreekt.

- A** 3. **A** l den Adel van den lande
Stellen mp in 't eerste lid.

Daar ik midden in de schande,

En in 't kwaad verborghen zit' /

Op zijn hier in groot getalle /

Maar ik weet'er geen van Alle,

Die / als 'ter komen zou op aan,

Behwaam is om voor mp te staan.

- Z** 4. **Z** oft zoo niet op uwen Adel;

Want al kom ik maar agter an,

Door mp raakt gy in den Zadel,

- V** **V** aar door mp raakt men daer Van.

Zoo ik komen kan by Allen,

Zoo doe ik die allen Vallen;

- O Van kom ik om te helpen Op.
 P Ik maake uw' magt maar als een Popa
 A 5. Ik formeere allen Aafem.
 Is dat niet een groote zaak?
 W Ik make uwen Afem Waafsem,
 En ik voer u alle waak:
 V Wildje praten van je Waken,
 Dat verandere ik in Vaken,
 H Hoord my eens heeren met bescheid/
 Ik ben de eerste in Heerlijkheid.
 D 6. Heerlijkheid zal weinig gelden/
 Zoo gp my eens plaats bereid:
 Dat ik my daar voren stelden/
 Wat is 't meer als Deerlijkheid?
 B Ik duide alle ding' ten Beste,
 P En bp my is 't maar een Peste:
 Z Al ben ik song / ik make 't Zoet:
 R Ik maakh' u zoet tot bitter Roet.
 E 7. Al' u ingebeelde Zoerheid,
 Daar gp zoo van roemen gaat/
 Is alleen maar door mijn Goedheid,
 Zoo ik u berlegen laat/
 Niet dan Zotheid kond gp werken/
 Zoo ik u niet home sterken.
 G Ik geve Glans, die my begeerd:
 N Maar wat is 't alsje my ontbeerd?
 8. Alle uw' glans is weggestreken/
 Zoo ik uit u gezelschap ga/
 't Blijbt maar glas, dat ligt kan bzeken/
 En kan kwetsen met veel scha:
 L Maar wat eer zult gp my geven/
 Die 't beginsel ben van 't Leven?
 alle Ei heerdje maar eens om / en ziet/
 Een Nevel zijt gp / anders niet.
 H 9. Ik moett al klagende vertelle/
 Mijn zeer overgroote kragt;

Ik maak Hemel ende Helle:
 Nogtans weinig maar geagt/
 Als niet weerdig te verheeren/
In 't gezelschap van deez' Heeren:
 Daar ik nogtans van eersten aan/
In d'hoogste heeren hoven staan.

W 10 **I**k houde my onttrent de Wijven,
 En kome zelden daar van daan:
 Al ben ik daar met mijn bijben/
 Altijd moet ik vooren staan;
K Maar als ik u kome verdzijven/
 Ik brenge die Wijven haast tot Kijven,
 Want daar de Wijven zijn vergaard/
 Daar 's veeltrijds kijven mede gepaard.

V 11. Heeren / wild my nog eens hooren/
 Ben ik van natuur niet Vroom?
D Vriendje wilje dog niet storen/
 Dat is by my maar een Droom:
F Die my weet van passe te Treffen,
 Maake ik alles fraai en Effen:
E Zoo ik ben / is'er ook maar Een,
G Ik kan u slaan van een tot Geen:

I 12. Heeren / hebje mijn vergeten?
 Ik make immers ook al iet:
N Ja mijn heer / maar wild dit weten/
 Ik make al u iet, tot Nier:
 Hoep g' tot my; daar is iemand:
 Kome ik boren / daar is Niemand:
S Ik make niet mijn dzien de Som:
T Kom ik'er by / dan zijt g' Stom.

U 13. **I**k ben nooit met liefde ontfleken/
 Tot mijn eigen zelf: als Nu/
 Ik zal mijn eigen lob niet spreken/
 Al dat ik zegge dat is van U:
O Ik hebb' nog vele zaken Over:
P Door my zijnze by maar Pover:

R Wel waar voor zietje mp dan aan?
Ik doe u maar als Roover gaan.

14. En ik sta voor alle Reden,

Daar gp mp ook altijd ziet :

V En ik make die tot Vreden :

Heden zonder vrede / is niet.

R Ik kan twist geschillen, Regten,

V Geevd mp plaats? 'k wil liever Vegten;

Want die in deez' tijd 't meeste Vegt,

Die krijgt nu dikmaal 't hoogste Regt.

S 15. Mijn heeren / 't is niet lange geleden /

Dat gp hoorde mijnen Sank :

T Maar ik kwam daar tusschen treden

En verheerde die in Stank :

Ik ben blijde met den Blijden,

Ma ik weg zoo is'er Lijden;

Wel heeren / 't is nog niet gedaan?

Laat ons met Blijdschap henen gaan.

C. Q. X. Y.

16. Du staan op hier nog te kijken /

Met ons viereu / bp malhaar /

alle Wel / men zal u vergelijken /

Zoer bp een steene pilaar /

Die maar slegt's behvaam zijn zullen /

Om een ledige plaats te vullen :

Gp zijt van onze Landlaard niet /

Dus komt het / dat gp overschiet.

17. Deze laatste vzeemde heeren /

Staken de hooften bp malhaar;

En gp wilden 't Appelleren :

Maar daar was geen gehoor voor haar /

Zoer speelden voor hen den dooven;

En de zaak die wierd verschooven :

't Gezelschap is voor 't algemeen /

Niet heel vergenoegd van een gescheen.

De

De groote hand des Heeren, vertoond in dien zeer zwaren hagel, op den 5. Junius 1724. zijnde Pinkster maandag.

Vois: Rev. ille Nous.

Ziet Lodestein, pag 65.

1. **H**oe wonderlijkhe zijn de wegen /
En handelingen van den Heer /
Die meest tot goeddoen is genegen /
Maar dan wel eens tot straffen weer.
2. De wind / den hagel sneeuw / en regen /
Gebruikt hy verkyds op der aard'
Op datze zijn tot eenen zegen;
En 't schepzel in zijn stand bewaar.
3. Maar oo't weet hyze te berbaren /
En op te leggen tot een schat;
En dat hy zou zijn toorn verklaren:
Als 't mensuum wijkt van zijnen pad.
4. Wat was'er een zeer groot verlangen /
Van aard' en mensch; voor 't veldgewas?
Op datze regen mocht ontfangen /
Door 't aardryk dat zeer dorstig was.
5. Wy waren blijd' wanneer wy zagen /
Een dikk' becrokke / duistere lught;
Maar niemand dacht om zulke slagen /
Of om der zonden dirt' te vught.
6. Men ziet de lught in zwaar bewegen /
God donderd met een groot gekuid:
Den Pentel schijnd tot wraak genegen /
En schiet zijn blikzern stralen uit.
7. God werpt de hagelsteen neder /

Zeet

Zeer zwaar; en van een groot gewigt:
De stukken ps / in dit onweder /
Vertoonen 's Heeren gram gezigt'.

8. **Men ziet een pder zeer verbazen /**
Zijnde met angst en vreeze belaan:
Met vroebeheid ziet men al de glazen /
Door 't meest' gedeelte aan stukken slaan.

9. **Ter Beer / en Middelburg op heden /**
Heeft d'hagel wreedelijk gewoed:
In Kerken / huizen / landen / steden /
Kan naau de schade zijn geboet.

10. **Men hoord de stedelingen zugten /**
Wanneer zy zien dit schouwspel aan:
Den Landman die beweend zijn vzugten /
Die op het veld nu zijn vergaan.

11. **De Kerken / 's Heeren heilighdommen /**
Die staan nu gelijk als beschaamo;
Door d'hagelsteenens wreed'lijk brommen
Vertoonen haast een dood geraamt.

12. **'t Is naar! en jammerlijk 'taanschouwen /**
Wanneer men door de straten gaat /
Als men beziet die schoone gebouwen /
Behked / als met een dood gewaad.

13. **Men ziet / in plaats van schoone glazen /**
Nu houte planken aangeegt /
Die 'niet opmerkt / is als de dwaazen;
God weet / wat dit ons meer voorzegt.

14. **Veel wonen schiet geheel in 't duister /**
Welk haar 't ligt der zonn' ontbreekt;
En zitten nu als in een kluisster /
Indien men 't keersligt niet aansteekt.

15. **Elk huis schijnd nu bp na te wezen /**
Gelijk een doodkist toegemaakt:
Wie kan mit dit gezigt niet lezen /
Dat ons in 't horte 't grab genaakt?

16. **Mistaken wil God ons eens doen lijkkie /**
De

De naare gestalte van een land /
 Of Stad / of eenig Koningrijkie /
 Daar 's Heeren pestroed' hittig brand.

17. Alwaar / tot teeken van die plage /
 (Op dat het zonde zijn bekend)

De vensters werden toegeslagen /
 Met planken / in die groote ellend'.

18. Kan dit geval ons niet doen vreezen /
 Indien wy niet worden bekeerd /

Dat God zijn wraak nog eens na dezen /
 Der volgen zal door 't pestig zwaard?

19. 't Is waar / ik ben wel geen pphete /
 Ook ben ik geen ppheten zoon:

Maar egter meine ik vast te weten /
 Dat dit nog is geen halve loon.

20. Want Gods verbond en heil'ge wetten /
 Staan by de meeste aan een kant:

Die wijsheid heeft / dat hy inaar lette /
 En merke alles met verstand.

21. De Heere zy ons all' genadig:
 Maar ik verwacht een grooter slag:

Op dat zijn wraakzwaard zig verzadig' /
 En een eind' met ons maken mag.

22. Het zy door oorlogs zwarigheden /
 Of door de pest / die 't all' verteerd:

Of dieren tijd / waar door dan mede /
 Het vlood van ons zoud' zijn gewoerd.

23. Og! honden d' Hagelsteenen spreken /
 Zy zouden dit ons doen verstaan:

Zy zouden zeggen; dit 's een teeken /
 Dat u veel rampen nog aanstaan.

24. Wane op veel plaatsen zijn de velden /
 Van hare kost'le vrugt ontbloot:

Wie kan die schade dog vergelden /
 Daar alles is geslagen dood?

25. In Dacheren / Goet / in 't land van
 Schoutwen / Sint

Sint Joosland / en in 't kampenland:
 Zitten veel Landlui in 't benoutwen /
 En zugten onder 's Heeren hand.

26. De Tarwe / garste / vlas / en boonen /
 En alles wat zeer lustig stond /
 't Bond al in dezen geen verschoonen /
 Maar 't ligt verdooven tot den grond.

27. Zoo dat den Landman nu moet klagen /
 Om dat hy is zijn hope kwijt;
 Die van den hagel is verslagen:
 De Heere make hem weer verblijd.

28. O Heere laat uw goedheid lichten /
 Volvoerd niet onsz' verdicnde straff' /
 Toond ons een vriendelyk aangezichte /
 En breekt dog eens uw gramschap af.

29. En laat de volken voor u beven /
 Als zy aanmerken uw hand:
 En doet ons heilig voor u leven:
 Heer / leid ons dog / door uw' bystand.

30. O Heer / uw' trille moet geschieden:
 Gebied; en geëbd 't geen gp gebied /
 Dan zult gp niet vergeefs gebieden:
 Wp zyn dog van ons zelven niet.

**Aan zekere Ferbaare en
 deugdenrijke Jonge Dogter J. S.
 op haar verzoek geschreven, wan-
 neer dezelve den Ouderdom be-
 reikte van 31. Jaar.**

Wij: o! Zalig, heilig Bethlehem.

Ofte

Ofte: Te Vliſſing' leid een jagt bereid.

Waarde Vriendinne.

In dien ik hadd' een kloekke geest /
 Als een der ſchranderste Poëten /
 Om eens het merg / het pit / de keest /
 Van twee deugden uit te meten :

Ik deed het graag : dog wijs mijn penſ /
 Hier kan begin nog einde vinden /
 Zoo dat ik veel te zwak my kenn
 Om deze zaak my t'onderwinden.

Dog wijs ik zie / dat gij van my /
 Wel graag een verſje zoud' begieren :
 (Als lievende de Poëze)

Kan ik my niet geheel afkeeren.

Daarom zoo hebb' ik heden mi /
 Dit opgeſield uit mijn gedagten /
 Ik ben beſchaamd om dat ik u
 Zoo met verlangen hebb' doen wagten.

Dog ziet / ik agte mi den tijd
 Daar toe bekwam en in zijn opden :

Alzo gij heden / heden zijt /

Du een en dertig Jaar gewozen.

't Is eben nu twee jaar gele'en /

Wat ik my zelven gab de eere /

Van uw' verjaardag / na de re'en /

Haar vreugd' door rijm zocht te vermehren.

Ik zag doe dat mijn kreupel digt /

(Zoo onbeſchaamd u opgedragen)

U niet miſhaagde ; dies ik ligt /

Dit andermaal nog durve wagen.

Zoo ik mijn wens / aan u / vriendin /

Met een barmhertig hert mogt uitlen /

'k Bloot al' het vorige hier in /

En geen van allen bleef'er buiten.

En

En boben dien / zoo zoud ik wel
 Zeer ernstig u rekommanderen /
 Om uwen God / met vast opstel /
 Door al zijn goed doen te vereeren.

Bereerd hem met een dankbaar hert':
 Bereerd hem met zijn naam te loben:
 Bereerd hem / wijl' gp stadig werd.
 Van hem bekroond met heil van boben.

Bereerd hem / die u heeft geboed /
 Van dat gp waard tot nu op heden:
 Bereerd hem / die u smaken doet /
 Veel zegeningen hier beneden.

Hg heeft u / als gp waard een kind /
 Door u zeet naauwe zorg' gedzagen:
 Tot aan dit jaar / dat nu begint:
 Hg will' het doen ook al' u dagen.

Bereerd hem / door gehoorzaamheid:
 Bereerd hem / met zijn naam te prijzen /
 Uw' herte zo ook nu bereid
 Zijn eer met zingen te bewijzen.

De Heere make u bekwaam /
 Den tijd die gp nog hebt te leven /
 Om groot te maken zijnen naam:
 En door 't geloof' hem aan te kleven.

Hg geeb' u kragt' / en maak' u sterk /
 Om al het gene gp moet dzagen /
 Te dzagen met een oogmerk /
 Om maar den Heere te behagen.

Hg geeb' ook / zoo het wezen mag /
 Dat gp ook nimmer meugt vertragen /
 Uw' Oud'ren in haar ouden dag'
 Met uwe hulp te onderschragen /

Het welk gp nu zoo blijtig doet;
 En 't is voor zoo een maagd een kroone /
 Die iber een u minnen doet /
 En uwe deugden steld ten toone.

Gewijs /

Getuig / een maagd van zulken aart /
 Die heeft op verre na / (300 'k denke')
 Haar maagdom niet vergeefs gespaard /
 Wyl' 3p haar ouders weer wil schenken.

Het geen' 3p van haar eerstmaal kreeg /
 Die d'oorzaak' waren van haar leven;
 Naast God / die al'es steld in deeg /
 En het vermogen heeft gegeven.

Vriendinn' uw' weldaad word gehoorzd /
 Van meer als van die u ooit kenden:
 A roem zal daar door van nu voort /
 Verbzeid zjn schier aan alle enden.

Ja doopt o maagd / in dit u doen /
 En laat dit werk u niet verdrieten:
 God zal u arbeid eens vergoën /
 En zult eens uw loon genieten.

Het zal u wel gaan in u land;
 De Heer zal nog u leven sparen /
 Dat gp nog lange na der hand
 Gelukkigigh ook zult verjaren.

Vriendinn' / ik wens / dat mijnen wens /
 Zeer wenschelyk u mag toekomen:
 Zoo word mijn wens ook na mijn wens /
 Zeer wenschelyk aan u volkomen.

En zoo mijn wenschen geliden mag /
 Zoo waar mijn wens hier in gelegen
 Dat gp in uw ouden dag /
 Genieten meugt dien zelven zegen.

En als dan eens / Godbrugte maagd /
 A afscheids tyd zal zjn verschenen /
 Wens ik dat gp / daar 't eeuw'ig daagd /
 Eeuw'ig met Jezus meugt vereenen.

Verjarings gedigt voor een zekere Vrouwe, P. K. op het ex- pireren van haar dertigste Jaar, op den laatsten December 1730.

N. N. Laat ik heden
Met byjmoedigheid toetreden /
Dat ik u geboorten dag /
Met beleefdheid groeten mag.
Nu gp wederom / vziendinne /
Zult een ander jaar beginne ;
Gund my dat ik nu mijn plicht /
Aan u doe / met een gedigt.
't Is nu heden dertig jaren /
Dat gp ook al met bezwaren /
Van u Moeder zyt gebaard /
Om te leven op deez' aard'.
Om dit droevig dal der tranen /
Ook te treden op zyn banen :
Als gp uwre intree scheen
Te beginnen met geweën.
't Is wel waar / in dezen tijde /
Waren uwre Ouders blijde /
Doe zp zagen 't zoete wigt
Doortgekomen in het ligt.
Daar gp negen maanden lange /
In het duist're lag gevange
Zonder dat gp hadd' misdaan :
Want men ging u nu ontslaan.
Dag gp haddet maat alleene /
Een begeerte om te weene :
En gp deed u eerste groet /
Zoo een iber mensche doet.

Straks

Straks zoo ging men utoe leden /
 Door de houd' met windels kleeden :
 En met moeit en zorge zijt
 Op bewaard / tot dezen tijd.
 Door Gods goedheid / lievd en trouwe /
 Zijt g' dus lang' onderhouwe /
 Denkt eens wat g' in deez' tijd /
 Aan uw Schepper schuldig zijt.
 Op heeft u beneven 'cleven /
 Veel weldadigheid gegeven /
 Door zijn zorg' en opzigt goed /
 Heeft hij uwen geest behoed.
 Tot dat g' tot rijpe jaren /
 Zijt allengskens voortgebaren.
 Ja tot uwen huw'lijks dag /
 Zoo men over tien jaar zag.
 Doe hebt g' uw trouw' begooten :
 En ook kinderen gewonnen :
 Zoo dat g' u ouders baan /
 Op het spoor zijt nagegaan.
 Ja / verscheide jonge loten /
 Zijn uit uwen schoot gesproten /
 Die u wierden bijgezet /
 Als de vugten van het bedd'.
 Hoe zal ik u nu berjaren ?
 Dat mijn wenschen zegens waren ;
 'k gabze u wel heel goedkoop /
 Ja / al was 't een heelen hoop.
 Maar God moet alleen gebieden :
 En hij doet zijn woord geschieden ;
 Ik mag u wel wenschen wat /
 Maar de Heer bevest'ge dat.
 Ik wens u op all' uw' wegen /
 Godes over mijnen zegen /
 Weid' na lichaam ende ziel /
 Die hij zoo lang' onderhield.

Ma het lichaam / wil hy geven /
 Dat gy lang gezond meugt leven ;
 Al u werk / van nu voortaan /
 Doe hy zeer voorspoedig gaan.

In uw' huis / en ook daar buiten /
 Hy will' al u rampen steunen :
 En zoo lang' gy leven zult /
 Wordt uw' begeert' vervuld.

Zoo gy ongeval 't gemoet ziet /
 Hy versla u teer gemoet niet :
 Maar hy geve dat gy still'
 U begeeft onder zijn will'

Hy doe beelderhande zeeg'nen /
 Op u van den Hemel reeg'nen ;
 Zoo u trefte tegenspoed /
 Hy verkeere die in 't goed'.

Hy wil u oon' gunstig geven /
 Met u man in minn' te leven /
 Dat gy nog veel spuiten teer /
 Meugd gewinnen tot zijn eer.

Ma de ziel / doe hy u groeijen /
 Hy will' al het booz' uitroeijen /
 Uit u hert / en uwen geest /
 Dat daar dus lang' is geweest.
 Hy will' 't goede in u werken :
 En door zijnen geest u stercken :
 Dat hy in zijn wegen gaat /
 En zoo dienen zijnen raad.

Hy will' u altyd geleiden /
 Tot gy eens van hier zult scheiden /
 En d' lichaam legger af /
 Met een kiste / in het grab.

't Wyl uw' ziel word opgeheven /
 Om met hem te mogen leven :
 Zoo word gy dan wel geloond /
 En met Heerlijkhed gekroond.

Dij van allerlei bezwaren;
 Daar gy niet meer zult berjaren;
 Daar geen tijden voor of naar/
 Niet meer volgen op malhaâr.
 Daar men jaar / nog dag zal tellen;
 Maar met d'hemelsche gezellen/
 Zingen altijd voor en na/
 't Wenschelijkh' Halelu Jah.

Dit wenscht u van herten
 weerde Vriendinne.

UE. toegenogen Vriend

A. de Vin

Schoolmeesters RUSTE,
 voor een nieuwe Jaars givte voor
 de Konfraters, in haar Collegie
 tot Middelburg gelezen, op den
 13. January 1718.

Zommige namen van dezelve staan op de kant
 van dit Rijmwerk te lezen.

Zeer geagte Vrienden.

A He rust' word niet geprezen:
B ezigheid kan ruste wezen:
H uste daar in niet bestaat/
H is men lui en ledig gaat /

H 3

Maar

Maar wanneer een Christen mensche /
 Schoon hy anders wel zoud' wensche
 Christelijke ruste wil
 Oud hem bezig / en is stil /
 Of men 't werk adieu wou zeggen /
 En door leuheid daar ging leggen /

Al is met d'handen over een :
 Dat is rust / en 't is'er geen /
 Ruste kan men ook bemerken /
 In verandering van werken :
 Al is de schooltijd is gedaan /
 Aan een ander werk gegaan /
 Na 't studoor met nieuwe lusten /
 Daar kan men dan zitten rusten /
 En met een ook bezig zijn :
 Door die 't lust en is 't geen pijn.
 In de kroeg zijn geld verteeren /
 Maar de kofsi huizen heeren /

Ja / dat rusteloos' gerel :
 Ngt dat rust : dog 't is maar kwel.
 Reemd u ruste in de boekken :
 Bind genugte in 't bezoeken /
 En bedenkt op elke re'an :
 Rust zoo u vermoeide le'en.
 Laat de herffens daar wat werken :
 En haer in de konsten sterken :
 In een stille bezigheid.
 Ja / indien 't inag zijn geseld /
 Elk die kinderen voort teelen :

It an wel zien hoe datse spelen /
 Laat het hoofd wat kwakli staan /
 Al is de popp' home / 't is gedaan :
 Al zoo gaat het met die keden /

Schoon

Schoon 't niet altijd kan geschieden /
 Dan de geen die door de nood
 Altijd wzoeten om haar bloed;
 Maar den dag en voor de morgen /
 Door een overmaat' van zorgen /
 Altijd zitten in 't berdziet;
 Maar ik spreek van zulke niet:
 Maar van zulke / wil f'et weten /
 E ben als hier zijn gezeten.

W p / Die hier nu allegaar /
 In vzed' weer zijn by malkaar.
 Leerd met poppen sprekken / zwijgen;
 Heb f'er geen / se kundze klijgen;
 En indien g' een voor u ziet /
 Legtse weg / verliestse niet.
 Maar wanneer gp hebt verkregen /
 Altsan tijd / weest niet verlegen /
 Soekt gp rust in een'ge stee /
 Daar 's u popp' / gaat speelt'er mee.
 Elk met zijne / ik met mijne /
 Groot' of kleine / grov' of sijne.
 Elk die neme maar zijn rust /
 In 't genieten van zijn lust.
 E verstaan; zoo 't van de reden /
 E n de deugd niet word bestreden:
 Raapt gp vzeugd' in 't argueren /

Hebje lust in 't disputeren:
 Eer dat gp aan 't werk dan gaat /
 Reemd nu popp' en u beraad.
 Die ook houd van 't onderrigten /
 Regt om andere te stigten;
 In den Bibel zult gp ligt /
 Konnen binden onderrigt.
 Gaad gp na de wetenschappen:

Alweer neerstig heen te stappen /
 Ik lest den Bibel / zoekt die deur :
 Of ook wel een goed Auteurs.
 Ben je ook gezet op 't snaren
 Spel : 't is goed / en 't kan bedaren /
 Een melankolijken geest.

Leerd daar uit de regte keest.
 Als het spel gaat zoet en aardig /
 Alwe geesten worden baardig ;
 Noemd daar door des Heeren lob
 En bedenkt maar nutt'ge stoff' /
 Reemt ge u plaizier in 't digten /
 Soo 't u arbeid hand' verligten :
 Dat 's een poppje wonder net ;
 En dat gaat met u na bedd' /
 Met de Boëze te spreken /
 In den Rijn zijn tijd te stelen /
 Een een vers te stellen toe ;
 Rust op die wijz' benje moe /
 Huren lang / by zonder vragen /
 Sold die popp' na u behagen /

J uiste na u bon plaizier :
 Al g het is zoo zoeten dier.
 Kan het zingen u vermaken /
 Om u arbeid ligt te maken ;
 Boven al het zot gegalin /
 Al verheugd met een'gen Psalm
 Seld u in die konst te wzen /
 S elb' een meester : en by dezen /
 Laat der liederen Muzijk /
 Aan u zijn behagelyk.
 B rengd u stemme met de snaren /
 B p mallikander om te paten.
 Een gezang vol meledi /

Ik naakt

Haakt meest zulken volk als wy.

O aan dan u genegenheden /
Elders heen / h'ben ook te beden:
Even tot de schrijblust niet /
Hept u maar / 'k stell' u geen wet.
Alderhande trekken zwierig /
Arithmetica plaizierig:
Hoept maar pder wie op zijt /
Dit is voor mijn uitspan tijd /
Drienden / wilje liever staken /
Al deez' moeilijkheden zaken?
Neen je geen vermaak hiet in /
Houd je liever van gewon?
Ook daar toe zoo zoud' ik mede /
Autspan tijd voor mijn bestede:
't Is de beurs profijtelyk:
En niemand verwijtelyk.

Legd nogtans eens by malkander /
En het eene met het ander /
't Is 't niet beter wat gedaan /
Da 't u dunkt / als leui te gaan /
Aengs de straat te labbekaken /
Als om oude schoen te maken?
Hier / en week / en jaar / en tijd /
Maakt men zoo niet met doen huijt.
En om dat ik ook in dezen /
Niet en wou de minste wezen /
Schreef ik dit voor 't algemeen /
Schoon abzurt / en wat door een
En ik schenk 't u allejaar
 Door een givt m 't nieuwejaar.

Iemand mogt wat met ons spotten /
Scheldend' ons voor poppe zotten:

Ik is of wip alleenig hier
 Ik an dit spel bonden plaizier.
 Ik an men ober al niet speuren /
 Schier aan alle de mongsjeuren ?
 Eerd niet pder na zijn kop /
 Hem een eigen toddepop ?
 Om daar med' zijn tyd te korten :
 En zijn werk wat op te schoorten ;

'k Zegg' een ider / zoo hy 't ziet /
 Heeft zijn popp' al weet hy 't niet.
 D'Eene om zijn keel te laden :
 D'And're om na geld te draven :
 D'And're maakt weer zijn gebruik /
 Dan wat lekhers voor den buik :
 And're zullen haar beroemen /
 Op haar kostelyke bloemen /
 Waar men zeer veel tyd in steekt /
 Zoo men niet van 't geld en spreekt :
 Deele kommen zig verblijden /
 In het roffen enoe ryden :
 Of zy waren woest en wild /
 En zoo word het geld verspild :
 Coonen zig zoo uitgelaten /
 Langs den weg / en 's Heeren straaten /
 Dat men zoo als niet geweld /
 Man en percd in p'rykel steld.
 And're zuten als de blokken /
 Hare vrouwen op de rokken /
 En wat op den heerd geschied /
 't Is hem leed zoo hy 't niet ziet.
 Wy houden ons in de scholen ;
 Laten 't huns de vrouw bevolen ;
 Daarom schimper / zwijgd wy stil /
 Daar 's hy ons niet weet vershil.
 Laten wy niet poppen spelen /

Op u zijnder ook zeer velen;
 Wilj: niet voor zotten gaan /
 Laat u poppespelen staan.
 Wildje niet met al beminnen?
 Hebje dan nog all' je zinnen?
 Die geen lust heeft / klein / nog groot /
 Agt ik niet veel min als dood.
 Die geen goed en kan beginnen /
 Moet voor vast het kwade minnen;
 En die 't alle beid' ontschiet /
 Heeft 't gebruik zijns heffens niet.
 Geeft by aan u vadden glimpen /
 En komt onze popp' beschimpen;
 Als gy zoo ons doen bespied /
 Op zijt zot / en weet het niet.

ADRIAAN de VIN.

Anagramma, aan die dan vry.

Nieuwe Jaars kost : opge-
 dist voor het Collegie der School-
 meesteren van 't platte Land van
 Walcheren, vergadert tot Middel-
 burg op den 2. January 1716.

Dois : 8 Nagt, Jaloersnagt.

Oste : Van Suzanna.

1. 't **T** Is onlangs maar gelezen / Dat ik eens
 wou gaan lette /

Wat

Wat ik dit grage volk voor d'eerstemaal van 't jaar /
 Als voor een nieuwe spijz' op tafel zoude zette:
 En na wat overleggs / kreeg dit geringe klaar.

2. Ik dagt / 't geen d'eene prijs / dat zal een
 ander laken;

De beste spijz' van al / hoe aangenaam en goed /
 Zal juist in pders mond niet even lekker smaken;
 Is 't eene wat te zerp / 't is d'ander nog te zoet.

3. Van dagt ik wederom: wat zou hier beter voegen /
 Van slechts een vrienden kost / en een gering onthaal;
 De gasten zullen haar wel ligt laten genoegen /
 Bewijl het vrienden zijn / en broeders altemaal.

4. Dus breng' ik op den dis / geen koninglijke
 banquetten /

Met specerie gemaakt / en kruiden velerleij:
 Indien gy u geliebt aan tafel maar te zetten;
 Eet niet meer als 't u lust / 't is slechts een hert pastei.

5. En is het wat te droog / zoo dat j' 'et niet
 kund eten /

Ontbreekt u ook de saus / zoo drinkt een reiz' of agt:
 Ik hebb' (met u verlob, de sause heel vergeten;
 Gebruikt dan maar die gy hier zelf hebt mee gebjagt.

6. Maar laat ons / eer 't op ons begeben tot de
 spijze /

Des Hemels Opperheer den geber van het al /
 Met eerbied spreken aan / op dat hy ons bevonze /
 Genade in ons werk / zoo 't ons gelukken zal.

Groote Heere goede Vader:

Volheid, ende wijsheid ader;

Gy hebt ons gemaakt uit stof,

Om te zijn tot uwen lov.

Wild ons dog genade geven,

Om maar na u will' te leven:

Geeft ons met dit nieuwe Jaar,

Nieuwe kragten allegaar.

Dat

Dat wy weder door onz^e ligten,
 Nog malkander mogen stigten.
 Zegent 't werk van ons bedrijf :
 Zegend ons na ziel en lijv.

GEZANG.

Vois : ô Zalig, heilig Bethlehem.
 Ofte : Te Vliſſingen leid een jagt bereid.

Het nieuwe jaar / dus lang verbeid /
 Dat is nu eindelijk gekomen :
 Het oude jaar heeft zijn afscheid /
 Van ons nu al te saam genomen.

Ik wensche dat dit nieuwe jaar /
 Door deze broederschap zal wezen /
 Vol zegens ; vry van all' gebaar :
 Gelukkig / zonder kwaad te breezen.

Ik wensche deze broederschap /
 Dat met dit nieuwe jaar mag blijke /
 Dat ider doe een nader stap /
 Tot 't eeuwig Hemels koninkrijke.

Ik wensch' deez' broeders allegaer /
 Die hier te samen zijn vergaderd /
 Dat ider in dit nieuwe jaar
 In 't deugden spoor een stapje naderd.

Ik wensch de vrienden die hier zijn /
 Dat van den Heer haar werd' gegeven
 Een nieuwe lust / om voor 't aanschijn
 Van God / in ned'righeid te leven.

Ik wensch een ider van ons all'

Die

Die hier te samen zijn bevonden /
 Hier in dit aardfche tranendal /
 Vergebinge van oude zonden.

Ik wensch u die dit hoozd en keft /
 Met 't nieuwe jaar / ook nieuwe kragten /
 Een lust / om ook in 't minst en meest /
 Door nieuwe zonden u te wagten.

Ik wensch u t'zamen al het goed /
 Dat God aan eenig mens ooit dede :
 Na ljb en ziele veel doorspoed :
 Met God en met de menschen vrede.

Ik wensch u al in uwen pligt /
 Behwaamheid / en gezonde dagen :
 Op dat ons werk word' ingerigt /
 Dat het den Heere mag behagen.

Ik wensche dat de teere jeugd /
 Door ons mag worden opgeleider
 In kenniss' / konsten / en in deugd /
 Die in den ouderdom niet scheidet.

Ik wensch n ook met 't nieuwe jaar /
 Ook nieuwe kragten / om te dragen /
 Den last van uwen arbeid zwaar /
 Waar onder dat we sommijds klagen.

Ik wensch dit volk nog boven dien /
 Een nieuwe gunst bp alle menschen :
 Op dat wy zijn in meer aanzien /
 Was dit eens waar ! het waar' te wenschen.

Ik wensch u / die hier zijt ontrent /
 Dat j' ook in konsten meer meugt groeften :
 Tot meerdering' van ons talent ;
 Op dat wy zoo in deugden bloeijen.

Ik wensche deez' vergadering /
 Nog dikmaal bp malikaar te komen :
 En dat de vriendschap zonderling /
 Van ons niet werde weggenomen.

Ik wensch dat ider brenge voest /

De

De gabe / die hy heeft verkteegen :
 Dat d'een' den anderen opspoord
 Tot oeffening' in konstens wegen
 De een' in koustig fraai geschijbt :
 Een andere met zwier'ge trekken ;
 Da dat een ider is begint /
 Om zoo malkander op te wekken.
 Een derde d'Arithmetica /
 Een questie bzenge om t'ontboutwen :
 De Rymthorist en Rethorica /
 Laat ook een plaatsje hy ons houtwen.
 Het zingen is zoo goeden zaak /
 Laat ons dat meer en meer uzeeren ;
 Een ander neme zijn vermaak /
 In stigtelyk te discouteren.
 De konsten zijn wijs toevertroutd :
 Laat ons dog in deselve bloessen /
 Door wijsheids Nectar als bedoutd ;
 Zoo zullen wy in minnen groeijen.

Einde van het Aanhangzel.

REGI-

REGISTER.

Van den

GEZALVDEN CHRISTEN.

A Dam en Eva van den duivel, &c.	Pag. 37
Aller Heeren Heer	23
All' die den naam van Christus	29
Arme zielen die getorft.	52
Beklagelijke dagen.	I
Bloemtjes, Plantjes, &c.	62
Brief van N. de VIN.	84
Die als Huichelaren wand'len.	5
Een bode uit des Hemels troon	65
Gelijk den Balzem Oly zoet.	19
Grooten rijkdom word' geprezen	3
Hoogdravend' menschen.	35
Hoord kind'ren luisterd na' mijn	30
Is 'tnu ook nog geen tijd van weenen	71
Koningen konden gaan	26
Komt hier mijn huisgenoten.	28
'k Ken weet niet wat my lefemaal dreev.	48
Kruid bemimmers, Herbaristen	54
Kwade menschen gaan de paden.	60
Mijn Vader, 'k weet gy hebt een	14
Mijn Vader wild het mijn vergeven.	81
Nu ben ik als geheel verftomd.	76
o Mijn Vader die u woone	10

6 Jezus,

REGISTER

ô Jezus wie zoud u niet minnen	17
ô Aangenamen gulden regen.	74
Schoon gy ô mensch mijn viand zijt.	43
Vader, ik hebb' uw' naam geopenbaard	12
Vader der ligten	35
Waar gaat gy treden	41
Wat roemd gy Joden t'zaam	8
Wat was u, Amalek	47
Wat is dog van den mensch.	50
Weereid wat zijt gy verwonderd	24
Ziet, nu is de tijd gekomen	41
Zoo gy hier als Gezalvde leevd	45
Zoekt gy boomen, vrugten, bladen	57

REGISTER

Van den

ZEEUWSCHEN AKKER

A g! wat is mijn ellende groot.	pag. 167
Ay my! hoe is mijn hert	156
Baard de welluk niet dan zonde	126
Christus, de Heer en 's menschen Zone	138
Daar hoor ik gerugten	158
De zonn' die was ter kim geglijd	93
Den trots, en groote weeld'righeid	111
Des hemels Heer	99
Doen ik lefemaal by u was	140
S	Een

REGISTER.

Eenzaam en wel gemoed	109
Een mijner buuren was	199
Een hert dat hertelijk	195
Gy die de aardsche zaken	148
Gy kinderen . kom aan	180
Gezegend is het zeeuwsche dal	101
Het Koningrijk der Hem'len	136
Het zal misschien een wonder zijn	201
Hoe dan zoud ik u verlaten	162
Hoe vriendelijk en zoet	163
Ik was lef cens , ik weet niet hoe	146
Ik wil na 't hooge Zweven	112
Kom hier die graag uit wand'len gaat	91
Mannen ende vrouwen	184
Met dat den dag begon te naken	178
Nu buurman ik bidde je blijft wat staan	191
Om dat ik u beminn' mijn vriend	188
ô Nederland , wat geeft gy in deez' dagen	119
ô Regte dwazen	128
ô Onze God , gy zijt alleen	125
Proevd' 's Heeren goedheid allegader	176
Samuel diende voor den Heer	174
Spotters , die des Heeren gangen	102
Schoon Zeeland loovd den Heer	105
Te nagt , wanneer ik lag en sliep	95
Terwijl ik hier in deze laagte woon	114
Vriend , gy zijt te uitgelaten	115
Vriend te wezen in den nood	143
Wat is u ô mijn ziel?	150
Wat is u , menschen kind?	154
	Wil

REGISTER.

Wil jemand 't jok des Heeren	107
Ziet hoe lieflijk moet het wezen	131
Zingt vrolijk, Joden ende Heiden	194
Zoud' ik niet beklagen	159

Register van het Aanhangzel.

A lle rust word niet geprezen	pag. 263
Augustus een, van 't schrikkel jaar	218
Het nieuwe jaar dus lang verbeid	271
Hoe ziet men al 't gelaat	221
Hoe wonderlijk zijn de wegen	253
Ik voel my van mijn geest inwendig	236
Ik weet een bloem die aardig is	247
Indien ik had een klokke geest	257
Leftmaal ging ik eens spanceren	249
N. N. Laat ik heden	260
ô Vreesselijke zaken	224
Roept uit de keel gy God gewijde	233
't Is onlangs maar geleen	269
Treed met my in den Hov	212
Vindmen wel ooit een tijd bekwamer	207
Wat word de Christen kerk	226
Wild uit den slaap ontwaken	230
Weest gegroet mijn goede buure	243

DRUK FEILEN.

Pagina	155 regel 13 staat hze' leest hzeez'.
	231 regel 31 staat het leest die.
	252 voor regel 25 moet een B staan.
	256 regel 4 staat bor leest boonen.

